

YENİ DERGİLERİ DE MLM'LER KARŞISINDA ACIZ
"ÖNCÜ PARTİZAN" DA YALAN SÖYLÜYOR!
SAYFA 9
GAP TUZ ÇÖLÜ OLUŞTURACAK
SAYFA 6
COLA İŞÇİLERİNİN EYLEMİ BAŞLAMADAN BİTTİ
SAYFA 14
DGM, STP'Yİ KAPATTI
SAYFA 7
KADIKÖY'DE UYARI MİTINGİ
SAYFA 11
DEDEM TÜRK, KARDEŞİ ERMENİ
SAYFA 19
ABT: "BASKILARA BOYUN EĞMEYECEĞİZ!"
SAYFA 23
"SELAM OLSUN ÖZGÜR GELECEĞİ
YARATANLARA"
SAYFA 8
SINIF SAVAŞIMININ İNSANI OLMAK
SAYFA 5

Özgür gelecek

16 - 31 AĞUSTOS 1994 SAYI: 33 FİYATI: 15.000 TL (KDV DAHİL)

DİSK 9. Genel Kurulu tam bir fiyasko

TİSK Bakanı Refik Baydur, DİSK'i ziyaret ederek yeni yöneticileri kutladı. Patronlarla içli-dışlı olup işyerlerinde işçiyle elele olmayanlar, kongrede de salonda tartışma yürütmek yerine kulislere pazarlık yapmayı tercih etmişlerdi.

□ DİSK'in kimlik arayışı fiyaskolu bir Genel Kurul'la bitti. Reformist nitelikteki eski kimliğiyle tarihe gömülen DİSK, yeni ismiyle Devletçi İşçi Sendikaları Konfederasyonu olarak yeni kimliğini oluşturdu.
□ Doğru dürüst hiçbir şeyin tartışılmadığı, kararlar alınmadığı 9. Genel Kurul tam bir fiyaskoyla iç yüzünü gösterdi.
Erken Genel Kurul'dan tatmin olmayan muhalifler, yeni bir erken Genel Kurul düşüne başladılar bile.
□ Karayalçın'ın has uşağı Rıdvan Budak'ın işbaşına getirilmesi, işçi sınıfının önüne, yoğunlaşacak saldırılara karşı daha çok uyanık olma görevini koyuyor. Artık tek slogan var: DİSK öldü! Yaşasın işçi sınıfı!
sayfa 10

Çalışanlarımıza işkence yapıldı

□ Gazetemize yönelik devlet saldırıları yoğunlaşıyor. 25 temmuzdan bu yana sırasıyla Adana muhabirimiz, Mersin muhabirimiz, İzmir temsilcimiz, İzmir muhabirimiz, ve Malatya temsilcimiz işkenceli sorgulardan geçirildi.
Sayfa 5

DGM, DEP'liler tarafından yargılanıyor

□ DGM tarafından getirilen suçlamalara karşılık, DEP'liler savunmalarını DGM'yi ve devleti sorgulayarak yapıyorlar.
Sayfa 6

Suser kapatılmak isteniyor

□ Büyükşehir Belediyesi'ne bağlı bir işyeri olan, 1.200 işçiyi barındıran SUSER kapatılmak isteniyor.
Sayfa 10

Siyasi şube, Garanti Bankası'nda mı?

□ Siyasi Şube gibi çalışan patronlar işçileri sorgulayarak işten atmaya başladı.
Sayfa 11

Üç Devrimci Sol savaşçısının kaldıkları ev, kudurmuşcasına saldıran polis tarafından harabeye çevrildi. Balkona asılan Türk bayrağı ve "Devlet Güçlüdür" sloganı, varlığını sürdürüyor.

Menzir ve şebekesi yine kan içti

□ Tarih 5 Ağustos 1994. Bu defa yer Bağcılar. Menzir'in eli kanlı cinayet şebekesi Devrimci Sol savaşçıları Güner Şar, Hüseyin Arslan ve Özlem Kılıç'ı katletti. Savaşçılar, katledilmeden önce duvarlara kanlarıyla D.S. yazdılar.

□ İlerici avukatlardan oluşan bir heyet, sözkonusu evi inceledi. Heyet, delillerin yok edildiğini, polisin öldürmek için hareket ettiğini, neredeyse santimetre başına 1 kurşun dışta olduğunu belirtti.
Sayfa 11

Tasfiyecilere halk önünde hesaplaşma çağrısı

□ TKP(ML) Geçici Yurt Dışı Bürosu Örgütlenme Komitesi tarafından gazetemize PTT kanalıyla gönderilen açıklamada, tasfiyeciler halk güçleri önünde hesaplaşmaya davet edildi.
Sayfa 8

İki TIKKO gerillası şehit

□ Erzincan'ın Çağlayan nahiyesi Kılıckaya köyü civarlarında TC güçleriyle TKP(ML) TIKKO gerillaları arasında çıkan çatışmada Fethi Özdemir ve Özlem Sürgeç isimli gerillalar şehit düştü.
Sayfa 4

Okurdan mesajlar

Savaş ağalığı,
askeri hükümet
darbeciliği

Partisi içindeki sorunlar Mısır'daki Sağır Sultan'ın bile kulaklarını çınlatmış olduğu için, sorunlara kronolojik gelişim veya haklı-haksız ayrımı noktasında girmeye gerek görmüyorum. Durum kısaca şöyle özetlenebilir: Devrimci demokrat Kamuoyu ve P. tabanının baskısıyla, siyasi ve örgütsel tıkanmışlığın da etkisiyle kerhen birlik noktasına gelen; ancak, anti-birlikçi düşüncelerinden ideolojik-siyasi bir kopuş yaşamayan; k.b. dar kafalı, dar bölgeci, "Marjinal yapı kurmayı" bir çevre (bir askeri klik) boyutlanan mücadelenin ve ona paralel gelişmeye yüz tutan örgütsel yapının KURUMSALLAŞMASI'nı sağlama YETENEK ve YETERLİLİĞİ'nden yoksun, bu kurumsallaşmanın olmazsa olmaz koşulu olan sevk ve idarede KOLEKTİVİZM olgusunu kendi şef tipi örgütlenmesinin sonu olarak gören ve bunun verdiği telaşla, P. ilke, işleyiş ve hukukunu ayaklar altına alan yönetici kademedeki bir klik; yönetici kademedeki bazı dengelerinde değişmesini fırsat bilerek DARBE yoluyla bir TASFİYE hareketi başlatmış; ancak, P. organ ve üyeleriyle, P. tabanının ezici bir çoğunluğu tarafından TASFİYE reddedilmiş ve DARBECİLER amaca vasil olamamışlardır. Evet, durum genel hatlarıyla budur.

Bu sancılı gelişmeye ilişkin bir belirleme: Proletarya Partisi tarihinde ilk kez örgütsel yapısı, kadro bileşimi, savaşçı sayısı ve etki alanına aldığı kitlesellik anlamında Türkiye ve T. Kürdistanı solu içinde- PKK hariç- dar bölgeci, marjinal bir yapı olmaksızın çıkıp; gerçek anlamda KURUMSALLAŞMAYA yönelen bir süreci yaşamaktaydı- yaşamaktadır. İleriyi ve yeniyi temsil eden bu gelişme; eskiyi ve geriyi temsil eden statükocu mantıklarla kaçınılmaz olarak bir çatışma yaşayacak ve kısa vadede bazı kayıplar verilecek; sonuçta, GELİŞMENİN DOĞAL SEYRİNE uygun olan durum hakim olacak ve gerçek anlamda KP. normları yapıya damgasını vuracaktır.

Mücadelenin boyutu ve seyri ile Proletarya Partisi'nin pozisyonu ve misyonu açısından ise durum budur.

Şimdi, tartışmalarda karşımıza çıkan iki noktaya değinmek istiyorum.

Birincisi "Savaş Ağalığı" sorunudur. Darbeci klik "YDB"sinin bir iddiası var: "Savaş Ağalığı" karşı-devrimciler için kullanılan bir terimdir. MK'mıza Savaş Ağası demek onları karşı-devrimci ilan etmek olur." (Sözkonusu edilen belgeler şunlardır: TKP/ML Genel Sekreteri, TMLGB Genel Sekreteri, DBK Sekreteri imzalı çağrı ile ... alanındaki 5 MK üyesi imzalı açıklama.)

Savaş Ağalığı ve onun Kızıl Ordu içindeki etkinlikleri üzerine MAO ZEDUNG'ın tepisleri genel bir onay gördüğü ve hemen hemen saflarımızdaki tüm kitle tarafından- özellikle Proletarya Partisi'nin içinde- bilindiği için yeniden değinmiyorum sadece hatırlatıyorum.

Ben burada 'Askeri Hükümet Darbeciliği' ve 'Savaş Ağalığı' deyim ve anlayışlarının Proletarya Partisi'nin literatürüne nereden ve nasıl girdiğini açmaya çalışacağım. Yine bu vesileyle Proletarya Partisi tarihinde MLM bir

öngörüyle ortaya konan bir uyarının önemine vurgu yapacağım. Bu önerme ve uyarının kavranması; içinde bulunduğumuz sorunların kaynağının kavranması açısından çok önemlidir.

1989 yılında P. güçlerinin bir kanadında, DABK kanadında- III. Konferans gerçekleştirilir. Bilindiği gibi Konf. birlik tartışmaları noktasında ileri bir adım atarak bir birlik komisyonu kurma kararı alır. Diğer bir dizi kararın yanı sıra; Konf. Komutan-Siyasi Komiser ilişkisi üzerine aşağıdaki karar alır:

"Parti önderdir. (abc) Ordu partinin belirlediği siyasi hedeflere bağlı, askeri görevleri yerine getirmekle yükümlüdür.(abc) Buna bağlı olarak Siyasi Komiser birimlerinde partiyi temsil eder. (abc) Eylem kararında karar yetkisi Komiserlere, uygulama ve planlama yetkisi Komutana aittir." (Bakınız: PARTIZAN- Ekim 1989- TKP/ML III. Konf. Kararları. Birinci Bölüm. sf. 37)

Konferansın bu kararına Askeri cihetten eleştiri gelir. Hiçbir yorum yapmadan eleştiriyi belgede yer aldığı şekliyle aktarıyorum:

"Bazı yş.lar konferans kararlarıyla komutanların, 'süs' duruma düşürüldüğünü, sınırlandırdığını vs. ileri sürüyorlar." (age. sf. 42)

Evet, eleştiri bu. Bu eleştiriye Konf. aşağıdaki gibi cevap verir. Burada bir noktaya dikkat çekmek istiyorum: Bu Konf. da Seksiyon tartışılmamıştır, ülkenin kapitalist olup olmadığı tartışılmamıştır, x işi diye bir sorun yoktur. Yani bu Konf. da bu kararı alanlar 'hizipçi', 'bölücü', 'mf'cı değildir.

Şimdi cevaplara geçiyorum. Konf. herşeyden önce sorunun en canalıcı noktasını belirliyor:

"En kritik sorun, partinin önderliği sorunudur. "... Sol'da ise anarko-sindikalizme benzer bir anarko-orduizm görüşü vardır. Orduyu partinin üzerine çıkarmaktan başlayarak partinin tamamen inkarına varır." (age. sf. 38)

Konferans bu anlayışın kaynağını Mao'dan bir alıntıyla belirliyor:

"Düşük bir politik düzey, bu orduda politik önderliğin rolünün (.....) kavranmamasına yol açar. (age. sf. 38)

Konf. buradan hareketle şu belirlemede bulunur:

"Partinin, bunu kabul etmeyi onuruna yediremeyen, KENDİNİ FATİH SANAN (İba), başına buyruk askerlere komutanlara, yetenekleri ne olursa olsun ihtiyacı yoktur." (age. sf. 44)

Konf. bu anlayışı neden tehlikeli bulduğunu ve neden üzerinde durduğunu şu şekilde açıklar:

"Parti bu anlayışın üzerinde durmak zorundadır. Çünkü bu anlayış; ASKERİ HÜKÜMET DARBECİLİĞİ, başına buyruk kesime gibi vahim pratiklere yol açabilecek, küçük burjuva ideolojisinin izlerini taşımaktadır." (age. sf. 43)

Konferans bu anlayışın varabileceği sonuçlar ve tehlikeler noktasında şu tarihsel uyarı ve belirlemede bulunur:

"... böyle tipler kafa dengi: bir ASKERİ KLİKLE parti kararlarına uymayı reddedebilir, DARBECİ girişimlerde bulunabilir, parti kararlarında DAYATICI etkiler yapma KAFASIZLIĞINI gösterebilir, SAVAŞ AĞALIGINA kayabilirler." (age. sf. 45-46)

Şimdi, sorun gayet açık ve nettir. DARBECİLİK ve SAVAŞ AĞALIGI anlayışı ve tehlikesi P. P. güçlerinin bir kanadının gerçekleştirdiği Konf. ta açığa

çıkarılıp mahkum edilen eski bir hastalıktır. Bu anlayışı ilk kez belirleyen ve mahkum edenler; 'hizipçi', 'mf'cı, vb. diye çamur atılmaya çalışılan P. iradesi değil, ISMAIL BULUT (Genel Sekreter), Baba ERDOĞAN (Genel Sekreter Yardımcısı) gibi 89 Konf. na damgasını vuran P. önderleridir.

Ancak, sözkonusu anlayışı mahkum eden İsmail BULUT, Baba ERDOĞAN gibi önderlerin şehit olması ve bazı diğer gelişmeler, Konf. ta mahkum edilen bu ASKERİ KLİĞİN önünü açmış ve bilinen tavırlar gündeme gelmiştir. Yani DARBECİLİK ve SAVAŞ AĞALIGI salt bugünün sorunu değil, dünden taşınıp getirilen bir sorundur. Ve bugün kendine uygun bir zemini yakaladığını sanıp kendini açığa vurma KAFASIZLIĞINI göstermiştir. Sorun budur ve hiçbir çarpıtma bu gerçeği değiştiremez! Söz uçar gider, yazı kalır. Hatırlatıyorum.

Bu hatırlatma babında; AK klüğünün peşinden giden ve geçmişte yukarıdaki Konf. kararına sahip çıkan tüm PU ve savaşçıların tavırlarını birkez daha gözden geçirmesinin ve yine sözkonusu saptama ve öneriyi kendi bilinçlerinin süzgecinden geçiren tüm PU ve Parti kitlelerinin yine bir kez daha düşünmesinin yeri ve zamanıdır. Darbe ve dayatmaya dur denilmeli Parti iradesinden kaçılmamalıdır. Tüm sorunlar ve suçlar Parti iradesine sunulmalı ve MLM bilimin süzgecinden geçirilmelidir. Biricik doğru tercih budur. İsmail BULUT ve Baba ERDOĞAN' a sahip çıkmak demek; onların damgasını vurdukları 89 konf. kararlarına sahip çıkmak ve karallıklarla savunmak demektir. Aksi durum; i. KAYPAKKAYA'nın tüm tezlerini reddedip, onu hala Komünist önder gören yapıların mızdırı olduğu 'itibar istismarlığı' gibi bir duruma düşmek demektir.

Proletarya Partisi bu sorunları aşma gücü ve imkanına sahiptir. Yeter ki PU vasfına sahip olanlar; iktidar olma bilincini kavrasın ve 'dağları fethetme azmi'ni bilesin! KP üyeleri kişilerin değil İLKELERİN peşinden gider.

M. Gülseren

**"ONLAR ÖLMEDİLER YOK,
ATEŞ FITİLLERİ GIBI
DİMDİK AYAKTA
BARUT ORTASINDALAR,
YÜCELERDEN YÜCE
DURURLAR!**

**ANALAR
İNANIN OĞULLARINIZA,
KIZLARINIZA
KÖK OLDULAR ONLAR
SADE KÖK!**

**KARIŞIR BAKIR RENKLİ
ÇAYIR ÇİMENE
O CANIM HAYALLERİ
VE "BİZ ÖLMEDİK" DİYE
HAYKIRIR MEZARLARINDAN
YUKARI, YUKARI KALKIK
SİKİLİ YUMRUKLARI**

PABLO NERUDA

Darbeciliğe karşı
tavır al, parti
birliğini yüce tut!

Küçük-burjuvazinin limanına gemiyi demirleyen darbeci tasfiyeci savaş ağası klığı, bu limandan aldığı yalan, demogoji, komploculuk, tasfiyecilik ve envayi çeşit gidalarla semirerek, ben-merkezci, kişi grup çıkarları peşinden koşarak MLM hatından sapmıştır. MLM yoldaşlarımızın, parti tüzüğü doğrultusunda ve Maoist parti anlayışı olan iki çizgi mücadelesi temelinde bu küçük-burjuva karakterleriyle mücadele etmeleri sonucu da MLM yoldaşlarımızı tasfiye ederek çeşitli milliyetlerden emekçi halkımızın öncüsü, partimiz TKP(ML)'ye karşı parti tarihimizde yaşadığımız en büyük ihaneti gerçekleştirmiştir.

Yarasaların güneşten korkmaları gibi, gerçeklerden korkan tasfiyeci klığın, darbeci tarzda gerçekleştirdiği tasfiyeyi kitlelerden gizlemek için sarıldığı en keskin İbrahimcilik, en keskin Mao'culuk, ... ticareti ve diğer komploları sonuç getirmeyecek olan boş çabaların ötesinde bir şey değildir. Hiçbir maske gerçekleri karartmamıştır. Bundan sonra da karartamayacaktır. Çünkü, gerçekler inatçıdır. Gerçeklerle oynayıp, onu kendilerine göre biçimlendirmeye çalışanlar bilsinler ki, sonunda gerçeklerin demir yumruğuyla karallıklara gömülmesi mahkumdurlar. Ordumuz içindeki parti organlarımızı tasfiye etmelerinden, halkımızı ve savaşçılarımızı döverek tehdit etmelerinden, şef tipi bir örgütlenme yaratarak parti tabanımızı koyun sürüsü yerine koymalarından, büro basmalarından, adam kaçırma ve yol keserek insanlara silah çekmelerinden ne kadar İbrahimci, ne kadar Mao'cu olduklarını gayet iyi biliyoruz. Bunu tarihte belirliyor ve kaydediyor.

Bugün sarıldıkları ... ticareti de onların makyavelist yüzlerini saklayamayacaktır. Elbette ... ticaretini kimse savunamaz. Bizler de savunuyoruz. Ancak, sorunun OPK'da görüşülüp, tartışılmasına ve kapatılmasına, ardından da kendilerinin de oyuyla bu ticareti yapanların tekrar MK'ya seçilmelerine rağmen, bugün sanki sorun yeni keşfedilmiş gibi cıvalayı boyayarak, dallandırıp budaklandırarak ve kelle istemeleri darbeci klığın grup çıkarları için sofraya sunmalarından başka birşey değildir. Bugün omuzlarımızda düşen görev, MLM biliminin muhteşem kudreti ve yol göstericiliği ışığında partimiz TKP(ML)'ye sahiplenerek darbeci tasfiyeci savaş ağası klığın saldırılarından koruyup, merkezi görev olan Kızıl Siyasi İktidarlar yaratma perspektifi ile gerilla mücadelesini boyutlandırmaktır. Bu anlamda partimiz TKP(ML)'ye gönül veren işçi-gençlik, köylü tüm dostları darbeci tasfiyeci savaş ağası klığını yalnızlaştırarak, parti iradesinin çatısı altında kenetlenmeye çağırıyorum.

İskenderun Cezaevi
TKP(ML)- TIKKO Dava tutsağı
Alhas Doğan

özgür
gelecekgeleceğinin
sözcüsüdür

SAHİP ÇIK!

özgür gelecek

elinize daha sağlıklı geçsin istiyorsanız

ABONE OLUN !

UMUT YAYIMCILIK VE BASIM SANAYİ LİMİTED ŞİRKETİ adına Sahibi ve
Yazışları Müdürü: Fehmi KÜÇÜKASLAN
Yönetim Yeri: Oğul Sokak No. 16 Sultanahmet-İSTANBUL Tel:(0212) 516 25 38
(0212) 516 60 20 Faks: (0212) 518 23 23,
BÜROLAR: ANKARA: Necatibey Cad. No. 80-12 Maltepe Tel-Faks: (0312) 230
63 27,
İZMİR: Gaziosmanpaşa Bulvarı Koças İşhanı No: 87 D. 318 Konak/ İZMİR
ÇUKUROVA: Cemal Gürsel Cad. Özgül İşhanı, Kat:5, No: 26 Tel: (0322) 4 573
780 Adana
MALATYA: Tabakhane Mah. Bakım İşhanı No: 142 322 03 04
NO: 4 T. İletişim: (042) 322 03 04
Baskı: Basınat A.Ş. Avclar/İST. Tel: 509 86 86

— 6 aylık/1 yıllık gazete bedeli olarak 180.000 TL/360.000 TL'yi Yurtiçi
Hesap No: 94597-2 Hasan BÜYÜKDERE : Yapı Kredi Bankası
Çemberlitaş Şubesine yatırdım. Makbuzun fotokopisi ekte.
— 6 aylık/1 yıllık gazete bedeli olarak 48 DM/96 DM'yi
Hasan BÜYÜKDERE : Yapı Kredi Bankası Çemberlitaş Şubesi Mark
Hesabı: 3001530-5 yurtiçi hesabına yatırdım. Makbuzun fotokopisi ekte.

ADI SOYADI:
ADRESİ:
ŞEHİR:
TELEFON:

İMZA

Bu makbuzunun fotokopisini
Özgür Gelecek Gazetesi Umut Yayıncılık Ltd. Şti. Oğul Sokak No. 16/2
Sultanahmet-İSTANBUL' adresine gönderin.

İlerliyor partizan

"Daha gün o gün değil/derlenip dırülmesin bayraklar.
Dinleyin, duyduğunuz çakalların ulumasıdır.
Saffarı sıklaştıran çocuklar.
Bu kavga faşizme karşı/bu kavga hürriyet kavgasıdır!"

Bireysel mülkiyet, anarşik üretim, adaletsiz tüke-tim... Ve emeğin, alınterinin gasbedilip vatan topraklarının, değerlerinin emperyalizme peşkeş çekilişi... Ulusların Kendi Kaderini Tayin Hakkının gaspi, milliyetler üzerindeki soykırım ve asimilasyon... İnsanca yaşama isteğinin kanla, zulümle bastırılışı...

Komprador kapitalizm ve feodalizm emperyalizm güdümde üçlü orkestrası...

Böyle bir ülkede toprak sorunu, bağımsızlık ve özgürlük temel sorunlardır. Faşist diktatörlükten kurtuluş can alıcı bir sorun olarak kendini dayatmaktadır.

Komprador patronlar ve büyük toprak ağalarının zulmü altındaki yaşam insanları barut haline, dinamit haline getirmekte, defalarca da fitili ateşlemektedir.

Açıktır ki sorun buraya kadar konuşu bir gerçekliği ifade etse de, patlama noktasında, patlamanın anlam kazanması ve bir işe yaraması iradenin rolünü de gerektiriyor.

İşte devrimci ve komünistlerin tarihin yüklediği görev budur; Demokratik Halk Devrimi mücadelesini örgütlemek, önderlik etmek. Sonrasında sosyalizme ve giderek komünizme yürümek.

Ama bu görev, uzun süre evrimci çalışmalarla barutun biriktirilmesi, dinamitlerin "o büyük gün" için saklanması şeklinde değil, evrimci ve devrimci çalışmanın her alanda içiçe geçirildiği bir çalışma tarzını gerekli kılmaktadır. Ülke ve dünya gerçekleri bunu zorunlu kılıyor. Gelişmişlik düzeyinin farklılığı, eşitsiz gelişimi çeşitli ekonomik kategorilerin içiçe geçici, sınıfların nitel ve nicel konumlanışları, çeşitli milliyet ve mezhepler üzerindeki baskılar, ayrışmalar... vb. Bütün bunlar evrim ve devrimin içiceliğini getiriyor.

O nedenle, ülkemizde uzun süre birikim yaratacak bir süreç düşünerek, işi ağırdan alma, tarihin kendiliğinden gelişimine bırakma, deyim uygunsu rehavete kapılma hakkımız yoktur. Devrim ve devrimci çalışma yarının değil bugünün sorunudur. Her alanda ısrarla ve MLM çizgide sebat ederek çalışmak, en zayıf alanda ısrarla vururken, diğer alanları alt vuruş ve örgütlemelerle bu aşamaya getirmek, yoğunlaşmak, yeni alanlara açılmak, örgütlenmek-vurmak-yoğunlaşmak-açılmak...

Kısaca bütün mücadele biçimlerini içiçe ama silahların eleştirici ve dönüştürücü gücünü temel alarak, ama köylü gerilla savaşını yoğunlaştırarak, dalga dalga sıçratarak Kaypak-kayacı güzergahta ilerlemek...

Böylece bir ülkede "o büyük gün" ayaklanmaya kalkışılacağı günü değil, parça parça kurtuluşun, Kızıl Siyasi İktidarların sağlandığı süreç sonunda bir bütün olarak ülke genelinde iktidara sahip olunduğu, Demokratik Halk İktidarı'nın ilan edildiği ilk büyük günü ifade etmektedir. Komünistler bu kavgayı örgütlemek ve yönlendirmekle görevlidir!

Oyleyse durup-dinlenmek yok. Yürüyelim!

Toplumun tüm gözeneklerinin çelişki ve çatışkılarla dolu olduğu, özellikle MLM'lerin üzerine düşen zorlu görevleri sırtlayıp çizgide ısrarla yürümeye çalıştığı bir süreçte, komünist güçlerin içten çıkan bir darbectasfiyeciler tarafından bölünmeyele yüzüze bırakılması devrime vurulmuş güç bir darbedir. Faşizmin vurduğu darbelerle kıyaslandığında bunun çok daha vahim yaralar açtığı, çok daha olumsuz sonuçlar doğurduğu görülüyor. Güçlerin bu derece parçalanmasını, içte güvenin sarsılmasını, halk güçleri içinde moral bozukluğunun bu derece yayılmasını yani kısaca umuda bu denli ağır darbe vurulmasını faşizm zor başarır. TC faşizminin özlemi ve

çabası tarih boyunca hep bu olmuştur. Tüm zorluklarına rağmen en kötü koşullarda bile faşizme karşı direniş geleneği yaşatılmış DHD mücadelesi aralıksız sürdürülmüştür. Zorluklar altilmiş, her darbe altilan, bazen yere düşüştü sonra MLM'nin yol göstericiliğinde yeniden ayağa dikilmiş, her darbeden, her olumsuzluktan dersler çıkararak yeniden ve ısrarla mücadelenin görevleri üstlenilmiştir. MLM hareket köklü bir harekettir ve yıkılmaz değer ve geleneklere sahiptir.

Faşizmin onu yok etmesi mümkün değildir.

Aynı şekilde yaban otlarının ve yaban çiçeklerinin de bunu yapması mümkün değildir. İki çizgi mücadelesi gerçekliği içinde çıkabilen bu aykırılıklar ve pis kokular MLM hat ve inançla donanmış, kendi kadro ve militanlarını henüz yeterli olmasa da yetiştirmiş, çeşitli milliyetlerden emekçi halkların bağrında yer edinmiş, yüreklerde sevgi ve saygı köşkleri kazanmış, 300'den fazla şehidiyle bu topraklara kök salmış bir hareketi hiçbir gücün yok etmesi mümkün değildir. Onun sahibi MLM bilinçle donanmış kadroları, militanları, o sonsuz özgürlük denizine bütün varlığıyla atılan sempatizanları ve çeşitli milliyetlerden Türkiye'nin emekçi halklarıdır.

Bugün açığa çıkıyorki, bu güçlerin, prangalarından kurtulmuş o sarsıcı coşkuyla ilerlemesinin önünde bazı "gizli" engeller varmış. MLM bilimine ve komünist partisine yakışmayan, hazmedilemeyecek sorunlar, anlayışlar varmış. Güzel kokulu çiçeklerle osuruk çiçeklerinin ayırdedilmesinin Maoist yöntemle sağlanması ve altililmesi varken, olumsuzluğun kendisini darbecilik ve tasfiyecilik şeklinde gündeme sokmasıyla arınma değişik bir mecraaya kaymıştır. Aykırılık kendisine bir başka olumsuzluğu maske ederek sahneye çıkmıştır. Suni çiçekler gibi üstü cilalanmış, alımlı hale getirilmiş, şaşaalı etiketlerle donatılmış olarak piyasaya sürülmüştür. Çığırkanlığı da iyi yapılmıştır. Ama suni görünüm o pis kokunun gizlenmesi için yeterli olmamıştır.

22 yıllık onurlu geçmiş, şehitlerimiz, geleneklerimiz, deneyimlerimiz iyi ile kötüyü, MLM ile oportünizmi, fırsatçılığı ve tüm olumsuzlukları ayırdetmesini bilmiştir.

İrade, evet etiketler değil irade

kendisini, kendi mecrasında ortaya koymuştur. İrade etiketlere üstün gelmiştir!

Küçük hesaplarla hareket eden; apoletlere ve para, silah vb. maddi olanaklara önem veren, bunları ele geçirdiğinde hareketi ele geçireceğini sanan ahmaklar çok geçmeden yanıldıklarını görmüşlerdir. İnsan unsurunun birincil önemde olduğunu tarih bir kez daha kanıtlamıştır.

Sağdan-soldan, kendilerine fırsat doğduğunu sanan bazı sicili bozukların sicillerini düzelterek çabaya gi-

kum ederken iradenin belirleyiciliğini açıkça bağırımlardır. Bazı kurumları ve apoletleri ele geçiren darbectasfiyeciler karşısında harika bir tavır geliştirilmiş, partinin gövdesine indirilen baltanın yarasının derin olması engellenmiştir. Balta, baltanın sapı ve tutan el, tüm heybetli görünümüne rağmen kaybetmiştir. Ideolojik-politik mücadeleyle tarihteki gerçek yerine o da oturtulacaktır.

Bunun için ve Demokratik Halk Devrimi, sosyalizm ve yüce idealimiz komünizm için yürüyüş ve çaba daha bir arttırılmak zorundadır. Bugünkü sorunumuz budur!

Hem iç hem de dış görevler yoğunlaşmış olarak önümüzde durmaktadır. Ideolojik-politik hattımızla, kararlılık, cesaret ve ısrarımızla, yaratıcılığımız ve enerjimizle bütün bunların üstesinden gelmek zorundayız. Bir yandan sınıf mücadelesinin görevleri, ertelenemeyecek, savsaklanamayacak denli önemizde dururken, bir yandan da, bölgeler düzeyinde demokratik iradeyle oluşturulan MLM örgütülüğün merkeziliğinin sağlanması ve merkezi bir oluşumla, OPK ile sorunların çözülmesi görevi de önümüzde duruyor.

Bu hat'ta girilmiştir, adımlar atılmıştır. Tüm komünistler ve taraftarlar komünistlerin merkezi birliği gibi ilkesel ve tarihsel bir konuda üzerine düşeni yapmak zorundadır. İsteğimiz dışında yaşadığımız bu dağınıklığın bilinçle aşılması, bu koşulların bir zaafiyet aracı olmaması için herkes özgün bir sorumluluk duygusuyla hareket etmelidir. Genel sorumluluğunu hemen duymalıdır. Gerek darbecilğin sınıf mücadelesi tarihindeki gerçek yer ve konumumuza oturması, gerekse de sınıf mücadelesinin görevlerinin omuzlanması için bu gereklidir. Çok sesliliğin ve parti içi demokratik tartışma mekanizmasının çok başlılık olmadığını, tam tersine bir KP'nin iç yaşamının doğallığı olduğunu, gerçek birliklerin demokratik-merkezizetçiliğinin ruhıyla sağlanabileceğini göstermek için önümüzde elverişli bir süreç vardır. Bu süreç iyi değerlendirilmelidir.

Ve iç görevler ile dış görevler mutlaka ama mutlaka, koşullara, gücümüze ve olanaklarımıza bağlı olarak birlikte ele alınmalı, omuzlanmalıdır.

Oyleyse yürüyelim yoldaşlar!..

Devrim ve devrimci çalışma yarının değil bugünün sorunudur. Her alanda ısrarla ve MLM çizgide sebat ederek çalışmak, en zayıf alanda ısrarla vururken, diğer alanları alt vuruş ve örgütlemelerle bu aşamaya getirmek, yoğunlaşmak, yeni alanlara açılmak, örgütlenmek-vurmak-yoğunlaşmak-açılmak... Kısaca bütün mücadele biçimlerini içiçe ama silahların eleştirici ve dönüştürücü gücünü temel alarak, ama köylü gerilla savaşını yoğunlaştırarak, dalga dalga sıçratarak Kaypak-kayacı güzergahta ilerlemek...

receklerine bu hercümerç anını fırsat bilip kendilerince MLM'leri karalamaya, bazı olumsuzlukları kullanarak parsa toplamaya çabaları da boş bir çabadır. Uzun uzadıya üzerinde dürmeye gerek yok, bu sınıf mücadelesidir, yürürken küçük hesap yapanlarla karşılaşmak her zaman için mümkündür ve bu tür basitlikler tarihte kendilerine uygun yeri de bulacaklardır.

Bugün sorun nedir? Bütün şaşaalı dekor ve "etkileyici" söylemine ve üst perdeden çığlıklarına rağmen darbecilik mahkum edilmiştir. Komünistler darbecilği mah-

... Her darbeden, her olumsuzluktan dersler çıkararak yeniden ve ısrarla mücadelenin görevleri üstlenilmiştir. MLM hareket köklü bir harekettir ve yıkılmaz değer ve geleneklere sahiptir.

Menzir ve şebekesi yine kan içti

İstanbul/Özgür Gelecek- Tarih 5 Ağustos 1994. Bu defa yer Bağcılar. Menzir'in eli kanlı cinayet şebekesi, 3 devrimciyi daha katletti.

Bağcılar, Yenimahalle Kirazlı Sokak'ta bulunan bir apartmanın 6. katında bir daireye polis tarafından yapılan baskında, Devrimci Sol savaşçıları Güner Şar, Hüseyin Arslan ve Özlem Kılıç katledildi.

Olay tanıkları, katliamı şöyle anlatıyorlar: "Mahalle ve evin etrafı polis tarafından sarıldı. Özel tim elemanları, ellerindeki M-16 tüfeklerle, saat 02.30 sıralarında evi ateşe tuttular. Çok sayıda bombanın ve ağır silahların kullanıldığı çatışma 7 saat sürdü ve 3 devrimcinin öldürülmesiyle sona erdi."

İnfaz operasyonunun "başarıyla" bitirilmesinden sonra, İstanbul Emniyet Müdürü Necdet Menzir, hava-ya ateş ederek "zafer" nağraları atan polisi kutladı. Menzir, polise tezahüratta bulunması için Ülkü Ocakla-

n'ndan toplayıp getirdiği sivil faşistlere de, gösterdikleri "ilgiden" dolayı teşekkür etti.

Evin duvarları, polis tarafından atılan bombalardan ve kurşunlardan dolayı adeta yıkılmış. Evin içi, adeta santim santim taranmış.

Katliamdan sonra, eve ilk Menzir giriyor. Menzir, yine savcıyı beklemiyor. Basın içeriye bir süre alınmıyor. Cesetler apar topar sarılıp sarmalanarak ambulanslara taşınıyor ve oradan morga gönderiliyor. Basın, katledilenleri ancak morgda görebildi. "Ne yazık ki", burjuva basın, "öldürülen teröristlerin" resmini çekememişti. Fakat, evde görülebilen bir şey vardı: Duvara kanla yazılan D.S. harfleri...

Öte yandan, görgü tanıklarının anlatımına göre, polis önce, üç devrimcinin katledildiği evin karşısında bulunan 2 katlı bir eve, saat 22.00 civarları baskın yapıyor. Ancak birşey yapmadan geri çekiliyor.

Katliamdan sonra, TİYAD'lı aileler, Özgür-Der, Haklar Ve Özgürlükler Bülteni, SİP, İşçi Sağlığı Demegi, OKM, İşçi Hareketi gazetesi, Halkın Gücü gazetesi, Halkın Hukuk Bürosu, Mücadele gazetesi, Bem-Sen, İYÖDER'liler imzalı ortak bir basın açıklaması TİYAD'da yapıldı. Açıklamada, operasyonun amacının öldürmek olduğu vurgulandı ve katliamın kinandı.

Katledilen devrimcilerin otopsinde, üçünün de bombalarla öldürüldükten sonra silahla tarandıkları tesbit edildi. Otopsi sonuçlarından biri de, kurşun ve bomba parçalarının çok yakın aralıklarla isabet ettiği. Hüseyin Arslan'ın gırtlığından giren ve kafasının üstünden çıkan kurşun ise, kuşkulu bulundu. Çünkü tarama sırasında bir insanın bu şekilde vurulması çok zor görülüyor.

Hüseyin Arslan ve Güner Şar'ın cenazeleri İstanbul Sangazi Mezarlığı'nda toprağa verilirken, Özlem Kılıç'ın cenazesi Ankara'ya götürüldü.

7 ağustosta toprağa verilen Arslan ve Şar'ın cenazeleri saat 08.30'da Cerrahpaşa Adli Tıp Morgu'ndan alınarak Ümraniye Çarşı Camii'ne getirildi. Oradan da Sangazi Mezarlığı'na doğru yola çıkılırken, yaklaşık 150 kişilik bir grup HADEP Sangazi Şubesi'nin önünden "Devrim Şehitleri Ölümsüzdür!", "İşkencilerden Hesap Sorduk, Soracağız!", "Kahrolsun MIT, CIA, Kontrgerilla!", "Halkımız Safla-

Güner ŞAR

Hüseyin ASLAN

Özlem KILIÇ

ra!" sloganları atarak mezarlığa doğru yürüyüşe geçtiler.

Yol boyunca sivil ve resmi polislerin yanı sıra jandarmanın yoğun olduğu ve mezarlığın çevresinin TC güçlerince kuşatıldığı görüldü. Aileler, bu görüğe şu sözleri haykırdılar: "Bizim çocuklarımızı hem katlediyorsunuz, hem de utanmadan buraya geliyorsunuz! Defolun katiller!"

Mezar başında yapılan törene 300 kişilik bir katılımın olduğu görüldü. Şar ve Arslan'ın toprağa verilmesinden sonra, devrim şehitleri için 1 dakikalık saygı duruşuna geçildi. Ardından marşlar okundu ve sloganlar atıldı. Devrim andı içilerek cenaze töreni tamamlandı. Törenen sonra 1 kişi gözaltına alındı.

Öte yandan, Devrimci Sol Avrupa Temsilciliği tarafından Hürriyet gazetesine gönderilen yazılı açıklamada şöyle denildi: "...Hürriyet gazetesi bir kontrgerilla gazetesidir. Bu gazetenin künyesinde Sedat Simavi gazete sahibi, Nezihe Akkurt yazışmaları müdürü olarak geçmektedir. Ama halkın ve devrimcilerin belleklerinde bugün tüm sayfalarını vatan, ulus, emek, insani tüm değerlere saldırı ve ihanet ayırın birer halk düşmanındır. Adları bilinen belli başlı yazar ve muhabirler MGK ve siyasi polis tarafından yönlendirilen, kan ve yalanla işleyen bu tezgahın parçaları olarak çalışmaktadırlar. Halk düşmanlığı yapanlar, bunun bedelini ödemek zorundadır."

Aileler ve avukatlar ne dediler?

Şehriban Arslan (Hüseyin Arslan'ın annesi): Eger ki üç kişi yüzlerce polisle 7 saat çatıştıysa ve sonunda öldürülüyorsa, böyle bir evlat dünyaya getirmekten gurur duyanım ve yine böyle evlatlar dünyaya getirmek isterim.

Güven Sar (Güner Şar'ın kardeşi): Tuzla Katliamı'yla başlayan, Hasanpaşa'da, 12 Temmuz'da Çiftelievler'da bugün de Bağcılar'da devam eden planlı ve organize bir şekilde gerçekleştirilen katliamlar, devrimci-demokrat, halkın seven insanlara karşı bilinçli bir şekilde yürütülen devlet politikasıdır. Amaç kesinlikle sağ yakalamak değil, öldürmektir.

Bu ülkede devlet, vurguncuların, soyguncuların korkmuyor. Aksine onları koruyor. Bu ülkede devlet bir tek şeyden korkuyor: Halkın seven insanlardan.

Ancak katledilen nice devrimci, Deniz'ler, İbrahim Kaypaklılar, Mahir'ler halk arasında hak ettiği yeri bulacaktır ki eminim bugün de buluyor. Fakat bu katliamlardan sorumlu insanların işledikleri bu cinayetler, üzerlerine suç olarak kalacaktır. Ne kadar üzülsük de, bu yaşanan zulümler, katliamlar mücadelenin devam etmesini engelleyemeyecektir.

Ali Rıza Kılıç (Özlem Kılıç'ın babası): Hayali ihracatçıların, ülkeyi satanların elini-kolunu sallayarak pezdin, buna karşılık halkını seven insanların katledildiği bir ülkede, ben bu dev-

lete güvenmiyorum, inanmıyorum. Bu katliamın sorumlusu devlet güçleri ve devletten davacıyım. Bir Emniyet Müdürü insanları öldürüyor. Sonra da bakan gibi, milletvekili gibi çıkıp konuşma yapıyor. Menzir neyi ispatlamaya çalışıyor? Süresi dolduğu halde yine uzatılıyor, görevde kalıyor. Bu adam derhal görevden alınmalıdır. Çünkü katildir. Dün olduğu gibi, bugün olduğu gibi yarı da bu tür yarışı-şız infazlar olacaktır. Çünkü bu adam öldürmekten zevk alıyor. Çocuklarımızın katili bu adamdan davacıyım.

Avukat Murat Demir (Teshise giden avukatlardan): Avukat arkadaşlarla (beraber teshise gittiği avukatlar Eren Keskin, Mustafa Çoban, Ali Rıza Dızdar, Seval Demir ve Elvan Karagülle'yi kastediyor) incelemede, vurgulamak istediğimiz birkaç nokta var. Birincisi olayın çok katli bir apartmanın en üst katında olduğuna, oradaki insanların hiçbir yere kaçma, ayrılma olanağının olmadığına, olayda çok sayıda patlayıcı madde ve öldürücü silah kullanıldığına, şimdiye kadar giden avukat arkadaşlar da tanıklardı. Buna benzer birçok olay gördük ancak bu oranda kurşun, patlayıcının kullanıldığı bir ev ender görülür.

İkincisi dışarıdan kurşun alması mümkün olmayan yerler dahi kurşun izleriyle dolu. Neredeyse her santim başına bir kurşun düşecek şekilde. Dışarıdan ateş edildiğine tavana kurşun gelmesi, banyoya tuvalete gelmesi mümkün değil. Olay yeri suyla yıkılmış. Bütün eşyalar tahrip edilmiş. Teshise gittiğimizde, çok yoğun silah, kurşun yararı ile öldürüldüklerini gördük. Keza eşyalar da ortada yok.

Burjuva basın ne yazdı?

Hürriyet (5 Ağustos 1994)

...Bölgeye giden ekipler arama yaparken saat 02.00 civarlarında 5 katlı bir evin apartmanının üst katından ateş açıldı... Ancak kısa süre sonra ateş açanların polisi görünce heyecanlı olan Dev-Sol militanları olduğu anlaşıldı...

...Polis pimi çekilmiş el bombasını hücre evin camından içeri fırlattı ve hızla geri çekildi. Teröristler daha neye uğradığını anlamadan el bombası büyük bir gürültüyle patladı. Arkadan dolaşan bir tim de dairenin kapısını kırıldı. İçeriden kesintisiz 2 dakika otomatik silah sesleri geldi. Anonssi birlikte görev tamamlandı işaret yapıldı.

Milliyet (7 Ağustos 1994)

...Bağcılar'da hassas dedektörlerle araştırma yapan polis bir bodrumda Dev-Sol cephaneliği belirlendi. Silahlar boşaltılacağı bildirildi. Silahlar boşaltılacağı bildirildi. Silahlar boşaltılacağı bildirildi.

Menzir'in yönettiği güvenlik kuvvetleri gözyaşartıcı bomba atarak devreye girdi ve teröristleri ölüme ele geçirdi.

Sabah (7 Ağustos 1994)

Eve atılan el bombası içerideki patlayıcılarla birlikte infilak etti. Cumhuriyet (5 Ağustos 1994) Sabaha kadar yaklaşık 30 kez patlama oldu... Atılan bombalardan sonra içeriye giren polis evde kalan 3 kişiyi öldürdü.

Katliama protesto

Haber Merkezi- İstanbul'un Bağcılar semtinde, polis, Güner Şar, Hüseyin Arslan ve Özlem Kılıç adlı üç Devrimci Sol savaşçısını katletmesini protesto etmek amacıyla üç banka şubesine bir gün aryla molotof kokteyli atıldı. Molotoflama eylemlerini Liseli Dev-Genç adlı örgüt üstlendi. Saldırı sonucu Ziraat Bankası'nın iki, Garanti Bankası'nın bir şubesinde büyük maddi hasarın meydana geldiği bildirildi.

8 ağustos gecesi Garanti Bankası Şişli Şubesi ve Ziraat Bankası Salıpazarı Şubesi'ne molotof kokteyli atıldı. Bankalarda hasar meydana gelirken, gazeteleri arayan militanlar, eylemi Liseli Dev-Genç adına üstlendiler. Örgüt adına yapılan açıklamada, eylemin, Bağcılar'da üç Devrimci Sol savaşçısının polis tarafından katledilmesine misilleme olarak yapıldığı belirtildi.

Ertesi gün ise, Ziraat Bankası'nın Şenesenevler'deki şubesi molotoflandı. Burada da maddi hasar olduğu gelen haberler arasında.

İki TIKKO gerillası şehit

Erzincan/İstanbul/Özgür Gelecek- Yerel kaynakların verdiği bilgiye göre 31 Temmuz 1994 günü Erzincan'ın Çağlayan mahiyesi Kılıçkaya köyü civarlarında saat 01:30 sularında TC güçleriyle TKP(ML) TIKKO gerillaları arasında çatışma çıktı. Bu çatışmada Fethi Özdemir ve Özlem Sürgeç isimli gerillalar şehit düştü.

Olay TKP(ML) Basın Bürosu tarafından yapılan Ağustos '94 tarihli bir açıklamayla doğrulandı.

Olayla ilgili ayrıntılı bilgi elde edilemedi.

ERZİNCAN KÖYLÜSÜNE YOĞUN BASKILAR

Hatırlanacağı gibi, baharla birlikte, TKP(ML) TIKKO gerillalarının Erzincan'ın Kemah ilçesine bağlı Meyvanlı vadisinde çatışmaya girmesi ve çatışmadan başarıyla çıkması, devleti oldukça korkutmuştu. Bu çatışmadan sonra PKK'nın da bölgeye girmesiyle, Munzur Dağları'nın Erzincan ili sınırları içinde kalan köyleri de ki köylerini yönelik baskılar

yonlar sıklaştı ve köylülere yönelik baskı her geçen gün arttı. Bugüne kadar aralıklarla sürdürülen operasyonlarda yüzlerce kişi gözaltına alındı. Gözaltına alınanların hemen hepsi işkenceden nasibini aldıktan sonra tekrar serbest bırakıldı.

Operasyonlar, belli köylere yönelik değil, tüm köyler, Erzincan Çağlayan Karakolu'ndaki TC güçlerinin sürekli baskısına ve zulmüne maruz kalan Kalecik, Mağaçur, Kumikor, Sürbon ve Ergen köyleri. Saldırıları, diğer Alevi köylerini de kapsayacak şekilde genişletiliyor.

Yine Erzincan'ın Kemah ilçesi Alp Karakolu'na bağlı Maksutuşağı, Esimli, Konuksever, Meyvanlı ve çevresindeki diğer Alevi köyleri de yoğun saldırılara hedef oluyor.

TC güçlerinin giriştiği saldırılar özellikle karadan tank, havan, roket ve makinah tüfeklerle yürütülüyor. Saldırıları çoğu zaman köylerin çevresine ve bazen de köylerin içine yönelik olarak ve roketlerin emrinde köylerin içine girilmesine izin

verilmedi. Ancak, köylüler, engellemelere rağmen, roket ve şarapnel parçalarını SHP'lilere vermeyi başardılar.

Alp Karakolu komutanı bölgeye geldiğinden beri köylüleri defalarca tehdit ederek, "Bu köylerde taş taşın üzerinde bırakmayacağız ve yakıp yıkacağız" ifade ederek azılı bir halk düşmanı olduğunu ispatladı. Bölgedeki TKP(ML) TIKKO gerillarıyla da, buna karşılık "Halkımızın yapılan zulmün hesabı birgün mutlaka sorulacaktır ve Alp Karakolu komutanı da bu sonda kurtulmayacaktır." dedikleri köylüler tarafından sık sık dile getiriliyor.

Keza İl Jandarma Güvenlik Komutanı ırkçı-faşist albay da "Alevilerin teröristleri beslediğini" söyleyerek, Alevi halkın oturduğu köyleri hedef gösteriyor. Böylece ilerideki katliam planlarına gerekçe hazırlamaya çalışıyor. Kısacası TC güçleri, Türkiye Kürdistanı'nın birçok yerinde olduğu gibi, Erzincan'da da baskı ve katliam yaparak halkı göç ettirmeye çalışmaktadırlar.

Bölgeye giden SHP'li parlamenteliler Mustafa Kılıç ve Ali İbrahim Yurt'un köy girişlerine izin

Kürt askerlere yönelik saldırı

İzmir/ Özgür Gelecek- Erzurum-Hınis doğumlu Yüksel Gözel'in dövülerek öldürüldüğü Nusaybin doğumlu Fariz Baydan'ın ağır yaralandığı tesbit edildi. Bormova 57. Topçu Er Eğitim Tugayı 2. Batarya Taburunda askerlik yapan bu iki erin üstleri tarafından başlarının çuval geçirilerek dövüldükleri daha sonra Ege Üniversitesi Tıp Fakültesi'ne kaldırıldıkları arkadaşları tarafından ailelerine bildirildi. Arkadaşlarının ailelerine ilettiğine göre bu iki erin üstleri ile Sivas Katliamı ve Kürt sorununu tartıştıklarını ve dövülme olayının buna dayandığını söylediler. Yüksel Gözel'in babası ise (Rıza Gözel) ordunun kendisine banyoda ayağı kayarak düştüğünü bildirdiğini söyledi. Yine ahnan bilgiye göre Yüksel Gözel'in cenaze töreninin 26.7.1994'te 250 kişi ile Adana-Akkapı mezarlığında yapıldığı ve "Devrim Şehitleri Ölümsüzdür!", "Yaşasın Halkların Kardeşliği!" sloganlarının atıldığı öğrenildi.

Hakkari halkına Al Baraka kazığı

Haber Merkezi- Hakkari Valiliği, Al Baraka Türk Finans Kurumu hakkında soruşturma başlattı. Valilik, soruşturmaya gerekçe olarak, Al Baraka Türk Finans Kurumu'nun geçtiğimiz yıl belediyeye iş araçları sattığını, bu satım karşılığı 6 milyar 600 milyon TL aldığı ancak satılan iş araçlarının teslim edilmediğini açıkladı. Hakkari Belediyesi de, Al Baraka'nın dolandırıcılık yaptığını belirterek firma hakkında cumhuriyet savcılığına suç duyurusunda bulundu. Olay şöyle gelişti: Önceki belediye yönetimi döneminde alınarak, bedelleri İller Bankası'na kesilmeye başlanan iş araçlarının teslim edilmemesi üzerine, valilik tarafından bir inceleme başlatıldı. Valilik, bölgedeki başka belediyelere de iş aracı satıldığı halde teslim yapılmadığı yolundaki iddialardan dolayı, ilgili kurumlardan iddialarını belgelemelerini istedi. Hakkari'nin SHP'li Belediye Başkanı Abdurrahman Keskin, toplam 6 milyar 600 milyon lira ödeme koşulu ile gündeme gelen iş araçları satışının kağıt üzerinde kaldığını söylüyor. Teslimat yapılmadığı halde, İller Bankası kaynaklarından, bugüne kadar 1 milyar 900 milyon lira ödeme yapılmış. Keskin şöyle diyor: "Burada tabiri caizse büyük bir dolandırıcılık olayı söz konusu. Al Baraka yetkililerinin beyanı doğrultusunda uygulama böyleymiş diyerek 'araçlar teslim alındı' diye imza atan bir belediye yetkilisi söz konusudur. Ancak ortada teslim sözkonusu değildir ve tam 10 aydır oyalama yapılmaktadır." Faturalarda ise "kiralama" ifadesinin kullanılması, dolandırıcılığın diğer bir boyutunu gösteriyor. İşte, halka hizmet vaadiyle iş başına gelen düzen partilerinin belediye anlayışları ve dansıklı dövüşlerine bir örnek. Şimdi, Hakkari halkı daha çok vergi ödeyerek SHP'li belediyenin asaletlerini doymak zorunda. İş makinaları alınsa bile halkın yararına kullanılmayacağı da unutulmamalı gereken bir gerçek.

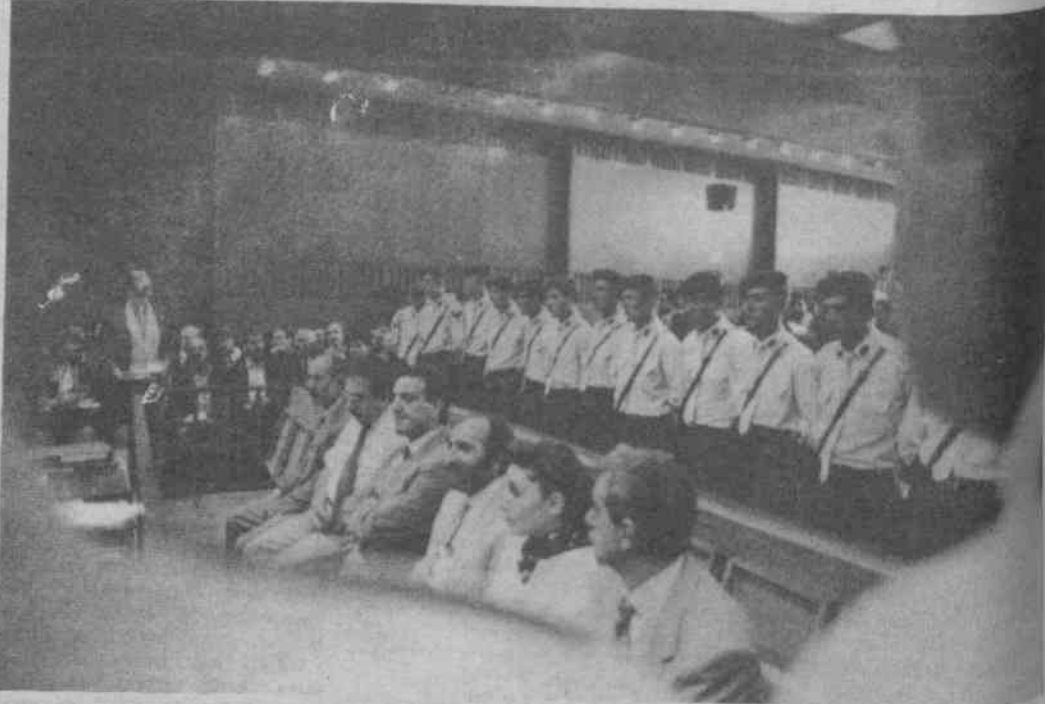
DGM, bu kez DEP'lilerin peşinde

Haber Merkezi- 2 Mart darbesi ile dokunulmazlıkları kaldırılarak tutuklanan DEP Genel Başkanı Hatip Dicle, parlamenterler Orhan Doğan, Leyla Zana, Ahmet Türk, Sırrı Sakık ve bağımsız parlamenter Mahmut Alınak'ın idamla yargılandığı davanın ilk duruşmasına 3 ağustos günü Ankara'da başlandı.

Dava'nın ilk günkü duruşmasında 452 sayfalık iddianamenin 189 sayfası okunurken, sanık avukatlarından kapatılan HEP'in eski Genel Başkanı Feridun Yazar, DGM Başsavcılığı'nca hazırlanan iddianamenin Anayasa ve hukuka aykırılığını belirterek davanın düşürülmesini istedi. Bu istem, mahkemeye oy birliğiyle reddedilirken, sanık avukatlarının iddianamenin tümünün okunmasının uzun zaman alacağı belirtilerek özetlenmesi istemi de DGM savcılığı Talat Şalk ve Dilaver Kahveci tarafından reddedildi.

Savcılar Şalk ve Kahveci tarafından okunan iddianamede "vatan hainliği" ile suçlanan sanıkların "PKK'nin siyasi kanadını oluşturdukları ve Öcalan'ın talimatıyla SHP kontenjanından meclise girdikleri, PKK lideri Abdullah Öcalan'dan talimat aldıkları" ileri sürüldü. DGM Başsavcılığı'nca hazırlanan bu iddianame, idamla yargılanan parlamenterler tarafından "düzmece delillerle dolu bir senaryo" olarak nitelendirildi. Sırnak bağımsız parlamenter Mahmut Alınak, iddianamede Moskova'da öğrenim gören oğluyla yaptığı telefon görüşmelerinin bile PKK'ya ait telefon görüşmeleri olarak yer aldığı belirtti. İddianame'de Alınak'ın Zeli Kampı'na giderek Osman Öcalan ile görüştüğüne ilişkin bölüm okunurken, "Füzeyle mi gitmişim Zeli Kampı'na? Osman Öcalan'a karayoluyla gitsem de, havayoluyla gitsem de pasaportuma işlenirdi. Ayıptır bunlar." diye konuştu.

Duruşmanın ikinci gününde iddianamenin okunmasına devam edildi. Üçüncü gününde sorgulamalara başlandı. Duruşmada ilk sözü alan Ahmet Türk, HEP'in PKK'nin siyasi kolu olduğu iddiasına karşılık, gerek HEP gerekse DEP'in devlet bütçesinden yardım aldıklarını, bu durumda bu paraları verenlerin yardım ve yataklıktan yargılanmaları gerektiğini söyledi. Yakarlarına "PKK'nin bayrağını simgeleyen" sarı-kırmızı-yeşil renkli mendiller takmalarına ilişkin iddiaları yanıtlayan Türk, bunların Kürtlerin ulusal renkleri olduğunu ve bölgede

DEP'liler uyduruk iddianamelerle yargılanıyorlar.

yasaklanmasını protesto etmek için bunları taktıklarını söyledi. Türk, "Askeri yargıların ve avukatların da düppellerinde bu renkler mevcuttur. O zaman sizler de suçlusunuz" diye konuştu. İddianamede yer alan ABD'de yaptığı konuşmalara ilişkin metinlerin bir kısmının kendi konuşmasından olmadığını belirten Türk, "İngilizce yaptığım konuşmadan alındığı söyleniyor. Oysa ben İngilizce bilmiyorum." dedi. Ahmet Türk'ten sonra söz alan Leyla Zana, bu duruşmanın tarihi bir duruşma olduğunu, askeri dönemlerde bu tür davalara tanık olduğunu, ancak sivil yönetimde böyle bir davanın ilk olduğunu ifade etti.

Zana'dan sonra Orhan Doğan söz aldı. HEP ve DEP'in, PKK'nin siyasi kanadı olduğu iddiasına yanıtında, iddianamede PKK'nin siyasi kanadının ERNK olduğunun yazılı olduğunu belirterek, iddianameyi saçma olarak değerlendirdi. Kürt sorununda çözümünde bütün demokratik mücadele yollarının kapatıldığına dikkat çeken Doğan, "Kürt halkının gözleri Ankara'dan Cudi dağına dönmüştür." dedi. Duruşmanın son gününde soru-

malara devam edildi. Sözü alan Muş parlamenter Sırrı Sakık, iddianamenin tertiplerle dolu olduğunu belirterek şunları söyledi: "Akan kanın durması için verdiğimiz mücadele idamla yargılanmamıza neden olmuştur. Kürt sorunu benim cezalandırılmama çözülecekse buna hazır olduğumu belirtiyorum. Bugün, düşüncelerimizi açıkladığımız için yargılanıyoruz." Sakık, davada sanıkların yanlış seçildiğini belirterek, "Burada yargılananlar, PKK'yi bugüne getirenler olmalıydı." dedi.

Kapatılan DEP Genel Başkanı Hatip Dicle de, TBMM'nin dokunulmazlıklarını kaldırarak hakirri yaptığını belirtti. Kürt halkı özgür olamayacağını vurgulayan Dicle, yargılanmaları için talimatın MGK'de verildiğini ve Başbakan Tansu Çiller tarafından uygulandığını söyledi.

Dicle'den sonra söz alan Mahmut Alınak, DGM savcılarının ağır eleştiriler yöneltti. Alınak, "Bu iddianame bir suç belgesidir. Moskova'da okuyan oğlumla yaptığım telefon görüşmeleri bile PKK'ye ait telefonlar gibi gösterilmiş. Bir hu-

kuk devleti kompo yapar mı?" sorusunu sordu. Alınak, Çiller'in dokunulmazlıklarının kaldırılmasından sonra yaptığı açıklamalarla yargıya baskı yaptığını, Ertürk Yöndem tarafından hazırlanan TRT-1'de yayımlanan programda yargısız infaz yapıldığını savunarak "Savın savcılar onlar hakkında da soruşturma açsınlar, dava açsınlar. Ama güçleri yetmez. Çünkü onlar devlet memuru" dedi. Alınak'ın bu sözleri üzerine ayağa kalkan DGM Savcısı Tevfik Hancılar "Sataşma oluyor. Savcılarının gücü yeter. Bu haksızlıktır, bu kendini bilmezliktir." diye köpürdü.

Sanık avukatlarından Hasip Kaplan, ateşkesin sağlanması için sanıklardan üçünün Bekaa'ya gittiğinden, dönemin Başbakanı Süleyman Demirel'in ve Başbakan Yardımcısı Erdal İnönü'nün de haberdar olduğunu belirterek, bu nedenle bu kişilerin mahkemede tanık olarak dinlenmesini istedi. Mahkeme, bu istemi, dosyalar incelendikten sonra karara bağlanacağını bildirdi. Mahkeme, sanıkların tutukluluk hallerinin devamını kararlaştırarak, bir sonraki duruşmanın 7 Eylül 1994 tarihinde yapılmasına karar verdi.

GAP, tuz çölü oluşturacak

Haber Merkezi- Yıllardan beri, "Türkiye'nin en büyük projesi" olarak lanse edilen GAP (Güneydoğu Anadolu Projesi), büyük toprak ağaları-köylülük çelişmesini arttıracığı için egemen sınıfları korkutuyor. Uzmanlar, GAP'ın bölgedeki yaraları sarma yerine var olan çarpıklıkları daha da arttıracığını dile getirdiler.

BU YAPISI İLE GAP ÇORAKLAŞMA YARATACAK

Ziraat mühendisi Rifat Dağ, projenin bölgeyi daha da çoraklaştıracağını belirterek şöyle diyor: "Bu yapısı ile GAP sonucu çoraklaşma kaçınılmaz. Toprakta ana element dediğimiz elementlerden sodyum, eğer şu anda GAP için öngörülen sulama tekniği olan yüzeysel sulama kullanılırsa, sudaki klorla birleşip sodyum klorür, yani tuz oluşturacak."

Bu arada, Dr. Muzaffer Sencer yönetiminde hazırlanan ve GAP'ın etkileyeceği alan içeris-

limini inceleyen bir araştırma da çarpıcı verilerle dolu. 1992-93 dönemini kapsayan araştırma sonucu şunlar ortaya çıkıyor: "Güneydoğu'daki köylerin %44.8'inde topraksız köylü oranı %25'in altında. Köylerin %37.9'unda topraksız köylü oranı %26 ile %50 arasında değişiyor. Ağa köyleri olarak nitelenen toplam köylerin %17.2'sinde ise topraksız köylü oranı %50'lerin üzerinde.

TOPRAK AĞALIĞI-KÖYLÜLÜK ÇELİŞKİSİ EGEMENLERİ ZORLAYACAK

Dr. Muzaffer Sencer, araştırmalarında, topraksız köylülerin durumuna dikkat çektiikten sonra, toprak sahibi köylülerin arasında dahi büyük dengesizlikler olduğunu vurguluyor. Araştırmaya göre, "Güneydoğu'da tüm tarımsal işletmelerin %55.6'sı 50 dekaradan az büyüklükteki işletmelerden oluşuyor. "Mülkiyet tahterevallisinin" öbür ucunda ise, toplam işletmelerin %0.6'sı ve toplam arazinin %25'i'ni

kontrol eden büyük toprak sahipleri bulunuyor.

Devlet İstatistik Enstitüsü'nün (DİE) verdiği rakamlar dahi, bu gerçekleri çarpıtmaya yetmiyor. Bu rakamlara göre, Türkiye Kürdistanı'nda görülen toprak dağılımı oldukça adaletsiz. Bingöl, Bitlis, Diyarbakır, Hakkari, Mardin, Muş, Siirt, Urfa, Van, Batman ve Şırnak'ı kapsayan bölge içinde, büyüklüğü 200 dekaradan fazla olan işletmelerin, toplam işletmeler oranı %16.86. Ancak, bu işletmelerin kontrolü altındaki arazilerin bölge içindeki toplam araziye oranı %69.74.

Diyarbakır Ziraat Odası Başkanı Mizbah Bırsel, "GAP faaliyetine geçildiğinde, bundan büyük toprak sahipleri yararlanacak ve zamanla büyük çiftçi, var olan küçük çiftçiyi yutacak" sözleriyle, raporlardaki gerçeklerin getireceği sonuçları vurguluyor.

Araştırmacılara göre, sadece Urfa ve Diyarbakır düşünüldüğünde dahi, bu bölgelerde tarımla uğraşanların %40'ini, GAP'ın yararılanmayacakları

Devlet insanları kullanıp atıyor

İstanbul/Özgür Gelecek- Askerlik yaptığı sırada, kullandığı gece görüş dürbününden dolayı kornea ülseri olan Doğan Çoban'ın bir gözü tamamen kör oldu. 11 ağustos günü İHD İstanbul Şubesi'nde bir basın toplantısı yapılarak konuyla ilgili bilgi verildi. Toplantıya Av. Eren Keskin, HADEP Yönetim Kurulu Üyesi Nusrettin Kaplan, Tüm Sağlık-Sen Genel Merkez Yönetim Kurulu Üyesi Veysi Ülgen, Recep Çoban ve Doğan Çoban katıldı.

Doğan Çoban Kasım 92'de askere alındığı sırada, Urfa'nın Suruç ilçesine bağlı Yumurtalık Karakolu'nda askerlik yaparken gece görüş dürbünü kullandığı için gözünde onda bir oranda görme bozukluğu meydana geldiğini belirterek, "Sınır Karakolu'nda görev yaptığımız için gece görüş dürbünü kullanmak mevzi bekliyorduk. Gece görüş dürbününde lazer, yeşil ışın olduğu için uzun süre kullanılması sakıncalı. Bu dürbünle 2-3 saniye baktığımızda bile çevremizi karantık görmeye başlıyorduk. Gözlerimizde önceleri kızarıklıklar meydana geldi. Daha sonra bulanık görmeye başladım."

Bir süre Gülhane Askeri Tıp Akademisi'nde kalan Çoban, Doktor Usteğmen Levent Güllü'nün kendisine "Sen askerlikte geçicisin. Bu ameliyat çok pahalıya mal olur. Biz seni ameliyat edemeyiz." dediğini belirtti. Çoban 6 temmuz günü GATA tarafından askerliğe elverişli değil raporu verildiğini ve dava açmaması konusunda Usteğmen Güllü tarafından tehdit edildiğini belirterek durumundan devletin sorumlu olduğunu söyledi. Çoban'ın avukatı Eren Keskin, Milli Savunma Bakanlığında dava açacaklarını, kazanmama durumunda ise Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi'ne başvuracaklarını söyledi.

Pir Sultan Abdal Kültür Derneği'ne ceza yağmuru

İstanbul/Özgür Gelecek- Sivas katliamı davasında Aziz Nesin ile birlikte yargılanmaları istenen Pir Sultan Abdal Kültür Derneği yöneticileri 5.5 yıl hapis ve 15 milyar lira para cezasına çarptırıldılar.

Sivas katliamının ardından Pir Sultan Abdal Dergisi'nin okur mektubu köşesinde, "İçeriden Bir Mektup Var" başlığı ile DKP davasında cezaevinde bulunan Kemal Altıntaş ve Halit Elçi'nin mektubuna yer verdikleri gerekçeyle dernek yöneticileri Terörle

Mücadele Yasası'na göre yargılanıp cezalandırıldılar. Yazıda, devletin bölünmez bütünlüğünü bozmayı hedef alan unsurların yer aldığı gerekçesiyle dernek başkanı Murtaza Demir'e 6 milyar lira para, 6 ay hapis, Yazışmaları Müdürü Metin Kuzugüdenlioğlu'na 3 milyar lira para, 6 ay hapis matbaa sahibi Surhan Günel'e 6 milyar lira para, 6 ay hapis, yazı yazarlara ise 2'şer yıl hapis ve 250'şer milyon lira para cezası verildi.

Dernek yöneticilerinin ve Aziz

Nesin'in insanları tahrik ettikleri gerekçesiyle yargılanmalarına karar veren Ankara DGM Başsavcısı Nusret Demiral'ın bu kararı, Pir Sultan Abdal Derneği Genel Başkanı Murtaza Demir'in yaptığı basın açıklamasıyla kınandı.

Açıklamada, Demiral ve ekibinin katliamın nedenlerine ilişkin yorumlarının sıradan hukuk mantığına bile ters düştüğü, ülkemizde sokaktaki insanın bile bilgisi dahilinde olan bazı net gerçeklerin DGM tarafından bilinerek çarptırıl-

Gazete bürosuna karakol

Haber Merkezi- Özgür ülke gazetesinin Van ve Ağrı bürolarından sonra Diyarbakır bürosunda jandarmalar ve polis tarafından basıldı. "Şüpheli bir şahıs bulunduğu" iddia eden jandarma ve polisler gazetesinin bürosunda üç saat boyunca karakol kurdu. 12 ağustos günü saat 13:30 sıralarında Özgür ülke gazetesinin diyarbakır bürosuna baskın yapan terörle mücadele ekipleri şüpheli bir şahsı aradıklarını söylediler. Büro polis tarafından aranırken buronun etrafı askerler tarafından da sarıldı. Yaklaşık üç saat boyunca telefonları açık bırakan polis, gazete çalışanlarını odalara kapatarak büroyu aradı. Bu arada polis telsizlerinde "yakalanmasını istediğiniz, Özgür Ülke Diyarbakır temsilcisi Enver Özçelik elimizde" konuşmaları duyuldu. Polis, o anda büroda bulunmayan gazete muhabiri Zekine Türkeri'yi gözaltına almak için karakol kurdu. Bu sırada aralarında sendikacı, gazeteci ve parlamenterlerin bulunduğu on kişilik bir Alman heyeti gazeteyi ziyarete geldi. Bunun üzerine polis teşhir

DGM, STP'yi kapattı

Haber Merkezi- Sosyalist Türkiye Partisi "devletin ülkesi ve milletiyle bölünmez bütünlüğünü bozmayı amaçladığı" gerekçesiyle kapatıldı.

Anayasa Mahkemesi'nin kapatma kararı resmi gazetede yayınlandı. STP'nin program hükümlerinin ülke ve millet bütünlüğünü yıkmayı 'kuşkuya yer bırakmayacak' biçimde amaçladığı belirtildi.

STP'nin programındaki anlatımlarla, "farklı etnik, kökenlerden gelen vatandaşların eşit haklarla yer aldığı Türk ulusunu Türk ve Kürt ulusları biçiminde ikiye böldüğü" öne sürüldü.

Kararda "Ulusal Kurtuluş Hare-

keti içinde gösterilen TC devletinin vatandaşı Kürtlere ayrı bir ulus olarak kendi kaderlerini tayin hakkını verme amacına yönelik durumuyla, devletin bölünmez bütünlüğünü bozucu bir konuma düşmüştür. Programdaki diğer düzenlemelerle birlikte ele alındığında Siyasi Partiler Yasasının 81. maddesinin B bendinde yasaklanan, Türk dilinden veya kültüründen başka dil ve kültürleri korumak, geliştirmek veya yaymak yoluyla Türkiye Cumhuriyeti ülkesi üzerinde azınlıklar yaratarak ulus bütünlüğünün bozulması amacını gütmeye yönelik faaliyetler" deniliyor.

Ovacık'ta asker orman yakıyor

Haber Merkezi- Dersim'in Ovacık ilçesine bağlı üç ayrı bölgede ormanlık alanlar TC güçleri tarafından ateşe verildi.

Ovacık-Çakmaklı köyü yolu üzerinde bulunan ormanlık alan, 9 ağustos günü panzerlerle gelen askerler tarafından ateşe verildi.

Ateşe verilen ormanda çıkan yangının sönmeye üzerine ertesi gün ve diğer günler aynı bölgeye gelen TC güçleri

ormanı tekrar ateşe verdiler.

Bu arada yaklaşık 200 dönüm ormanın yandığı bildirildi.

Diğer yandan yine Dersim'in Ovacık ilçesine bağlı Buzlutepe (Kakper) ve Pütlük-kuşağı (Kalkuşağı) köyleri civarındaki ormanlık alanlarda aynı günler içerisinde askerler tarafından ateşe verildi.

Ormanların büyük bir kısmının yandığı ve yangının hala devam ettiği bildirildi.

Yozgat Cezaevi ve 3. direniş

Yozgat/Özgür Gelecek- Ülkemizde direnişlerin boy verdiği ve her seferinde egemen sınıfların saldırı politikalarının ve uygulamalarının hedefi haline gelen yerlerden birisi de hiç kuşkusuz cezaevleri.

Sınıf mücadelesinin cezaevleri cephesinde, devrimci tutsakların siyasi kimliklerine sahip çıkma ve hak alma mücadelesi ekseninde gündemleşen onurlu mücadeleleri, egemen sınıfları yeni arayışlara itti. Bu mücadeleleri sekteye uğrattıkları fiziki ve idari koşullara sahip, "yeni tip"te ve "özel" cezaevleri, bu arayışın ürünüydü. Özellikle geçtiğimiz yıllarda gerçekleşen Özgürlük Eylemleri, bir başka deyimle devrimci tutsakların firarları, onları daha da telaşlandırıyor. Bu nedenlerden ötürü, "Yeni rehabilitasyon merkezleri" olarak düşünülen cezaevleri, sürgünlerle dolduruldu. Ancak, zamanla, devrimci tutsakların geliştirdiği, dayatılan statüleri parçalayan direnişler, egemenleri hayal kırıklığına uğrattı. Bu hayal kırıklığına karşılık moral bulmak için, kendi basınları aracılığıyla, Erzincan ve benzeri illerde açılacak "Bölge Cezaevleri"nin propagandasına giriştiler.

İşte Yozgat Cezaevi, egemen sınıfların baskı ve sindirme amacıyla kullanılan böylesine bir pilot cezaevidir. Bu baskılara karşılık olarak, devrimci tutsaklar, 1 yıl içerisinde biri 35, biri 21 ve en son 40'lı günlere varan süresiz açlık grevi (SAG) eylemleri yaptılar.

Yozgat Cezaevi idaresi, sürekli

Mahkum mektubu

Bizlere direnişimiz boyunca destek veren herkesi, başta Özgür Gelecek olmak üzere sosyalist basını ve bugün hâlâ diğer cezaevlerinde devam eden direnişlere sahip çıkan tutsak yakınlarını en içten duygularımızla selamlıyoruz. Bizler bugüne kadar olduğu gibi, bugünden sonra da "HAK VERİLMEZ ALINIR, DİRENENLER KAZANIR!" bilinciyle egemen sınıfların devrimci tutsaklara yönelik dayatmaya çalıştıkları özel statüleri parçalamaya, saldırı politikalarının ve bunların her türlü uygulama biçimlerinin karşı-

bir önceki direnişlerde kazanılan hakları işlevsizleştirmeye çalışıyor. Son direniş öncesinde, idare tarafından, çatılara hoparlörler yerleştirildi. Bunu, psikolojik yıpratma ve provokasyon amacıyla yapmışlardı. Tutsaklar sinyali aldılar: **Direniş, uzun erimli olacaktır.** Gasp edilen hakları başka türlü almak imkansızdı. 13 Haziran 1994 tarihinde, dayanışmanın, güçleri bir araya getirmenin güzel bir örneği olarak ve sonunda ölüme ilk başta koyduğu hedeflere ulaşarak başarıyla noktalanacak SAG direnişi başladı.

SAG direnişinin 25'li günlerinde, cezaevi direnişinin mahkum taktikleriyle eylemlerle yönelik

sında, sonucu ne olursa olsun her türlü bedeli ödemeyi severek göze alarak, devrimci tutsaklık onurunu koruma bilincinin emrettiği doğrultuda direniş saflarında her daim yer alarak, dışarda günbegün tonunu artırarak yükselen sınıf mücadelesinin içerdeki yankısı olacağız. Özgür Gelecek'in kazanılacağına dair sarsılmaz inancımızla, sınıf mücadelesinin direniş mevzilerine omuz veren herkesi, partizan yüreklerimizin sınırsız coşkusuyla selamlıyoruz.

**Yozgat Cezaevi
TKP(ML) TİKKO davası
tutsakları adına
Orhan Budak
29 Temmuz 1994**

psikolojik baskı uygulamaya çalıştı. Böylece moral üstünlüğünü ellerine geçireceklerini ve eylemin kendiliğinden zaafa uğrayacağını umut ediyorlardı. Ancak, direnişçilerin, muayene dahil her türlü müdahaleyi reddetme kararlığı karşısında, idare, geri düzeyde bir "çözüm" için kapıyı araladı. Ancak direnişin kapsamı dışında kalan bu "çözüm", devrimci tutsaklar tarafından bütün görüşmelerde tek ses olarak reddedildi. Devrimci tutsaklar, 40. gün, ilk günün coşkusunu taşıyarak, büyük bir inanç ve kararlılıkla eylemlerini bitirdiler. Yeni talepleri büyük bir bütümlü kabul etmişti.

Özgürce

İsmail Yıldız

Dere geçilirken Güreş değiştirilmiş

Genelkurmay Başkanı Orgeneral Doğan Güreş'in görev süresi geçen yıl dolduğunda emekli edilmemiş, görev süresi bir yıl daha uzatılmıştı. Çiller bunun gerekçesini "teröre karşı zafer kazanıldığı bir süreçte emekli etmenin doğru olmayacağı" şeklinde açıklamıştı. Ve bunu "dere geçilirken at değiştirilmemez" özdeyişleriyle de pekiştirmeye çalışmıştı.

Bir yıl sonra bugün, dere hala geçilmedi ama at değiştiriliyor. Zira yorgun, yıpranmış atın işe yaramayacağı, en azından bir süre dinlendirilmesi ve yemlenmesi gerektiğini herkes bilir. Fakat yine de Çiller atın değiştirilmesinden yana değildir.

Birlikte hazırladıkları tezgaah çıkıpta emekli olması bir zorunluluk halini alınca, "Orduların kahraman komutanı" Güreş, gerekirse kendisinin de "şehit" olabileceğini açıklamıştır. Açıklamıştır ama, söylediği anlamda "şehit" olabileceği yerlerde de bulunmamıştır.

Çeşitli milliyetlerden emekçilerin oğullarını zorunlu askerliğe tabi tutarak askere alan, dostluk ve dayanışma duygularıyla dolu yüreklerine kin tohumları ekerek, kişiliklerini ezip itaatkar robotlar haline getiren TC. ordusu, onları kirli savaşın kirli çocukları haline de getirmiştir. Geçenlerde Özgür Ülke gazetesinde yayınlanan fotoğraflar bunun en somut belgesidir. İnsanlar canavarlaşmakta, insanlıktan çıkmaktadır. Bu gerçekliğin ve çirkefin birinci dereceden sorumluları arasında Güreş de vardır. İşte bu Güreş şimdiki "gerekirse şehit olurum" vb. söylemlerin tozu-dumanı arasında Şarmarış Armutalan'a, tatil kentine postu atmaya hazırlanmaktadır. "Mehmetçik"ler, "vatan, millet, sakarya" edebiyatıyla haksız bir savaşta ölüme sürülürken kendileri tatil kentinin keyfini çıkaracaklardır. Onlar "mehmetçik"i sözde çok severler ama hem onların dövülerek öldürülmesine onay verirler/ sessiz kahırlar hem de kendi oğullarına "şehitlik" mertebesinin yolunu açmazlar. Askere dahi, göndermezler. Gerçi askere gönderenleri de görürsünüz, o da aldatmaktan başka birşey değildir. İşte Çiller'in ve Özal'ın oğulları... Gazetelerden okuyoruz, bütün dalavereleri tutmayıp teşhir edilince mecbur kalıp askere gönderiyorlar ama bakıyoruz sanki tatil yapma görevi verilmiş gibi yerlere yolanıyorlar. Kendi borazan gazetelerinden birinin deyişleriyle "yalı komandosu" olarak "vatani görev"lerini yerine getiriyorlar. Bu riyakarlığın daniskasıdır. Bunlarda hiç utanma kalmamıştır ve halkı enayi yerine koymaktadır.

Şimdi "dere geçilirken" Güreş değiştirilmiştir. Ama belirtmek gerekir ki, devlet için, ne üzerinde fırtınalar kopartılan ve olmadık komutanlık payeleri verilen Güreş bulunmaz Hint kumaşdır, ne de bugün görevde kalan hava ve deniz komutanları giderse ordu çok şey kaybedecektir. Sorun egemen sınıf klikleri ve klik içi gruplar arası çelişkilerin ordu içine yansımalarından başka bir şey değildir.

Çiller, sırtını dayadığı ve ipleri eline verdiği Doğan abisinin varlığını kendi yönetimi için bir olanak olarak değerlendirdiğinden bu yıl da D. Güreş'in görev süresini uzatmak istemiştir. Fakat devlet içinde oluşmuş "çevre"lerden birisinin bunu kamuoyuna deşifre etmesiyle engellenmiştir.

Toplanan Yüksek Askeri Şura, "hiç yoksa eski ekipten bir kaçının yerini koruma" mantığıyla hareket etmiştir. "Yunanistan tehlikesi" vb. gerekçelerle hava ve deniz kuvvetleri komutanlarının kalması için yöntem bulunmuştur. Terfi ve atamalar yapılırken bu iki kuvvet komutanına halef olabilecek terfiler yapılmamıştır. Böylece de emekli edilecek bu komutanların yerine atanacak konumda kimse olmadığından Demirel'e iki ucu boku bir değnek uzatmışlardır. Bu durum tarihsel ordu korkusuyla da birleşince, Demirel bir kez daha orduya teslim bayrağını çekmiştir. Demokrasinin güvencesi (1) Demirel, TC. için olduğu gibi kendisi için de demokrasinin, ordunun izni kadar olduğunu bir kez daha yaşamıştır.

Gelenek olduğu üzere Yüksek Askeri Şura (YAŞ) üyelerinin, protesto tavrı takınarak köşke çıkmamaları, Demirel'in sadece Genel Kurmay Başkanı ve Millî Savunma Bakanı'yla görüşmesi vb. işin fazlasıyla teferruatı yanındır. Bu durumu Demirel'in halkın anlamaya çalıştığı arapça bir sözcükle, "zühul" gerekçesiyle açıklamaya çalışması ise işin komik yanını oluşturuyor. Yani, yok efendim yanlışlık olmuş, iş yoğunluğundan unutulmuş vs. vs. Bu devlet içinde klikler ve klik içi gruplar arasındaki iktidar dalaşısıdır. Etkinlik sağlama yarışısıdır. onların gerçek yüzü budur.

Belirtmek gerekir ki, sorunun bu boyutları da devrimci ve komünistleri ilgilendirmektedir. Gerçekler kitlelere açıklanmalı, ajitasyon propagandası yapılarak teşhir edilmelidir. Bu durum "düşman cephesindeki çelişkileri izlemek, derinleştirmek ve yararlanmak" perspektifiyle ele alındığında ancak yerli yerine oturacaktır.

TC'nin kirli savaşı boyutlandırıldığı bu süreçte, faşist uygulamaların teşhiri yanında onları kendi iç tutarsızlıklar, sahtekarlıkları ve çıkar dalaşları açısından da teşhir etmek önemizde duran bir görevdir.

Tasfiyecilere halk önünde hesaplaşma çağrısı

Haber Merkezi- Gazetemize PTT kanalıyla gönderilen "Saldırgan tasfiyeciliği halk önünde hesaplaşmaya çağırıyoruz" başlıklı, TKP(ML) Geçici Yurt Dışı Bürosu Örgütlenme Komitesi imzalı ve Ağustos 1994 tarihli açıklamada, kendisine MLM diyen bir güruhun saldırılarını dile getirildi.

Açıklamada saldırılar şöyle özetlendi: "Parti örgütümüzün ve parti tabanının ezici çoğunluğunu karşılarında bulan tasfiyecilik, gelinen aşamada ilkel ve saldırganlığın dozunu daha da yükseltme eğilimi içine girmiştir. Daha ilk andan ülkede 'tutuklama', 'cezalandırma' kararları çıkarılarak, yoldaşlarımızı silahsızlandırılarak, bazı dergi bürolarına saldırılarak yurt dışındaki uzantıları da uyarak aynı külhanbeyi yol ve yöntemlerle saldırmışlardır. Stuttgart'ta sempatanlarımız iki kez dövülmek istenmiştir... alanında taraftarlarımızı silah çekilmiştir. Yunanistan'da iki saldırı sonucu iki taraftarımız dövülmüştür ve ayrıca yakınlarında tarafımızca tespit edilen bir toplantı onları saldırsına maruz kalmış ve engellenmek istenmiştir."

"ÜVEY EVLAT MUAMELESİ GÖREN BİR DUYURU"

Açıklamada, ilginç bir suç duyurusundan şöyle bahsediliyor: "Bugünlerde tasfiyeciler saflarda 'tutuklama'larıyla, 'cezalandırma'larıyla, 'suç duyuruları'yla bir moda furyasına esiyor. Bu moda furyasına her kendisini kaptıran

kendisini savcı zannediyor, suç duyurusu kaleme alıyor. Çarpık ve ilkel bir özenle bu savcılık furçasına kendini kaptıran bir kalem tarafından çıkan, tipik bir işgüzarlık ve ukalalık örneği olan bir 'teşhir yazısı' var ki, tam bir ibretlik...Bu parti tarihinde böyle bir duyuru olayı görülmemiş, duyulmamıştır. Çünkü bu duyuru, sahibi tarafından örgütünden bağımsız bir şekilde sağda-solda okutturulmuştur. Örgütü biri tarafından yazılan ama örgütü tarafından üstlenilmeyen, üvey evlat muamelesi gören bir duyuru!...İşte tasfiyeciliğin örgüt anlayışı...Örgütü bir mensubunun işlediği bir halta, 'Bizi bağlamıyor' diyecek kadar rehavete kapılmış bir anlayış. Acaba, bu örgütü unsurları kendilerine dokunacak birşey yapsaydı yine 'bizi bağlamıyor' deyip, geçiştirebilecekler miydi?"

TASFİYECİLERE ÇAĞRI

Açıklamada, yapılan saldırılar hakkında, şu tavır konuluyor: "Saldırılarına zor, tehdit v.b. yöntemlerine karşı, devrimci bir sorumlulukla hareket ederek çekmek istedikleri provokasyon minderine kaymadık. Maocu anlayışla hareket ettik. Bundan sonra da bu zeminde hareket edeceğiz. Lakin tasfiyecilik tarafından devrimci sorumluluğumuzun devamlı istismar edilmesi, nefsi müdafaa hakkımızı doğurmuştur. Bu anlamda, yapılacak saldırılarda bundan sonra haklı zeminde nefsi müdafaa hakkımızı kullanacağız.

Bu, aynı zamanda tasfiyeciler-provokatif çizginin geriletilmesi için gereklidir. Aksi takdirde bu durum tasfiyeciliğin istismar zeminini güçlendirir ve yeni provokasyon olanakları sağlar."

TKP(ML) Geçici Yurt Dışı Bürosu Örgütlenme Komitesi tarafından gönderilen açıklamada, "Tasfiyeciliği, ilişkilerimiz noktasında tüm devrimci kamuoyu önünde ideolojik-politik bir platformda hesaplaşmaya çağırıyoruz. Bizim, kendilerinin ve devrimci örgütlerin de yer aldığı bir platformda, devrimci kamuoyunun tanıklığında ve hakemliğinde hesaplaşmaya çağırıyoruz" çağrılarını yapıyor.

Böyle bir hesaplaşmanın tüm devrimciler açısından zorunluluk teşkil ettiği vurgulanan açıklamada, şu esaslar üzerinde duruluyor: "Bir kez daha vurgulamak isteriz ki, devrimci kamuoyundan beklentimiz, tasfiyeciler çizgi ile aramızdaki politik çelişkilerin giderilmesinde arabuluculuk yapmak değildir. Ve yine sorunların sadece bizimle sınırlı olduğu da düşünülmemelidir. Ki böylesi bir bakış açısını reddederiz. Aramızda farklı politik zeminlere tekabül eden farklı düşünce ve çizgiler vardır. Bunu artık dost da düşman da biliyor. Biz her zaman olduğu gibi, tasfiyecilerle aramızdaki çizgi mücadelemizi sürdürüyoruz. Tüm örgütleri de kapsayan hesaplaşma çağrımız, ilişkiler noktasındadır. Yani ilişkilerdeki yönetime ilişkindir. Ve unutulmasın ki halk güçlerinin huzurundaki böylesi bir hesaplaşmaya bizden çok tasfiyeciliğin ihtiyacı vardır."

"Darbeci ihanetin yanında gösterildik"

Haber Merkezi- Erzurum E Tipi Cezaevi'nde kalmakta olan TKP(ML) TIKKO davası tutsaklarından Ahmet Sayılır, gazetemize bir açıklama göndererek "Tarih hep güzeldi, iyiden yanadır. Bizler de bu güzelliği gördüğümüz için olmamız gereken yerdeyiz. Uzun süredir sizlere sesimizi duyuramamamız ve hatta darbeci ihanetin yanında gösterilmemiz bir tesadüf değildir." ifadesini kullandı. Sayılır, bunun tesadüf olmamasının nedenini şöyle açıkladı: "Çünkü darbeciler, herşeyin kendi ellerinde ve herkesin kendi darbeci ihanetlerinin yanında olduğunu belirlemek zorundadır. İhanetlerini ve darbeci emellerini sağlamlaştırmanın sol sapma, sektöizm ve tehdit olacağını sanırlar. Sol sapma, sektöizm ve tehditvari tutumları MLM cılasıyla örtüşüreceklerini sanarak, gittikçe yalnızlaşacaklarını hesaplayamazlar."

Sayılır, 5 Ağustos 1994 tarihli açıklamasında, darbecilerin çabalarının boşuna olduğunu belirtti. Özgürlük mahkumu, açıklamasında, "Tarihi pratik süreç, insanlığın gerçek kurtuluşuna giden kızılgüzergahta, MLM bilimine dört elle sarılanlara yaşam hakkı tanırken, sol sapma ya uğrayanları ve sektöizm

başvuranları yaşamın dışına atacaktır. Bunun en güzel örneklerini bizzat pratik içerisindeki cezaevleri ve legal alanların koyduğu tavırlar oluşturmaktadır." saptamasında bulundu.

Sayılır, içinden geçtikleri süreci ise şöyle anlattı: "Bizler ilk etapta neyin ne olduğunu bilmediğimizden dolayı, 'Komünistlerin ilkeli birliğinden yanayız' dedik. Bunu söylediğimiz için, hemen darbeden yana gösterildik. Kaldı ki, darbenin yanında yer alanlara bireysel olarak darbeden yana olmadığımızı, elimizde hiçbir bilgi bulunmadığından net tavır koymadığımızı, basında çıkan ismin de bizimle hiçbir ilgisinin olmadığını belirttik. Hatta, bunun fazla kelle gösterme mantığı olduğunu da söylemekten geri durmadık. Buna rağmen taraf olmadığımız darbeciliğin yanında gösterilmemizin, darbeciliğin yalnızlaştığı anlamına geldiği de açıktır."

Özgürlük mahkumu, sonuç olarak şunları yazmış: "Canlar... Süreç geldi kapıya dayandı. Bizler Maoist olmanın gereği olarak, süreci ve gelişmeleri en ufak ayrıntısına kadar inceleyip, irade ile darbeci ihanetin arasına kalın bir çizgi çektik. Darbeci kliği yalnızlaştırıp, parti iradesinin yanında yer aldık."

"Öncü'nün Sıra Neferleri, Darbeci Savaş Ağalarının Apoletlerini Parlatmak İçin Sadık Emirler Olmayacaklardır!"

Haber Merkezi- Yozgat E Tipi Cezaevi'nde kalmakta olan TKP(ML) TIKKO davası tutsağı Doğan Hamşioğlu, gazetemize "Öncü'nün Sıra Neferleri, Darbeci Savaş Ağalarının Apoletlerini Parlatmak İçin Sadık Emirler Olmayacaklardır!" başlıklı bir açıklama gönderdi.

Hamşioğlu, açıklamasında Maoist Kültür Devrimi'ni şöyle değerlendirdi: "Başkan Mao'nun MLM'lere miras bıraktığı Kültür Devrimi'ni ağzlarına alacak kadar fütursuzca, ayaklarının altına alıp paspas olarak kullanma cüretine sahip olan bu meşum savaşağalarına hatırlamak gerekir: Öncü'nün üst katlarına mevzilenmiş bürokrat-savaş ağalarının kliği çıkarlarını sağlama almak için meşru olmayan 'MK', 'AK', 'GK', 'YDB'nun imzalarıyla, yukarıdan aşağıya MLM'lere ve iradeye karşı başlatıldığı tasfiye hareketi 'Kültür Devrimi' olarak nitelendirilemez.

Kültür Devrimi, yığınların, burjuva karargahlarını hedef alan, aşağı-

dan gelen, dolaysız zorudur. Eğer bunun tam tersini iddia eden varsa beri gelsin."

Doğan Hamşioğlu, açıklamasında proletarya partisinde ortaya çıkan ayrılığın nedenini ise kısaca şöyle özetledi: "Öncü'yü parçalamaya çalışmalarındaki neden; Öncü'nün, halkımızın ve devrimimizin çıkarları yerine kendi bireyci burjuva çıkarlarını ege-

men kılan kişilerin kayıtsız şartsız diktatörlüğünün çirkin bir örneğidir. Deyim yerindeyse büyük bir geminin tayfası olmaksansa, küçük bir geminin kaptanı olmak istemelerindeki hezeyana kapıldılar."

hezeyana kapıldılar. Böylece ne kadar 'birliki' olduklarını gözler önüne sermiş oldular." Bu kliği teşhir etmenin MLM'lerin önemli görevlerinden biri olduğunu belirten Hamşioğlu'nun açıklaması, "Tiranlara Hayır! Birliği Sabote Edenlere Tavır Al!" "Yaşasın Parti İradesi!" sloganlarıyla sona eriyor.

YUNANİSTAN TKP(ML) TARAFTARLARI:

"Selam olsun Özgür Geleceği yaratanlara!"

Haber Merkezi- Yunanistan TKP(ML) taraftarları, gazetemize gönderdikleri Temmuz 1994 tarihli ve "Selam Olsun Özgür Geleceği Yaratanlara!" başlıklı açıklamada, "Bizler Yunanistan'da bulunan Proletarya Partisi taraftarları olarak, Proletarya Partisi'nin karşı karşıya bulunduğu darbe, tasfiye ve komploların şiddetle protesto ediyoruz." dediler. Açıklamada, "Darbeci, tasfiyeciler MK klininin taraftarı, bulduğumuz alanda aynı anlayış ve yöntemleri uygulamaya sokmaya çalıştı. Ancak bütün çabaları, Proletarya Partisi'nin 22 yıllık geleneği ve ilkeleriyle boşa çıkarıldı." ifadesi kullanıldı.

"ÖZGÜR GELECEK'İ OKUMAK YASAKLANDI"

Açıklamada Yunanistan'daki gelişmeler şöyle anlatılıyor: "Mayıs ayı içerisinde, 18 Nisan 1994 tarihli 'Yargılanmaktan Norkan Mafya Hizibi Partimize Cepheden Savaş Açma Cüretine Kalkıştı' başlıklı ve 'MK' imzalı; Nisan 1994 tarihli 'Parti Birliğini Korumaya Yıkıcılığın Karşı Tavır Al' başlıklı ve 'TKP(ML) YDB' imzalı iki bildiri ile, kendi darbeci, tasfiyeciler ve hizipçi faaliyetlerini, genelde dünya komünistlerine ve halklarına özeldi ise ülkemiz komünistlerine, devrimcilerine ve mazlum halkına aymazlık içinde yutturmak için

özel gayret içindeydiler. Bu gayretlerini, bazı arkadaşları tek tek hedefleyerek uyguluyorlardı. Ama durumun istedikleri gibi gitmediğini ve planlarının boşa gittiğini gördükçe saldırıyı yeğliyorlardı. Çünkü Proletarya Partisi'nin içindeki sorunun, onların deyimiyle 'iki-üç mafya' sorunu olmadığını, sorunun ideolojik, politik ve örgütsel olduğunu kavıyorduk. Özgür Gelecek gazetesinin 26. sayısını 'Okunması yasaktır!' diyerek dolaplara kilitlemeleriyle, yüzlerindeki maskeli düşürdüler."

"BİLİLEN ANLAYIŞ, BİLİLEN MANTIK"

Açıklamada, bütün bu uygulamalara nasıl tepki konulduğu şöyle anlatılıyor: "Bu durum karşısında MLM'ler sessiz kalamazdı ve kalmadılar da. Siz sosyalist basın emekçilerinin binbir güçle çıkarıldığını bu gazetenin yasaklanıp dolaba kilitlenmesinin, hangi anlayışın ürünü olduğunu bilmiyoruz değiliz. Yapılan toplantıda, bilinen anlayış ve mantığın temsilcisi durumunda olan kişi divana geçerek, ilk söz hakkını, kendi anlayışına uygun olarak darbeci bir şekilde kullandı. Biz, işleyişin ve divanın demokratik olmadığını ve demokratik olması için mevcut iradenin yeniden demokratik bir seçimle oluşturulması gerektiğini belirttik ve söz hakkı istedik.

Ancak bilinen mantığın ve anlayışın temsilcisi kişi, kendine yakışan tavırlarıyla 'Bu toplantı MK'nın disiplini altında olacaktır. İsteyen uyar, isteyen gider!' diyerek demokrasiden ne anladığını ortaya koydu. Söz hakkımızı gasp ederek, 'Konuşamazsınız!' diyerek toplantıyı sabote etti. Bu durum karşısında, mevcut tutumu ve anlayışı protesto ederek toplantıdan ayrıldık."

"İLKELER VE DEĞERLER BOYLE SAVUNULAMAZ"

Açıklamada, son olarak, aynı tutum ve davranışların daha sonra da devam ettiği belirtildikten sonra, şu saptamalar yapıyor: "Feodal, fanatik kinden hareketle ilkeler ve değerler savunulamaz. Bilimin yasaları, her olguyu süreç içerisinde yerli yerine oturtacaktır. Kendi gerçeğinden kaçarak, şursuz ve sorumsuz yöntem ve yolların hiçbir sorunu çözmediğini, hayat defalarca ispatlamıştır. Devrimciler arası sorunun çözümü, ideolojik ve siyasi mücadelesinin ilkel ve seviyeli yürütülmesinden geçer."

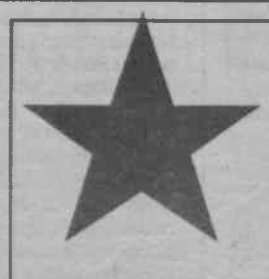
Ote yandan gazetemizi TKP(ML) TIKKO Diyarbakır örgütülüğü adına arayan bir şahıs, "Gelişmeleri detaylarıyla inceledik ve tavrımızı belirledik. Diyarbakır örgütülüğümüz parti iradesinin yanındadır" dedi.

Fethi ÖZDEMİR (Selim)
31 Temmuz'da Erzincan'da şehit düştü.

Eyüp GÜLLEN (Sidar)
1972 Kahramanmaraş doğumlu 11 Mayıs'ta Dersim'de şehit düştü.

Özlem SÜRGEÇ (İsyan)
1 Ağustos'ta Erzincan'da şehit düştü.

31 Temmuz 1 Ağustos tarihlerinde Erzincan'ın Çağlayan nahiyesi Kılıçkaya (Mahaçur) köyü yöresinde Bağımsızlık, Halk Demokrasisi, Sosyalizm ve Altınçağ mücadelesinde Kaypakçıyacı güzergahta savaşıyorlar şehit düştüler. Onlar da daha önceki yoldaşları gibi tasfiyeciliğe, hizipçiliğe ve darbeciliğe karşı parti bayrağını onurlu yükseklerde dalgalandırdılar.

Mustafa KALKAN

O'nun partimiz TKP(ML) için emek verdiği bütün değerlerine sahip çıkarak, mücadelesi önünde saygı ile eğiliyoruz. Mücadelemizde yaşatacağız.

Almanya'dın yoldaşları

Gülbahar GÖYNEK (Tanya)

Canım yoldaşım, Vuruşarak bir Zapata gibi devrildin sen ölmedin. Direnişlerde, kalplerde ve ruhlarında hep yaşayacaksınız.

Almanya'dan ailesi adına Hıdır GÖYNEK

Garanti Bankası, siyasi şubeyi işsiz bırakacak

İstanbul/Özgür Gelecek-Garanti Bankası Genel Müdürlüğü siyasi şube gibi çalışıyor. Genel Müdürlük, sendika üyesi olan çalışanlarını tek tek belirleyerek işlerine son veriyor.

Banka yönetim kurulu tarafından oluşturulan ve Atilla Sütgöl, Mehmet Arslan, Sema Karakaş ve Saide Kuzeyli'nin yer aldığı teftiş kurulu sorgulama timi görevini yürütüyor. Şu ana kadar Bank-Sen'e (Türkiye Devrimci Banka ve Sigorta İşçileri Sendikası) üye 140 işçi atıldı.

Teftiş Kurulu adı altındaki sorgulama timi işçilere sendikadan ayrılmayı dayatırken, "Sendikalı mısın?", "Bankada sendikalı olarak çalıştığınız kimler var?", "Sendikalı olanların isimlerini ver. Neden sendikaya üye oluyorsun?", "Sizi sendikaya kim ve niçin üye yaptı?" şeklinde sorular soruyor.

Bankanın genel müdür yardımcısı Saide Kuzeyli "istifa, emeklilik, başarısızlık, zimmete para geçirme gerekçeleriyle 70 personel işten alındı" derken performans dereceleri 70'in üzerinde olan işçilerin de işine son verildi.

Garanti Bankası'nda örgütlenen DISK'e bağlı Bank-Sen'li çalışanlara yönelik ilk saldırılar haziran

ayında başladı. İşten atılmaları önlemek için sendikalı olduklarını 3-4 ay gizleyen işçiler toplu iş sözleşme yetkisini almak üzereyken, siyasi şube gibi çalışan patronlar işçileri sorgulayarak işten atmaya başladı. İşçiler sorgu ve tasfiye timi olarak nitelendirdikleri ekibin sendikalı olan işçileri çalışmaları birimlerden apar topar götürüp sorguladıklarını söylediler. Özel defterlerine, çekmecelerine, sendikanın kendilerine gönderdiği yayınlara el koyan sorgu ve tasfiye timinin, sorgulama sırasında ellerindeki kağıtları çalışanların yüzüne vurma, hakaret etme, rüşvet ve ajanlık teklif etme gibi uygulamaları olduğunu belirtiyorlar.

Garanti Bankası yetkilileri, "Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı İstanbul Bölge Müdürlüğü raporunda, sendikal örgütlenmeyi engellemek amacıyla işçi çıkarıldığını belirleyen bir ifade yoktur, bu iddia sendikadan tek yanlı bir ithamından öteye gitmemektedir." derken, sözü edilen rapor "çok kısa bir zaman dilimi içinde özellikle de 27 Haziran 1994 tarihinde 60 işçinin birden olumsuz bir puanlamaları olmamakla birlikte, iş akitlerinin 1475 sayılı kanununun 13. maddesi uygulanmak

suretiyle fesh edilmesinin düşündürücü olduğu, bu noktadan hareketle, iş yerinde sendikanın örgütlenmesini engellemek amacıyla işçilerin iş akitlerinin fesh edildiği iddiasıyla ilgili olarak kanunun sendikacıya yargı yoluna intikal ettirilebileceği, 2821 sayılı Sendikalar Kanunu'nun 31. maddesine aykırı olarak işverenlikçe işten çıkarılan işçilerin yargı yoluna başvurmaları gerektiği bildirilmiştir" denilmekte.

Bank-Sen Genel Başkanı H. Hulusi Karlı konuyla ilgili olarak Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı Müfettişliği'ne başvurduklarını belirtti. Karlı, "Müfettişliğin 14 Temmuz tarihli raporu ile emekçi arkadaşlarımızın yasadışı bir biçimde sendikal nedenlerle atıldıkları belgelenmiştir. Sendikamız bu suçun sorumluları hakkında gerekli davaları açacaktır." dedi.

Banka çalışanlarının bu şekilde sorgulanmalarıyla ilgili olarak, ÇHD İstanbul Şubesi Yönetim Kurulu Üyesi Av. Ali Rıza Dizdar konuyla ilgili olarak bankadaki sorgu timlerine hitaben "Hanımefendiler, beyefendiler, sizler terörle mücadele yasağının içinde yer alan zabıta veya onun yardımcılarının tanınma mı uygunsunuz, yoksa polis vazife ve selahiyet kanununda bizim okuyamadığımız bir tarife mi uygunsunuz, ya da şimdilerde beklediğimiz iller yasağında valinin, kaymakamın yetki verdiği insanlardan mısınız? Korkarım sormaya, ama sorayım, gelin kulağımıza sorayım, 'MIT'ten misiniz?..." diyor.

Bankanın krizde olduğunu ise, bizzat Genel Müdür Akın Öngör yalanlıyor. Öngör, bankanın ilk altı aylık dönemini şöyle değerlendiriyor: "Bankamızın ilk 6 aylık verilerine göre, aktif toplamı 65.4 trilyon, mevduatı 35 trilyon, nakit kredileri 25 trilyon liraya çıkarken, dış işlem hacmi 3.9 milyar dolara ulaştı. Genel karşılıklar için 599 milyar vergi karşılığında 686 milyar lira ayrıldı." Buna göre, bankanın aktif toplamının artış oranı %110.

Kadıköy'de uyarı mitingi

İstanbul/ Özgür Gelecek- Haklar ve Özgürlükler Platformu'nun çağrısıyla oluşan "Sömürü ve Zulme Karşı Güçbirliği"nin organize ettiği "Uyarı mitingi" Kadıköy'de yapıldı.

31 Temmuz pazar günü "Sömürü ve Zulme Karşı İşçi Ve Emekçilerden Uyarı Mitingi" Kadıköy Sahil Otoparkı'nda düzenlendi. Mitinge katılım düşük, alanda ise yalnızlık ve sessizlik hakimdi.

İşçi ve emekçiler saat 12:00'ye doğru Eminönü iskelesi önünde toplandı. Kitle elinde çeşitli pankart ve dövizler taşıyarak miting alanına doğru yürüdü. Miting alanı yoğun "güvenlik önlemi" alınarak adeta kuşatılmıştı. İnsanlar alana teker teker arandıktan sonra alındı. Meydan uzunca bir süre doldurulamadı. Bu gecikmenin ardından kitle, bir araya geldiğinde, OKM sanatçıları şiir okuyarak programı başlattı. 5 Nisan sömürü paketine karşı, 20 Temmuz'un başlangıç alındığı ve mitingün mücadelelerin bir devamı olduğu belirtildi.

Sırasıyla sahnede Haklar ve Özgürlükler Platformu adına İşçi Gazetesi yazışları müdürü Mehmet Aydemir, SİP (Sosyalist İktidar Partisi) Genel Başkanı Aydemir Güler, Kes-Der Yönetim Kurulu üyesi Tuncay Aydın, Gedikpaşa İşçi Sağlığı Derneği'nden Dr. Levent Karasulu, Gebze direnişinden bir işçi, ve Bem-Sen Genel Başkanı Ali Oral konuşma yaptı. Oral konuşmasında yanlarında yer almayan devrimci, sosyalist vb.lerine çağarak "saflarımızda yer almayıp birliğimize katılmayanlar bizden değildir" dedi. Oral aynı zamanda

"işçi ve emekçilerin zama, zulme, faşizme karşı mücadelesinin ilacını şöyle dile getirdi. "Bunun ilacı ise devrimci mücadeledir, birliktir, geleceği zaptedemektir" dedi. Ali oral'ın son cümlesi "bu memleket bizimdir, bizim olacaktır. Gelecek bu nasırlı ellerimizdedir." idi.

Haklar ve Özgürlükler Platformu adına İşçi Gazetesi yazışları müdürü Mehmet Aydemir konuşmasında şunları vurguladı: "20 Temmuz bir başlangıçsa eğer, isimiz, onurumuz, geleceğimiz için bu kavgayı sürdürüceğiz. Genççik bedenlerimiz dağlarda, kırlarda, şehirlerde emekçi halklar için ölümüne güler karşılayabiliyorsa, başka seçeneğimiz yok. Oyleyse haydi kavgaya, haydi kendi iktidarımızı kendi ellerimizle kurmaya. Onurluca, insan gibi yaşamaya, yaşatmaya" dedi. Direnmenin ve kavganın zamanı olduğunu vurgulayan Aydemir, onursuzca on yıllar yaşamaktansa, onurluca bir yıl, bir ay, bir gün yaşamamanın vaktidir" deyip emekçileri mücadeleda daha aktif olmaya çağırdı.

Miting alanında en çok şu sloganlar atıldı. "Haklıyız, Kazancağız!", "Tek Yol Devrim, Yaşasın Sosyalizm!", "Kurtuluş devrimde, Kurtuluş Sosyalizmde!" "Silahımız Partimiz, Hedefimiz Devrim" "Yaşasın Halkların Kardeşliği!", "İşçi Kıyımına Son!", "Özelleştirmeye Hayır!", "Sağ Yaşamla Hayır!", "Zam, Zulum, İşkence İşte Faşizm!", "Kahrolsun MİCİA, Kontrgrilla!" v.b

Miting Grup Yorum eşliğinde halay çekildikten sonra bitti. Ayrıca, Ekim günün içeriğiyle ilgili konuşma yapıldı.

100 bin kitap küle döndü

Haber Merkezi- İngiltere'nin dev kütüphanelerinden Norwich Merkez Kütüphanesi'nde çıkan bir yangında 100 binden fazla değerli kitap kül oldu. Yangın söndürme çalışmalarında 2 milyondan fazla kitabın ıslandığı ve kütüphanenin kulesinde bulunan 250 bin kitabın akibetinin bilinmediği bildirildi. Yanan kitaplar arasında 1750 yılından kalan paha biçilmez kitaplar da var.

Polis, yangının çıkış nedeni olarak, elektrik kaçağının binadaki gaz sızıntısını patlat-

masını gösterdi. Sabahın erken saatlerinde işe gelen bir kütüphane temizlik görevlisi de, elektrik düşmesine dokunur dokunmaz büyük bir patlama ile yere yıkıldığını ifade etti.

Can kaybı veya yaralanmaya yol açmayan yangında, kataloglar da yangı için zarar saplanamıyor. Ortaçağdan kalma kitaplar, bodrumda saklandığı için bunların yanmadığı ancak üst katlardan sızan suyun bu kitapları da ıslattığı tahmin ediliyor.

İSTON DİRENİŞÇİLERİ:

"Emekçinin emekçiden başka dostu yok"

İstanbul/ Özgür Gelecek- İstanbul Büyükşehir Belediyesi'ne bağlı İSTON'da 13 haziranda başlayan direniş devam ediyor.

Oturma eyleminin 53. gününde, işçilerin yanındaydık. Direniş yerinde kadın ve çocukların çoğunlukta olduğu dikkat çekiyordu. İşçiler aileleriyle birlikte hergün sabah belediye binasının önüne geliyor, akşamları da evlerine dönüyorlar. Direnişin ilk günlerinde işçilerin bazıları direniş tepkisel yaklaşırken şu anda bu tutumları değiştirmiş durumda. Görüştüğümüz işçilerden biri şöyle diyor: "Direnişteki insanların çoğu sınıf bilincinden yoksun insanlar. Ne zaman ki işimiz elimizden alındı, açlığa mahkum edildik o zaman bir takım şeyleri kavramaya başladık. Ha işimiz elimizden alınmış ha yaşama hakkımız bunlar aynı şeyler. Bizim kaybedecek bir şeyimiz yok artık. Aramızda RP'ye oy verenler var. Seçim propagandalarında R. Tayyip Erdoğan diğerlerinden farklıydı. Demek ki farkı bizleri bu kadar insanı aç susuz bırakmış, bizleri ölüme mahkum etmiş. Biz artık şunu da biliyoruz; varolan siyasi partilerin hepsi düzene hizmet ediyor, bize değil."

Atılan işçilerin çoğu 8-10-15 yıldır belediyede çalışan insanlar. Hepsinde ihbar tazminatları verilmeden atılmış. İhbar tazminatının ve-

İSTON işçisinin direnişi, gazetemiz baskıya girdiğinde 60'lı günleri geride bırakıyor olacak

rilmeme gerekçesi olarak da hukuksal engel olduğu ileri sürülmüş. İşçilerin geri alınması konusunda da aynı gerekçe ileri sürülmüştü. İşçiler "Bunun engel teşkil etmediğini onlarda biliyor, bizde biliyoruz. İşverenler en son şunu itiraf ettiler 'evet bu bizim siyasi tazminatımız'. Bu kararlarından geri dönerlerse diğer işyerlerine de yansır şeklinde korkuları var. İstihdam fazlalığı bahane" derken iş makinasi operatörü bir işçi "Ben 8 yıldır bu işi yapıyorum"

sı operatörüyüm ve bir yardımcım dahî yok." diyor. Atılan işçilerin bir kısmı provokatorlukla suçlanıyor. Bu insanlar Genel-İş'te örgütlü. Provokatorlukla suçlanan işçilerden biri "Biz sadece Genel-İş'te örgütlüyüz, sendikamız diye atıldık. Bunu biliyoruz. Gerekirse işverene karşı, bütünüyle tazminatını öngören dava açacağız." diyor.

İşçiler İSTON'dan atıldıktan sonra, olay birçok insanın alınmasıyla

lann birçoğu sakallı ve Refah Partisi'ne üye insanlar. Kendi kadrolarını oturtmaya çalışıyorlar. Direnişteki işçiler R. Tayyip Erdoğan'la görüştüklerinde Erdoğan "Gidin kardeşim başka iş mi yok" diyor. İşçiler de "Bizi geri almamak için kesin karar vermişler, maskelerini çıkardılar şimdi gerçek yüzleri ortada" diyorlar.

Refahlı belediye meclisi üyeleri direnişteki işçilerin yanından geçerken, bazı işçilerin yanına bakma-

maya çalışırken bazıları da "Gelsin sizi kurtarsınlar bakalım" diyerek provokatif ortamlar yaratmaya çalışıyorlar. Bu tür olaylar sık sık yaşanıyor.

Buna karşılık işçilerden biri "Beni şimdiye kadar hiçbir siyasi parti doyumadı. Beni doydurduysa bu nasırlı ellerim doyardı. Ellerim olmasa beni kimse doyumaz. Ben şimdiye kadar terimin karşılığını yedim" diyor. Direnişe başladıklarından beri işçi ailelerinin bir kısmı yakınlarından yardım alırken, bir kısmı da buzdolabını, çamaşır makinasını, halısını satmış. Bu şekilde geçinmeye çalışıyorlar. İşçiler işe geri alınma konusunda pek ümitli değil ama "bizim kaybedecek bir şeyimiz kalmadı. Kendine sosyal demokrat diyen SHP'liler burada meclis toplantıları yapıyor. Birine denk geldik. İSTON'daki gelişmelerden haberi olmadığını söylüyor. Halbuki bunu duymayan kalmadı. İşine gelmediği için bilmemezlikten, görmemezlikten geliyor. Sosyal demokratlar iktidardayken bu kadar işçi kıyımı yaşıyor. Bunu kısaca şöyle özetleyebiliriz: Emekçinin emekçiden başka dostu yok. Sendikaların işlevi bu noktada olmıyken böyle olmuyor. Örneğin şu anda DISK'in kongresi var. Ancak hepsi kulis çalışmalarını yapıyorlar. İSTON'u ve diğer yerleri düşünen yok" diyorlar.

YÜREĞİ DEVRİMCİ ATEŞLE TUTULAN İŞKENCEHANELERDE ser verip sır veremeyenler

Sabah olduğu sessizlikten anlaşıyordu. Pencere önüne getirildim. Elbisemi giydirmeye başladılar. Götürürken "pantolonun da kaliteliymiş, kaçta aldın, 500 bin var mı?" dedi. Gayri ihtiyarı "yoktur" sözü ağzımdan çıktı. "Aaa bak konuştun" deyip çığlık atıp sevindi. Bir diğeri "Oğlum elbisesini çıkartıp, giydireyoruz, eh o kadar olacak" dedi. Beni bir kaç merdiven çıkarıp radyo yayını yapılan, uzak bir yerde duvarın köşesine diktiler. Geçerken insan kalabalığı farkettilim. Onların bir gün önce getirilen Gündem gazetesinin çalışanları olduğunu sonradan öğrendim. Bir-iki saat aşkın bekletildiğimi sanıyorum. Tabii başıma koydukları işkenceci bazen geziyor, bazen oturuyor, bazen duvara yanaşıp kafamı dayadığım için gelip kafamı duvara vurarak beni uzaklaştırıyordu. Uyumamam için çalışıyordu. Uykusuz kalınca kafasını toparlayamaz, (geçmiş sorgumu bilselerde) sayıklar, ya da zayıf düşer, açık verir vb. hesaplarla, özellikle uyutmuyorlardı. Hiçbir işkence türünden kaçınmıyordum. Kaçınınca zayıflık olarak görüp o yöne daha çok yükleneciklerini biliyorum. Başvurdukları bütün işkence yöntemlerinin kendilerini hezimete uğratmasını istiyordum. Ve hep çaresiz kalan kendileri oldu. İşkencedeki tavrım aktif değildi. Yani onlar vurunca ben de vuruyordum. Bazen karşılık vermiş olsamda, aktif değil, pasif direnme tutumumu sonuna kadar sürdürüp, onların hezimete uğramasını sağlıyordum.

Bekletilen yerden sessizce alıp bir odaya götürdüler. "Gözlerini açın" diye seslendi biri. Ve kaç gündür ilk olarak gözlerimi açtılar. Odanın tabanı halıflekli. Koltuk, masa vs. vardı. Beni getiren işkenceci odadan çıktı. Odada, biri oturan (sonradan Hoca dedikleri kişi olduğunu anladığım) diğeri ayakta iki kişi vardır. "Oturmak istersen otur" dedi ayakta işkenceci (Sonradan Eko olduğunu öğrenecektim). Normal vücutlu, 35 yaşlarında, esmer, saçları yanlardan ve üstten hafif beyazlaşmış, 1,75 boylarında, takım elbiseliydi. "Sorgu yapmıyoruz, sorgu için çağırmadım, oturabilirsiniz." dedi. O ara oturdum. "Ben sizin TİKKO" masasına bakmıyorum. Dev- Sol masasına bakıyorum. Merak ettiğim için çağırdım, tanışıp, biraz konuşmak, sohbet etmek, tartışmak istedim." deyip kendisi de oturdu. "Tartışma özgür ortamda olur, işkence altında tartışacak bir şeyim yok." diye kesin bir cevap verdim. "İşkence mi yapıyoruz, şu an?, sizin time bakmadığımızı da söyledim." deyip cevap bekler gibi durdu. Cevap vermedim artık. "İnsanların tartışacağı, çok şeyler olur. Bizim de beğenmediğimiz şeyler var. Demokrasi olmasını bizde istiyoruz. Fikir özgürlüğü, örgütlenme özgürlüğü tam yok. Biz de memuruz, memurlara da yok. Ben SHP'liyim. Bu hakkımız olsa biz de konuşmak, düşüncelerimizi toplantılarda, meydanlarda ortaya koymak isteriz. Memleketin aksayan kötü şeyleri hakkında, şiddetin nasıl önleneceği hakkında görüşlerimizi koyarız. Fikir özgürlüğü olursa gizlilik olmaz. Herkes yasalının belirttiği sınırlarda çalışır, şiddet de ortadan kalkar. Kontrol altına almakta kolay olur. Ama bu olmazsa insanlar gizli çalışır, şiddet meydana gelir, şiddet biz de istemeyiz. Bunun sonu olmaz. Memleket iyi idare edilmezse, si-

yasi liderler birbirine düşürse, ekonomide düzelmaz, işsizliğe, fakirliğe de çözüm bulunmaz. Ondan sonra da örgütler ortaya çıkar, şiddete başvurur. Bunun sonu yok. Bak Dev-Sol'un 12 Eylül hareketinden sonra yaklaşık 2 bin adamı yakalandı. Sizde ne kadar vardı bunu bilmiyorum. Bunların 230 küsuru şöyle ya da böyle faaliyete tekrar bulaştı. Bunların çoğu vuruldu. Şimdi belirlediğimiz (...) kadar adamı var, biliyoruz. Ne elde ettiler. Onlar siyasi şube elemanımızdan bir tane öldürdü. Diğer öldürüklerinin hepsi sıradan resmi polis ve emekli, savunmasız insanlardı. Bunun sonu yok. Halk şiddeti istemiyor. İstese yanında yer alırdı. Arkasında yer almıyorsa demek ki istemiyor. Her şey demokrasi içinde hallolur. Şiddet fikri, sosyalist fikirler çağdışı kalıyor. Bak sosyalist ülkeler bile ayak uyduramadı. Onlar bile demokrasiyi seçti. Sosyalistlik fikir olarak olabilir ama yönetim biçimi olamıyor, eşitlik olmaz. Demokrasi ve rekabette olur. Bunu gördüler" vs. vs. Bu işlerin sonu olmadığını, herkesin kendi yaşamına baktığını, yaşamın güzellikleri uğruna hayatını verdiğimiz insanların bizi düşünmediğini, peşimizden gelmediğini, hep parasızlık ve zorluk çektiğimizi, bu halk için değmeyeceğini, kendi hayatımızı yaşamaya bakmamız gerektiği, vb. vb. konuşmaları saatlerce sürdü. Konuşmalarının sonunun çoğu kez "mi"lerle bitirisi, cevap vermeme, tartışmamı, diyaloga girmeme ve böylece tavrımı yumuşatmayı amaçlıyordu. Konuşurken gözlerimin içine bakmaya çalışması, psikolojik ruh halimi kestirme merakındandı. Başka bir örgüte baktığını söyleyerek rahatlamamı sağlayıp, papaz rolünde ideolojik ve psikolojik saldırıya geçip umudumu, direncimi kırmak ve "yolun neredesiniz" hesabı içine girmemi istiyordu. Tersine bende konuşmalarını dinlemeyip, umursamıyor izlenimi veriyordum. Sağı solu kestiriyor, Kara kara düşünüyör umuduna kapılmasınlar diye gözlerimi bir noktaya dikmeye çalışıyordum. İdeolojik, siyasi olarak bindirip hangi sınıfların en aşağılık kiralık katilleri olduklarını ortaya koyup saldırmamak için kendimi zor tutuyordum. Onların oraya getirme amaçlarını boş çıkartmak gerekir düşüncesiyle kendimi tuttum.

İşkencecilerin saatlerce süren bu çabası da boş gitmişti. Dışardaki işkenceciler "götürebilirsiniz" dediler. Arkadan "bildiğin gibi" diye bir ses geldi. Orda aşağı alıp soyarak meydan dayığı çektiler. Soğuk suya götürdüler. Ordan getirip Filistin askısına aldılar. Cinsel organım ve sağ ayak parmağıma elektrik bağladılar. "Artık zevk için yapacağız, çürüteceğiz, bir daha bir işe yarayamayasın, artık dağda değil, şehirde bir şey yapamayacak, canının dardına düşecek duruma getireceğiz" diye tehditler yağdırıyorlardı. Özellikle konuşan işkenceci kızgın boğalar gibi burnundan soluyor, sigara üstüne sigara yakıp, burnuma üflüyordu. Ağzımı açmam için elindeki jopla dişlerimi açmaya çalışıyordu. Bazen dudağımdan akan kanı sanıyorum atletimle siliyorlardı. Bir hayli beklettikten sonra indirdiler, masaj yapıp soğuk suya götürdüler. Çıkarıp bir duvarın köşesine bıraktılar. "Kendi canından bıkmışsın, kendini öldürtmek istiyorsun, değer mi iyi düşün" demeyi de ihmal etmedim. Başında bekletiyip, parşılama-

gelip su döküyordu. Sanırım, görev değişimi ve sorgunun gidişatına ilişkin birbirlerine bilgi aktarma süreciydi. Çünkü bazen seslerin değiştiğini fark ediyordum.

Bir-iki saat sonra gelip aldılar. "Daha karar vermedin mi? Bu halini beğeniyor musun? Bunlara kendini layık görüyor musun? Yazık. Bak dün şefim 'istersen ifade yazmatalım, istersen bir yere götürürken kaçirtalım' dedi. Bu fırsattı, bunu kaçırdın. Böyle fırsat bulunmaz. Bak elimizden geleni yapıyoruz. Zaten adam yakalat demiyoruz. Herkes zaten tedbirini almıştır. Bilinmeyen bir şey söyle demiyoruz. 'Tamam, a... koyum, konumun, görevin bu, yer aldım' diyeceksin, bunda ne var. Söylesen ne söylemesen ne görev almışsın, bazı insan öyle görevi layık olur, yaptım ulan ne olacak der, a... koyum, senin gibi MK'nın, ne lan sahip bile çıkamıyorsun. Oysa söyle, bak harbiden diyorum, şeref sözü bundan ceza verdimizdir. Eskiden hüküm almışsın, ona bir şey yapamayız. O bizden çıkmış, ama bunu yaparız. Şeref sözü, hı, hı ne diyorsun" vb. deyip belki bir saat aşkın dil döktüler. Yine umutsuz kalınca "insanı çileden çıkarıyorsun a... koyum başka dilde anlamasın" Başkası atıldı "kendine işkence ettirmekten zevk alıyor a.... koyduğumun çocuğu, yatırın verin bin voltluk cereyanı, görsün nasılmış öbür tarafı, Marks'ın, Lenin'in yanına gitsin" deyip küfür, tehdit, ölüm korkusu verme eşliğinde yumruk ve tekmelerle yere yatırıp, manyetonun kablolarını cinsel organım ve el parmağıma bağlayıp elektrikle verdiler. Parmağımdan söküp vücuduma gezdirdiler. Zayıf nokta arıyorlardı. İrade dışı kasılma, sıçrama dışında yine bir şey elde edemeyince kablolar söküldü. Yerde boğazıma sarılıp boğmaya çalıştılar. Boynumu büyük kırmaya çalıştılar. Göz bağlarını altına parmaklarını sokup bastırdılar ardından iri yarı biri üstüme oturup zıplamaya başladı. Tekmelerle kaldırıldım. İtilip kakılarak yere düşürülüyor, kaldırılıp duvara vuruluyordum. Öldürücü yerlere ağır darbe vurmamaya çalışıyorlardı. Soğuk suya götürülüp getirip rüzgar esen tel örgülü bir pencere önünde bekletildim, ara sıra su döküyorlardı. Tir tir titrememe rağmen, normalinde yazın bile soğuk suda omuzlarım, yanlarım tutulurken, günlerce, zamanın bir hayli bölümünü soğuk su ve soğutucu önünde geçirme rağmen psikolojik olarak kendimi hazırladığım için hemen hemen hiçbir şey olmuyordu. Psikolojik olarak kendini hazırlamanın son derece önemli olduğu, meydan okunup üstesinden gelinmeyecek hemen hemen hiçbir şeyin olmadığını bir kez daha gösteriyordu.

Bekletildiğim yerden askıya getirildim. Düz askıya aldılar. Bırakıp gittiler ayak seslerinden belli oluyordu. Bir süre sonra acelece indirdiler. Soğuk suya götürüp ordan da çıkarılıp göz bağımlı aralayıp, altında gördüğüm kadarıyla pek kullanılmayan bir yer olduğu belli olan bir yerde klasör, kağıt, kitap vb. bulunan ve soğuk rüzgar esen bir kapı arasında götürüldüm. Bir süre sonra başka yere götürülüp elbiselerim önüme atıldı. "Elbiseni giy" denilip uzaklaşıldı. Biraz durup ses seda yokken zaten titriyordum, işime geldiği için ayırdım. Bir süre sonra gelip, alıp "Bak kalarından da bulunduğunu hissettik'im

gerektirdi. Bazılarına bir şeyler soruyorlardı. Benimle beraber tutuklanan iki kişinin de olduğu seslerinden farkettilim. Oraya getirilmiş olduklarını ilk olarak seslerinden öğrenmiştim. Birkaç dakika sonra Hoca dedikleri işkenceci geldi. Ağzı leş gibi içki kokuyordu. Göz bağımlı hafif kaldırıklar elinde cezaevinde demir parmaklıklar arasında çekilmiş bir resmimi gösterdi. "Bu kim tanıyor musun?" diye sordu. Diğer insanların işkencedeki tutumum hakkında bilgileri olsun ve onlara örnek olması gerekliliğiyle özellikle bu fırsatı kaçırmadım ve "Tanımıyorum, tanışsam da söylemek zorunda değilim, size hiçbir ifade vermeyeceğim" diye bağırdım. "Kes lan" deyip ağzımı kapattılar. Hemen beni alıp ağılamaların, sızlamaların olduğu bir duvar dibine götürdüler ki, "Gördüğün işkencecileri, acıları hissetsin", "daha ne kadar sürer, nereye kadar götürürüm", "ha geldiler, ha gelececekler" düşüncesi yer et-sin, kendi içinde hesaplaşsın umuduyla beklemeye bırakıldım. Başımdaya bekleyen işkenceci oturmamı engelliyordu. Ayakta uyumamam için de zaman zaman dürterek kafama vuruluyordu. Günleri de, gece ve gündüzü de tam çıkaramıyordum. Orada bulunanlardan yiyecek siparişi aldıklarını duydum. Bana da gelip "Süt bisküvi alıracak mısın?" dediler. Protesto için

URULAN BİLİNÇ ÇÖZÜLMEZ: VIII

eme ruhunu yaşatmaya hazır ol! III.

"Bizden söylemesi, ne diyorsun, tamam mı, devam mı" ile bitirmişlerdi. Düşman inancımı, umudumu, direnişimi kırmak istiyor, yoldaşlarıma, partiye, halka, devrime zarar vermeme, şu ya da bu ölçüde bilgi edinmeyi, bilgi edinmekle de kalmayıp ihanete kadar götürmek istiyorlardı. Aynı zamanda kendime de ihanet etmemi, siyasal yaşamıma son vermeme istiyorlardı. Bilgi vermenin sınırı yoktur. Düşman ilkin bilinen, ortaya çıkan, küçük, sıradan şeyleri kabul ettirmekle işe başlar. A'yı söyleyen B'yi de söyler. Birşey çıkmaz diye B'yi de kabul edecektir, C'de biliniyor, ondan da bir şey çıkmayacaktır." deyip düşmanın adım adım sınırsız dayatmalarını kabul ede ede artık düşmanın bilmediklerini de söylemeye götürecektir. Böylece düşman zayıflığı yakaladığı için üstüne üstüne gidecek ve adım adım içini boşalta boşalta, uçurumun başına posası çıkmış olarak getirecektir. Düşmanın amacı budur. Görevi de bu.

Düşmanın dediklerinin bir kısmı doğruydular. Silah, malzeme yakalanmıştı, konumumu tahmin etmeleri, hatta önemli ölçüde bilmeleri zor değildi. Köyde, ya da yüzlerce gerillanın içinde toplantı yapılırken şu ya da bu sürede bilgi edinmemeleri mümkün değildi. Benden önce yakalanıp aynı ithamlara maruz kalan yoldaşlarım da benim gibi tavır takınmıştı. Düşman onlardan da bir şey edinmemişti. Onlardan hakkımda bir şeyler öğredikleri yalandı. Evimde son beş yılın aşağı yukarı tüm belgeleri yakalanmıştı. Kişi yer vb. bilgiler olmasa da siyasi, örgütsel birçok bilgi elde etmişti. Düşmanın en büyük amacı da bu belgeleri bana açıklamaktı. Bu nedenle hayli çaba sarfediyordu. Ancak bunları kabul etmem, açıklamam mümkün değildi. Bunları kabul etmek, belgeleri açıklamak, bilgi vermek dünyada ender rastlanacak kocaman bir ihanet dizisini ortaya çıkaracaktı. Yanısıra, bildiğim onlarca yüzlerce insanın toplanmasını da getirecekti. Yaşama pahasına böyle bir ihanet ölümden beterdi. "Yaşarken ölmekti. Düşmana bir tek kelime bilgi vermeden, onurluca, anlı açık, başı dik bir şekilde direnerek yaşamak veya ölmek şerefli olacaktı. Siyasi yaşamım boyunca düşmana karşı her alanda elimden geldiği kadar mücadele etmişimdir. Bunları inanarak, bilerek yapmışımdır. En ufak pişmanlık duymuyorum. Bu nedenle işlediğim suç yoktur ki, suçluluk psikolojisiyle düşmanın dayatmalarını kabul edeyim. İstedığı kadar düşman bazı şeyleri yakalasin veya bilsin, bunları kabul etmek onaylamak zorunda değilim. Onlara "inandırıcı bir şey ya da inandırıcı ifade" vermek zorunda değilim. Komünistler ve devrimciler düşmana bilgi vermek, inandırıcı bir ifade vermek veya ifade vermek zorunda değildiler. Her devrimci bunu hiçbir zaman aklından çıkarmamalıdır, unutmamalıdır. Bu hayati bir kıstastır. Yeni insanların çoğu belli çözümlere düşer, genellikle tecrübelessnessinden kendi konum, bağlantı ve yakalanma biçimine paralel, "inandırıcı olsun", "uyum içinde olsun" düşüncesiyle ya da polisin bu yönlü, böyle etkilemesiyle belli çözümlere düşerler. Bu kötü bir şeydir. Devrimciler düşman elinde "inandırıcı" uyum içinde olmak zorunda de-

ğildirler. Kaldık ki, uyum içinde olsun düşüncesiyle uydurulan her şey, başka çelişki ve açıklar verecektir. Düşman zayıfı yakaladığı için o çelişkileri de kullanıp yeni yeni şeyler söyletecek, çözecektir. Her devrimci her an karşısındakilerin düşman olduğunu unutmamalı, hangi koşulda olursa olsun düşmana "inandırıcı" şeyler söylemek zorunda olmadığını bir an olsun unutmamalıdır. Devrimci kitleleri bu yönde eğitmeliyiz, bu sorunu bilinç ışığına çıkarmalıyız. İnsanlar bu yönlü eğitilmezse ve bunları kavramazsa belli çözümler gösterecek örgütüne, halka, devrime ve kendisine zarar verecektir. Böylece düşman elinde çözülmenin, zaafa düşmenin lekesini hep taşımış olacaktır ve bunun rahatsızlığını her zaman yaşamış olacaktır. Yaşamı boyunca öyle bir eziklik taşımaması için insanlar her koşulda bunun bilincinde olmalı, ideolojik ve psikolojik olarak kendini hazırlamalı, kesin kararlı olmalıdır.

İşkencecilerin uzun uzun dil dökmesi sonucu vermeyince "bizden gühah gitti" deyip soymaya başladılar, hem soyup, hem meydan dayağı atarak, cinsel organlarımın vücudumun her yanını sıkıya, tekmelemeye başladılar. Bir ara böbreklerimin üst kısmına gelen darbe sonucu nefesim kesilmiş, yüzüme su dökülerek kendime gelmem sağlanmıştı. Soğuk su içine yıkılıp bir saat civarında bekletildim. Çıkarılıp Filistin askısına alındım. Ayak ve el parmaklarımdan elektrik verildi. Bırakılıp başımı tokatlamaya başladılar. Bir süre sonra kontrol ettiklerini hissettim, indirip masaj sonrası yine soğuk suya ve sudan çıkarılıp soğutucu önünde bekletildim, ordan da başka yere götürülüp duvarın önüne bırakıldım. Zaman zaman başımdan aşağı su döküldü. Bir kaç saat sonra ordan alınıp küfür, tehdit, psikolojik baskı eşliğinde gırtlığım nefesim kesilene (vücut irade dışı yıkılıyor) kadar sıkıldım. Duvara çarpılıp iç kanama geçirmem amaçlanıyordu. Karnıma, göğsüme her biri bir yandan darbe indiriyordu. Çıplak kablonun bir ucu ayak parmağıma bir ucu vücudumun çeşitli yerlerine vermeye devam edip baktılar ve soğuk su içinde hayli bekletilip, oranda rüzgar esen demir ve tel örgülü bir pencere önüne bırakıldım, zaman zaman su döküldü. Bir kaç saat sonra ordan alınıp elbisem giydirildi. Götürüldüm. Hücre bölümüne indirilmişim. Gözlerimi açtılar. İçinde biri İBDC iki kişinin bulunduğu 6 nolu hücreye konuldum. Pazar gecesi geç saatleriydi. Bu artık umudu kesip işkence izlerinin kaybolması için getirilme demektir. 5 dakika geçmeden dışarı başka insan var mı diye hücre mazgalına fırlayıp "TKP(ML)TIKKO davasından getirilen kimse var mı burda" diye bağırdım. İki kişi yanıt verdi, biri yanlış anlamış, biri doğru, ancak tanıımıyordum. Nöbetçi bir işkenceci gelerek "Kim o? Nasıl bağırsın sen?" diyerek bağırdı. "Niye bağıramazmışım, dava arkadaşlarımı soruyorum" deyip takıştım. Çıkarıp tuvalet bölümünde iki-üç kişi yumruk tekme girişti. Müdahale edince gözlerimi bağladılar, elbiselerimi ıslatılıp hücreye attılar. O ara Gündem gazetesi çalışanlarından hücreme konulanlar oldu. Onlardan birine gercik ismimi söyledim. "Kayıbdilebilirim, şükünce gerekli yere"

söylersen" dedim. Az sonra Gündemcileri başka bir yere aldılar. Bir süre sonra beş günlük uykusuzluğu giderecek uykuya daldım. Artık düşman umudunu kesmişti. İz bırakacak kaba işkence yapmayacaklar demektir. Artık kaybedemeyecekleri de esas olarak kesinleşmişti. Yoksa birçok insanın göreceği hücrelere getirmezlerdi. İşkenceciler gördüğü eğitim gereği 12 Eylül sürecinde işkencehanelerde bulundurdıkları doktorların verdiği bilgi, gerekse kendi tecrübeleriyle hangi işkence izlerinin kaç günde geçeceğini çok iyi biliyorlardı. O gün gece ve gündüz tekrar sorguya çıkarmadılar. Ancak ertesi gün gece yarısı, psikolojik baskı ve tehditte bulunarak düz askıya aldılar. İndirip masajdan sonra soğuk suya tutup getirdiler. Ertesi gün gündüz yukarı götürüp döşeli bir odaya aldılar. Gözlerimi açtılar. Daha önce DS davasına bakıyorum diyen işkenceci Ekrem Yiğit (Eko) alçağı vardı.

Yukarı çıkarmadan önce hücre bölümünde nöbetçi olan iki işkenceci beni hücreden çıkarıp tuvalet bölümünün ara yerinde hırpalayıp su döktüler. Eko'nun oraya götürüldüğümde kazağımdan su sızdığını gördü, kazağıma yapışıp sıyırdı. Kaloriferin üzerine yerleştirdi. "Ne bu, dövdünüzümü, kim yaptı" vb. diye getireni azarladı. Getiren işkenceci "Yok şefim bir şey yapmadık" deyip dışarı çıktı. Muhtemelen haberi olmasına rağmen konuşma ve diyalog ortamı doğsun diye bana "Kim yaptı? Getirirken mi?" diye üstelerek sordu. Cevap vermedim. "Evet, Tunceli'den seni istiyorlar, onun için çağırıldım. Orası Olağanüstü Hal Bölgesi'dir. Askeri, polisi sorgulayacaktır. Hem de her biri 15'er gün. Ne yapacakları belli olmaz. Burda ifadeni ver, oraya göndermeyelim. İfadeni burda verisen gitme nedenin ortadan kalkar. Direktmenin anlamı yok. Mutlaka ifade vereceksin, savcılığa da ifadesiz çıkarılmaz. Ne söylersen yazarız, imzalarsın. Yoksa savcı ifade için geri gönderecek, yeniden süre verecektir." vb. ikna çalışmalarına devam ederek "Ne diyorsun" diyerek ısrarına devam etti. Hiç cevap vermedim. Telefonu kaldırıp, muhtemelen aşağıyı aradı. Karşıdaki sesi tanıımıyormuş gibi "Kim o? Eko 66 sen misin? Çıkaramadım. Evet Hacı konuşurum diyor, yalnız konuşuktan sonra beni vurun diyor" dedi. Telefonun karşı ucundaki işkencecinin gülme sesi geliyordu ve "Tabi hemen yaparız" deyip, devamını anlayamadığım birşeyler konuşuktan sonra yanımdaki işkenceci, "Yok yok bildiğin gibi, atabilirsin" deyip kapattı. Birkaç dakika içinde iki işkenceci içeri girip gözlerimi bağlayıp kazağıma başıma geçirip götürdüler. Götürdükleri yerde meydan dayağı atarak soydular, soğuk suya sokup getirip düz askıya aldılar. Ayak parmağıym ve cinsel organıma kablo bağlayıp elektrikli verdiler. Bazen ara verip kafamı tokatlıyorlardı. Bir süre sonra indirip mesaj yapıp soğuk suya götürüp, getirip elbisemi giydirip hücreye tekrar getirdiler. Ertesi gün akşama kadar almadılar. Darbeler ve soğuk yüzünden böbreklerim hayli sancı veriyor, idrarım kanlı akıyordu. Bunu takip eden iki hafta bu devam etti.

açlık grevine gittiğimi bilmeleri için "Yok almayacağım, açlık grevine gidiyorum" dedim. Bunun üzerine işkenceci "Soranda kabahat" deyip uzaklaştı.

Esir düşünce konuşmayı, direnmek bir ilkedir. İlke, direnmektir. Bu ilkeden en ufak taviz verilemez. Hiçbir koşulda esneklik bile gösterilmeyecek olan ilke bu ilke olsa gerek. Direnmek bir ilke tavrı iken, açlık grevine gitmek bir ilke değil. Hem yavmeğimi yiyip hem sopada yiyerek tavmeğimi sürdürdüm, ancak konuşmama-yı, işkencecileri protesto etmek amacıyla açlık greviyle pekiştirmek daha doğru olduğu için başvurdum. Daha doğru olan budur. Bunun yaygınlaştırmak gerekir.

Birkaç saat sonra bir işkenceci alıp 5-6 işkencecinin olduğu bir yere götürdü. Biri "otursun, oturtalım şuraya" dedi. Diğer bir kişi "ona da naz edecek, ne oturacağız, bırak ayakta kalsın" dedi. Oturmam. Boşa kendimi ezdirdiğimi, her şeyi bildiklerini, kendimi ezdirmenin anlamı kalmadığını, evimde zaten bir sürü belgenin bulunduğunu, silahlar, arabalar yakalandığını, yakalananların, üzerimde ifade verdiğini, kendimi düşünmem gerektiğini, evli olduğumu, çocuğum olduğumu, onları düşünmem gerektiğini, bu işlerin sonu olmadığını vs. vs. saatlerce anlattı.

Ateist papaz görevden alındı

İngiltere'nin Batı Sussex bölgesinde bulunan Aziz Mark Kilisesi papazı Anthony Freeman, bir yıl önce "God With Us" (Tanrı Bizimle) isimli bir kitap yayınlamıştı. Freeman, bu kitabında, Tanrı'ya inanmadığını belirtiyor ve sunları kaydediyordu: "Tanrı diye birşey yok. Eğer varsa bile biz hakkında hiçbirşey bilmiyoruz."

Bunun üzerine, piskoposluk, genç papaza 12 ay düşünme süresi verdi. Bu süre içerisinde, görüşleri değişmeyen Freeman, görevden alındı.

Freeman, görevden alınmadan önce, BBC'nin hazırladığı bir TV programında Tanrı'ya inanmadığını yineledi. Üzerinde papaz giysisi bulunan genç, şunları söylüyordu: "Tanrı kavramı insan tarafından üretilmiştir. İnsan ruhunun derinliklerinde saklı olan iyiyi temsil etmektedir. Ölüm ötesi yaşama dair hiçbir fikrim yok. Bakire Maryem'e ve İsa'nın tanrının oğlu olduğuna inanmıyorum."

Genç papazların eğitiminden sorumlu olan Piskopos Dr. Kemp, kilisenin kapılarının bir daha açılmamak üzere Freeman'a kapandığını açıkladı. İngiltere Kilisesi de, Freeman'ın papazlık lisansını iptal etti. Piskopos Kemp, almak zorunda olduğu bu kararın kendisini son derece rahatsız ettiğini belirterek şunları söyledi: "Eğer Freeman düşüncelerini kendine saklayıp, kamuoyuna duyurmasaydı bu kararı almayabilirdik. Bir konuda şüpheli olmak başka birşeydir, bu şüpheleri inandırıcı bir şekilde savunmak başka birşey."

Aşk, Partizanca

Kurgulanmış bir yaşama başkaldırısıyla başladı herşey.

Serüven ruhuyla zenginleşmiş çoğu çelimsiz adam, imkansızda saklı gerçeği aramaya çıktılar. Yaşları, taze karanfil fideleri kadar çarpıcı kokar, bin yıllık bilge rahatlığıyla konuşurlardı. Sözleri, kitapların ara satırlarına sığmayacak denli çığıncaydı. Sayfalar dolusu söz yerine eylemin o büyüü çekiciliğine kapıldılar kendilerini.

Uğraksız gemilerine binip hiç dönmemesine lacivert suların gizemli yolculuklarında kayboldular gözden. Geleceği özgürleştirmek için, önce kendilerini özgür kıldılar. Bulutlara en yakın ve kentten en uzak mekanların rüzgarına vurup benliklerini, tatlı çigan ritmini notalamaya yürüdüler.

Çakıl taşlarını sektirmek için önce denizlerinde kulaçlandılar. Yaşamın kurgulanmış tiktakları afaldı, şaşıtı kaldı bu işe zaman. Durgun suların içleri ferahlatan miskinliğine kanmayıp balıklama daldılar nilüferlerin uykusuna. Su panikledi. Güneş, kızılını sundu mercan tarlalarına. Yakamozlandı aşk.

İlkin biraz umutsuz ve ırkek güvercin adımlarıyla sektiler. Ve acemi damatların heyecanı ile ter bastı sırtlarını, avuçları kanadı. Partizanca bir duruşun gölgesi düştü şehrin varoşlarına. İnat, sabırla gönül eğlendirdi ve vazgeçilmez akşam çatışmalarında düşler ödüllendi.

Kurgulanmış bir yaşama başkaldırısıyla başladı herşey.

Küstüler ve küskünleştiler. Estetiği biçimden soyutlamaya kalkıştıca, kasketi yan düşmüş altın çocuğun uykularını böldüler, hırçın-

laştılar.

İlk günlerin kırma'lı bozkır güzelliğinin, tarihin derinlerinden süzülüp gelen kuramına akıl-sır erdemedi kimileri. Ve notası keman çalmanın işin kolay olduğunu "kavrayıp" kulak tırmalayıcı gıcırtiları yutturmaya çalıştılar.

Kiraz dalı duruştaki ince kara gerilla güzelliklerine vuruldular. Aşkın partizanca söylemlerinde buldular gerçeği. Kıyı kentlerinin mendireklerine boydan boya ütopyalarını resimlediler. Bir gece yansı polis sirenleri ve kurt kapanları arasında şiirlerin kahramanı oldu-

lar. Ölüren bile gülme yeteneğindediyler.

Kurgulanmış bir yaşama başkaldırısıyla... yeniden başlıyor herşey. Herşey, bilimin ince zerafetiyle nakışlanıyor yeniden. Aşkın partizanca öyküsünde dikene eren gül'ün "kök"lerine su verene helaldir bu memleketin toprağı.

Pencerelerimizi yeniden açıyoruz. Yeniden açıyoruz yüreğimizin bütün kilit esiri o kapılarını. Sevdiğimiz kadınları ve erkekleri bile terk etme çüretiyle... Kokuna hasret, "kök"ü seviyoruz. Kurgulanmış bir yaşama başkaldırıyoruz.

Değirmeler

Ali D.Kardeş

Böyle gelmiş, böyle gitmesin

Gündem hızla değişiyor. Değişen gündeme değinmek için hem köşemiz, hem gazetemizin zaman periyodu yetmiyor. Ancak; halkı **kültürsüzleştirme, kasırlaştırma** ve gittikçe de **duyarsızlaştırma** çabaları egemen çevrelerce her gün daha da artıyor. Daha yoğun tempoyla, daha bilinçle gelecek kuşaklara **kültür duyuruluşu** aşılamanın önemi de gittikçe ön plana çıkıyor.

Daha önce değinemediğimiz önemli bir olay var. Bu, **Milliyet** gazetesi sahibi **Aydın Doğan**'ın, "**büyük gazete**" **Hürriyet**'i satın alması... Yıllardır satıldı satılacak deken "**Hürriyet**" satıldı. Kimler sahip olmak istemedi ki; "**Hürriyet**" e... Uluslararası basın "**kralı**" **Murdoch** mu? Sabah gazetesi mi? Asil Nadir mi? Sonuçta **Koç Holding destekli Aydın Doğan** gazeteyi sahiplendi...

Düşünce çeşitliliğinden kitileleri uzaklaştırmada en önemli zararlı **basındaki tekelleşme**dir. Tekelleşmiş **Sabah**, **Milliyet** ve **Hürriyet** gruplarının "**Ansiklopedi savaşı**", "**Otomobil savaşı**" ve "**basında başlayan ekonomik kriz**"deki rollerini hatırlarsınız. **Faturası binlerce basın emekçisinin kapı dışarı edilmesiydi**. Bu tekeller halkı da promosyonla, ordan oraya sürükleyip durmuşlardı. Yakında tekrar tanık olacağız bu sürece...

Her sektörde isten atılmaların gırla gittiği bir ortamda basın sektöründe de **Hürriyet** te emekçileri "**sendikasılaştırma**" çabaları halen sürüyor. **Türkiye Gazeteciler Sendikası**, yıllarca "**sendikasılaştırma**" olayına birşey yapmamış, şimdi aklı başına gelmiş, "**mücadele**" veriyor, sendika kalsın diye! **Ertugrul Özkök**, "**kulvarlarındaki gazetelele rekabet**" etme adına patronuna sendikası bir işyeri sunmak isterken TGS'nin çabaları sonuç verir mi acaba!? Yıllarca basın emekçilerine sendika ağağı yapanlar varlık temelleri ortadan kalkınca çarpınıyor!

"**Fikir**" gazeteciliğinin olmadığı, herşeyin magazinleştiği bir süreç, artık yeni bir aşamayla devam ediyor. Sendikası, **Sabah** ve **Milliyet-Hürriyet** grubu!

Hürriyet'in dağıtımındaki tatlı kârı **Sabah**'la paylaşmak istemeyen **Milliyet-Hürriyet**'in sahibi **Aydın Doğan**, yakında **Hürriyet** ve **Sabah**'ın ortaklığı **BED**'i (Birleşik Basın Dağıtım) parçalayabilir. Zira **Milliyet**'in dağıtım şirketi, **Yay-Sat** idi. **Aydın Doğan** "**daha ekonomik olsun**" diye "**teknik**" olarak altyapısını **Hürriyet**'le birlikte düzenlemeyi düşündüğünü daha önce açıklamıştı. Bu arada kapıya konacak binlerce basın emekçisinin olacağı tekrar söylemeye gerek var mı bilmiyorum!

Düşüncenin kitilelere ulaştırılmasındaki bir başka yöne de değinilmeli... Geçmişte 413 sayılı kanun hükmünde kararname ile siyasal dergileri dağıtımaya dağıtım şirketleri, **Sabah**'la çıkacak çalkantılı tartışmaları kitilelere duyurmasınlar diye devrimci demokrat ve sosyalist dergi ve gazeteleri dağıtmak istemeyebilir. Katırlar tepişecek, olan geçmişte olduğu gibi devrimci demokrat ve sosyalist basına olacak gibi...

Gündeme gelip kurulan bir konu daha var, değinilmesi gereken:

Ankara DGM tarafından **Aziz Nesin** ve **Pir Sultan Abdal Deneği yöneticileri**, Sivas katliamının tahrikçisi olarak gösteriliyor! Olayın geri planında, katliamın asil sorumlularının ortbas edilmesi yatıyor. Devlet gözetiminde yapılan katliam, devletin güvenlik mahkemesi perdelemeyecek de kim perdeleyecektir!

Halkın söylemiyle; hem suçlu, hem güçlü... Ama; sanatçının dediği gibi:

"Böyle gelmiş böyle gitmez"

ÇİZGİLERLE

SİZ, HALKLARIMIZ ÜZERİNE SAVAŞ HESAPLARI YAPAN APOLETİ GENERALLER.

GÖZÜDÜNMÜ KONTROLAR.

KONEMİCİ, YARATIKLAR.

VE ONLARIN YASAL SAVUNUCU UŞAKLARI.

VE ZİNCİRLERİNDEN BAŞKA KAYBEDECEK BİR ŞEYİ OLMIYAN.

VE KIZIL İSYAN BAYRAĞINI DALGALANDIRAN, YİĞİT HALKIMIZIN.

KARŞISINDA YENİLEN ORDULAR NE İLK NE DE SONUNCU İYDÜ.

KONUŞAN FOTOGRAFLAR

Emniyet köşesi

Savcı Drakula keyiflendi:

Demokrasi diye ben buna derim işte!!

Manyak Adam Haber Ajansı-Günlük bir gazetenin ABD'deki idam "çeşitleri" ve idam olmayı bekleyenlerin sayısını bildiren haberini okuyan DGM Başsavcısı Nusret Drakula, hayranlık çığlıklarını atarak DGM'de görevli mübaşir ve katipleri idam istemiyle (hiçbir neden yokken) tutuklamış, "Gerekçesiz Karar"ları yazarken de Madımak Oteli'ni yakarak 37 insanı katledenler dahil, birçok caniyi serbest bırakmaya başlamıştır.

Kendisiyle görüşen bir gazetecinin sorularını cevaplayan Başsavcı Drakula, "Bak, bak, bak! Amerika'ya bak da gör, görün demokrasiyi, nasıl olurmuş! Ama sizler demokrasi den ne anlarsınız ki?! Bak gazete ne yazıyor, okuyum da dinle: "ABD'de 37 eyalette idam cezası uygulanırken, 27 eyalette

mahkumlar zehirli iğne ile, 11 eyalette elektrikli sandalyede, 5 eyalette gaz odasında öldürülüyorlar." Dinle, dinle, daha bitmedi, devam ediyorum. "Üç eyalette mahkumlar asılarak idam edilirken, 1 eyalette de mahkum infaz mangası karşısına çıkarılıp kurşuna diziliyor." Görüyor musunuz demokrasiyi? Çeşitlilik, estetik, acı, kan... herşey var, herşey! Demokrasi diye ben buna derim işte!! bir de idam bekleyenlerin sayısına bak: 2848 kişi!.. Bu da demektir ki günde 7,8 kişi mort olacak. Vay anam benim, vay! Tabi ki bunlar resmi rakamlar, bir de gayri resmi olanları ekle... üüff! Bizde demokrasi mi var sanki?!" dedikten sonra idam istemiyle yeni davalar açmak için al-el-acele odasına gitmiştir.

İnsan hakları teftişi

Şair bakandan çağrı: "Kanlı eller elele insan hakları günlerine

Göreve başlar başlamaz insan hakları ihlallerini sona erdirmek, yargısız infazları, karakollarda yapılan insanlık dışı işkence uygulamalarını ve bunları yapanları tespit ve teşhir edip, insan hakları ihlallerini durduracağını söyleyerek, "Aman dostlar alışverişte görsün", gibilerinden DEP milletvekillerinin mahkemesine gözlemci göndereceğini söylemiş yeni bakan. Bunu gören tüm muhalif partiler ve vekiller "Yuuu, vatan haini" diyerek kendilerinde insan haklarına karşı ne denli duyarlı insanlar olduklarını gözler önüne sermişlerdir.

Fakat insan haklarından sorumlu

deylet bakanımız sayın ŞÖYLEOĞLU bununlada yetinmemiş ve kararlı adımlarla teftiş için Anafartalar karakoluna ulaşmıştır. Yaptığı ziyaret sırasında işkencehane (Pardon) sorgu odalarında gördükleri karşısında oldukça sinirlenen insan haklarından sorumlu devlet bakanı ŞÖYLEOĞLU "Ayıp ayıp, devletin verdiği milyonlara yazıklar olsun, lan gözünüze dizinize dursun yediniz, içtiniz... Siz bu yaptığınıza işkencemi diyorsunuz, iki gündür konuşuramadınız. Bakın şair ne demiş "EL AYAK KESİLİNCE/ TIRNAKLAR SÖKÜLÜNCE/ BU GECELER İŞKENCE... Bu koluna la b... veri ne

yoğunlaşmalı ve daha kısa zamanda sonuca varmalısınız" Sonra askıdaki vatandaşada kısa bir hal hatır sorduktan sonra yarı baygın vatandaşa seslendi "Ayıp ama bunlarda insan değilmi. Bak günlerdir, herkes senin için uğraşiyor iki kelime için, insan hakları diye bir şey var aaa!..."

Başkomseri karakol duvarlarına sıçramış olan, kan lekelerinin göz estetiğini bozduğundan dolayı eleştirildikten sonra kahve içme seansına geçilir. O sırada şehrin bir başka yerinde, Bağcılar da, başlarında Necdet HİN-ZİR'in bulunduğu, eli kanlı adalet (!) dağıtıcıları, saatlerce süren katliam operasyonlarından üç canı katlediler. Sayın ŞÖYLEOĞLU içilen kahvelerden sonra, insanlık için birşeyler yapabilmemiş olmanın mutluluğu içinde, "İNSAN HAKLARI İÇİN SONUNA KADAR MÜCADELE ETMELİYİM" diyerek bir pazar yerinde sırtında boyudan büyük bir sepet taşıyan çocuğu görünce "Bu insan haklarına sığmaz" diyerek bu konudaki üzüntüsünü (!) ve derinli, duyarlılığını (!) gösterir.

Bu iş yoğunluğunda Bağcılarda ki katliam seslerini duymayan bakan, dolayısıyla bir tavır koymadı. Gençler bu duyarlılıktan yoksun kaldılar Daha sonra Güneydoğu inceleme ziyaretine çıkan ŞÖYLEOĞLU, Nusaybin yakınlarında bir kontrol noktasında bir otobüsü durduran polislerin yolcularını inkar eden; bilginin objektif dünyayı yansıtmadığı görüşünü savunan felsefe 3) Kavramlar 1-ilkel toplumlarda ortaya çıkan, insanların ve hayvanların ruh tarafından yönetildiği, objeler ve çevre fenomenlerinin ruhun etkisi altında oldukları inancı 4) Dahi anlamında bir ek- Sivil olmayan 5) Nota'da duraklama imi- Tersi, İspanya'daki Bask bölgesinin bağımsızlığı için savaşan örgütün adı- Gizli isim ya da şifre 6) Hiçbir zaman anlamında bir sözcük- Tersi, herhangi bir şeyin erebileceği uzaklık 7) Birşeyler ifade eden, manalı- Tersi, Trabzon'un bir ilçesi 8) Bir erkek ismi- Vilayet, şehir 9) Geceleri uçan bir memeli hayvan 10) Elbisede takım- Tersi, bir Afrika ülkesi

Bakan bu her dizesinde insan sevgisi kokan şiirinden sonra büyük bir polis ve kontra grubu tarafından yoğun alkış aldı. Daha sonra sınır karakollarını tek tek teftiş etmek için arabasına atlayarak yola koyuldu.

ŞÖYLEOĞLU daha sonra Jandarma II Alay Komutanı eş-ref HATİPOĞLU'yla "ELELE" yürüyerek jandarma bölge komutanı Bahattin AYDIN'IN geçen yıl öldürüldüğü Jandarma İlçe binası'na girdiği göze çarptı.

BULMACA

1 2 3 4 5 6 7 8 9 10

1										
2										
3										
4										
5										
6										
7										
8										
9										
10										

SOLDAN SAĞA

YUKARDAN AŞAĞIYA

1) Felsefe ve psikolojide, iradeye Evren'in ilk temeli (basis) olarak bakan, onu toplumun ve doğanın objektif yasalarıyla karşılaştıran ve insansal iradenin çevreye bağımlılığını inkar eden idealist (özellikle de subjektif- idealist) akım, volantarizm 2) İnsan bilgisinin izafı ve subjektif bir bilgi olduğunu ileri süren, bilginin objektif karakterini inkar eden; bilginin objektif dünyayı yansıtmadığı görüşünü savunan felsefe 3) Kavramlar 1-ilkel toplumlarda ortaya çıkan, insanların ve hayvanların ruh tarafından yönetildiği, objeler ve çevre fenomenlerinin ruhun etkisi altında oldukları inancı 4) Dahi anlamında bir ek- Sivil olmayan 5) Nota'da duraklama imi- Tersi, İspanya'daki Bask bölgesinin bağımsızlığı için savaşan örgütün adı- Gizli isim ya da şifre 6) Hiçbir zaman anlamında bir sözcük- Tersi, herhangi bir şeyin erebileceği uzaklık 7) Birşeyler ifade eden, manalı- Tersi, Trabzon'un bir ilçesi 8) Bir erkek ismi- Vilayet, şehir 9) Geceleri uçan bir memeli hayvan 10) Elbisede takım- Tersi, bir Afrika ülkesi

1) Bir kimsenin (ya da kimselelerin) uygulayacağı belirli bir aksiyonu ya da aksiyonları bilimsel bir biçimde belirlemesi- İlkel bir silah 2) Feodal toplumun çöküşü ile ilk burjuva toplumun kuruluş döneminde Avrupa'da gelişmiş olan genel sosyolojik ve felsefi doktrineri belirtmek için felsefe tarihinde kullanılan bir terim 3) İstanbul Maltepe'de bir evde, elindeki bombanın kazayla patlaması sonucu yaralı olarak düşmana esir düşen ve işkenceyle katledilen TKP(ML) 'nin yılmaz soyisimli halk savaşçısının adı- Görsel sanatlardan biri 4) İşlem gören evraklara kaşe vs. vurarak resmileştirme 5) Tarihte birdevlet- Onarım 6) T. Kürdistan'ında bir ilçe 7) Hareketliliğe eklenen yeni boyut- Tersi, bir hastalık 8) Çin'in kullandığı bir uzunluk ölçü birimi- Kayak- En kısa süre 9) Yapıları eşit ve benzer olan objeler arasındaki ilişkiyi ifade eden bir terim, eşbiçimlilik 10- Kilometre'nin kısa yazılışı- Siyasi, hukuki, felsefi, etkiyel, estetiksel ve dinsel görüş ve fikirlerle ilişkin olan bir sistemden önde gelen uygulayıcısı ve uygulatanı.

SOLDAN SAĞA

1) AVENARIUS 2) METAMORFOZ 3) ANEMİ- RA 4) İT- ELA- DEM 5) ZİL- İNCİLİ 6) ET-EY- AD 7) MATRAK- EK 8) ATİ- REN 9) ZEUS- LİON 10) AH- UFO- TEK

YUKARDAN AŞAĞIYA

1) AMFİZEM- ZA 2) VE- TİTAPEH 3) ETA 4) NANE- ERASU 5) AMELİYAT 6) ROMAN- KİLO 7) İRİ- CA 8) UF- DİDEROT 9) SOREL- KENE 10) ZAMİR

SÖZÜN ÖZÜ

Recep AYDIN

Dedem Türk, kardeşi Ermeni...

Tartışıyoruz, söz dönüyor doşalıyor, diyor ki "Tamam da, bu örgütlerin arkasında Ermeniler var!... Bak TIKKO'ya, bak PKK'ya!... Yakalananlar, başlıdakilerin hep Ermeni olduğunu söylüyorlar..." Artık konuşacak söz bulamıyorum. Söz bulamıyorum, ama karşımdakinin haklı olduğundan değil bu! Şaşkınlığımdan... Yapılan devlet propagandası nasıl da işlemiş insanların kafasına!..

Daha hatırlanamayacak tarih olmadı, birlikte gördüğümüz ve tanış olduğumuz oluyordu... Alevi ve Sünni toplulukların birlikte yaşadığı bir köyde Ermeni birkaç ailede vardı. 12 Eylül sonrasında iki topluluk, köye yapılacak okul bahane edilerek birbirine düşman edilirken, köylüler, pancar tarlasını sulayan Ermeni ailelerin erkeklerini başları kesilmiş halde buldu. Ermeni aileler apar topar İstanbul'a göç ettiler!.. Uluslar birbirine düşman edilirken kim ne umar, anlamakta zorluk çekiyorum! Düşünüyorum da oysa Ermeniler, Türkiye emekçilerine ne kadar da dost bir ulus. Düşmanlıktan medet umarlara inat, Türkiye'de yaşayan Ermenilerin Türkiye emekçilerine bıraktığı miras unutulacak gibi değil!.. Hemen aklıma "Komünist Manifesto"nun Osmanlı toprağına ilk Ermenice girdiği geliyor. Komünist öğretmeni Friedrich Engels'in Ermenice bildiği... Ermeni ulusundan ötürü 12 Eylül'de ayrıca işkence gören Garbis Altınöğlü ilk akla gelenlerden. Çocuklara masallar anlatan eskitüfek, çocukların Vartan Amca'sı... Hele ciğerimde sızısını yitiremediğim yoldaşımız Yuhannes Bakırçıyan!... Yoldaşımız Manuel Demir!.. Nubar Yahm!.. Partizanların kendi öz evlatları... 1 Mayıs'larda Garabet ismi geliyor aklıma...

Ve nice devrimci Ermeni...

Ve nice değerli aydın Ermeni...

Ve aklıma Türk dedemin, Ermeni kardeşi Dikran dedem geliyor... Nasıl oluyor bu diye sormayın? Türk olan dedemin, Ermeni'ydi kardeşi... Türk, Kürt, Ermeni, Çerkez ve her türden ulusun kardeşliği gibiydi, kardeşlikleri... Güzel, dost, sıcak, seven ve dayanışmacı...

Dedem Türk ulusundandı. Kardeşi bir Ermeni'ydi... Halklar kardeşi, bizim evimizde... Zira dedemin bir başka kardeşinin eşi Kürt'tü. Ermeni dedemin öyküsü geriye gider. Ta, cumhuriyetin ilanına dayanır. Cumhuriyet ilan edilince; Anadolu toprağındaki Ermeniler ve Rumlar, gerici yöneticilerce kıskırtılan Türk halkının saldırısına uğrar. Onlar da apar topra yurtlarını terketmekte bulurlar çareyi... Tarlada sabanını, ocakta aşını, ahırda bağılı ineğini bırakmışlardır geriye... Ve dedemin babası inekini bırakmış köye gelirken, bir Ermeni köyüne düşer yolu... Köyde kimse yoktur, selamlaşacak dikenlerle ünlü zincalların arasında ağlayan bir çocuktan başka!.. Ailesi kaçarken unutmuştur çocuğu!

Dedemin babası çocuğa adını sorar; "Dikran" der. "Benim oğlum olur musun?" diye sorar, çocuk korkar ama gene de "olum" der. Alır köyüne getirir Dikran'ı... Dedemle birlikte büyür, Dikran. Dedemle birlikte çalışır, dedemle birlikte aç kalır. Kıtık zamanlarında dedemle birlikte arpa ekmeğinin sıcak kokusunu çeker ciğerlerine... Ermeni'dir dedemin kardeşi, bugün hâlâ Anadolu'da yaşar... Tartışıyoruz ve diyor ki karşımdaki şahıs; "devrimci olan örgütlerin arkasında Ermeniler var!"

Ece Ermeniler'in, Türk'e ne düşmanlığı var!

Almanya'da Hitler vardı. Dedi ki, "Karşımdaki düşman, Yahudi ırkından!" Tüm sorunların 'günah keçisi' ilan edildi, bir ulus... Ve savaş boyunca dağ, taş, dere Yahudi kanıyla doldu... Faşizm kendine "düşman" aradı. Yahudiler'i buldu!.. Türkiye'de yaratılan bir düşmanlıktan Ermeniler'e pay çıkartmaya çalışıyor. Türkiye'nin Hitler zihniyetli yöneticileri!... Her türlü mücadelenin önüne set olmak için yapay düşmanlık tohumları serpiliyor ulusların arasına!..

Türk, Kürt, Laz, Çerkez ve Ermeni!.. Ve çeşitli Anadolu toprağına yöneticileri!.. Oyuna gelmemeli... Egemen ulus Türklerse de; onu yöneten patron ve ağa düzeninin çarkı var!.. Türk halkının diğer uluslara karşı düşmanlığı olmaz, olamaz da!.. Türk halkı; diğer ulusların halkları gibi birçok sınıf ve tabakadan oluşur. Burjuvazi ve ağalık düzeninin temsilcileridir bunların içine "düşman"

Türk ulusçuluğunu canlı tutmak adına 1914'den beri yaratılmaya çalışılan uluslar arasındaki dümanlıktan en fazla pay alan uluslardan biri de Ermeniler oldu. Kürtler'e, Çerkezler'e, Süryaniler'e, Araplar'a, Rumlar'a, Lazlar'a ve diğer azınlıklardan oluşan milliyetlere bugün de sistemli bir şekilde düşmanlık yaratılmaktadır.

lık tohumları' ekmeyi uman! İşçi değildir, köylü değildir, emekçi değildir ulusları sömüren... Onlar sömürülendir; Türk işçisi, Türk emekçisi... Aynen Ermeni işçisi, Kürt köylüsü, Rum işçisi, Çerkez köylüsü gibi... Yapay düşmanlıklara dikkat! Ve yapay düşmanlıklara son!

Güçlü dostluklardır, emekçi ulusların dayanacağı!.. Yoldaşlık duyguları... Türk, Kürt, Çerkez, Ermeni, Laz ve her türden milliyet sömürü zincirini mutlaka parçalayıp, gerçek kardeşliğe ulaşacaktır. Özgürlüğün geldiği zaman patron ve ağa düzeninin yarattığı düşmanlığı yaşayan hiçbir yanı olmayacaktır. Önemli olan; ulusların kardeşliğidir. Önemli olan her ulusun emekçisinin enternasyonal dayanışmasıdır!..

Yaşamayan uygarlıkların da memleketidir Anadolu... Asimilasyon; ulusların yokoluş hastalığıdır. Dilini ve kültürünü rahat kullanmayan; özgür olmayan uluslar ölmeye mahkumdur. Ermeniler; 70 bin dolayında yaşasa da; zamana bırakıp tüketmeyi becerir

Ermeniler

Ermeniler, tarihsel olarak Anadolu'nun çeşitli yörelerinde ve bugünkü Ermenistan'da yaşamış, çok eski kültüre sahip bir ulus. 1980'lerin başlarında "Sovyetler Birliği"nde, yaklaşık 2 milyon 700 bini Ermenistan'da olmak üzere, 4 milyon 150 bini aşkın Ermeni yaşamaktaydı. Azerbaycan ve Gürcistan'da, Kafkaslar ile Ortadoğu'nun öteki bölgelerinde yaşayan Ermenilerin sayısı 1 milyonu aşılıyor. Çok sayıda Ermeni de Avrupa ve Amerika'ya göç etmiş durumdadır. Türkiye'de, çoğu İstanbul'da olmak üzere 70 bin dolayında Ermeni'nin yaşadığı bilinmektedir.

sömürü düzeninin çarkları!.. Rumların elinden 'zor'la alınamaz malını! Ermeniler'in elinden 'zor'la alınamaz işlerini!.. Ancak sorunlar çevreler onları; göçe zorlanır 'azınlık statüsündeki' uluslar!..

Asimilasyon, yani Türkleştirme sorunu bugün bazı somut olgularla ispatlanabilir. Nasıl? İşte göç! İşte eğitim! İstanbul'da, İzmir'de ve bazı illerde Rum ya da Ermeni okulları mevcuttur. Bu okullar; emperyalist devletlerle yapılan antlaşmalar gereği azınlıklara sağlanan statüye göre öğretim veriler. Ancak bu okulların daha genişinde bir gariplik göze bakar... "TC, Ermeni okulu" demenin yanında, aşırı Türk milliyetçiliğinin izlerini taşıyan simgeler sergilenir, duvarlarında... Cumhuriyet'in 50. yılı ya da Atatürk'ün 100. doğum yılı ışıklandırılmaları gibi... 12 Eylül'de askeri faşist cuntanın dayatmaları bugün hiç değiştirilmeden, korkularak korunmaktadır... Azınlık bir ulus, kendisine dayatılan "kutsal" değerlerle nasıl kendine özgür hissedip, eğitimini öğretimini sürdürülebilir? Kültürel değerlerini koruyabilir?

Asimilasyon nasıl oluyor?

Asimilasyonun sözlük anlamı özümleme, kendine döndürme, içine alıp eritmedir.

Bu terim, tarihsel planda, bir halkın çoğu zaman kendinden daha küçük bir halk topluluğunu, ekonomik ve kültürel baskı yollarıyla; hatta zor kullanımıyla, çeşitli 'ikna' metodlarına başvurarak kendi içinde eritmesi sürecini dile getirir.

Bu süreç; Kürtler, Çingeneler ve Yahudi vb. birçok ulusun yaşadığı ve yaşamakta olduğu bir süreç olarak toplumsal tarihimizde yer almıştır.

Ulusun kendi kimliğini korumasının sağlanması lazımdır, şarttır!..

Yeni Demokratik Gençlik dergisinin 22. sayısında Ermenice yayınlanan Marmara gazetesinin sahibi gazeteci Robert Haddeler; tüm Türkiye'de artık Ermeniler'in yaşamadığını söylüyor. "Ermeniler yalnızca İstanbul'da yaşıyor. Ama doğunun bazı yerlerinde, Kayseri, Diyarbakır, İskenderun taraflarında bazı Ermeni aileler kalmış."

Haddeler, 6-7 Eylül 1955 tarihinde Kıbrıs olayları karışığında İstanbul'da gayrimüslimlere karşı gerçekleştirilen saldırılar sonucunda yurt dışına göç başladığını söylerken ikinci önemli göç dalgasının 10-12 yıl önce Ermeniler aleyhine yapılan yayınlar sonucunda gerçekleştiğine dikkat çekiyor. Bu dönem hem 12 Eylül'ün, hem de ASALA'nın faal olduğu bir zamana denk geliyor.

Zalimin saldırısı sonucu nüfus önce köylerde azaldı. Kentlerden; önce gençler İstanbul'a göçtü. Sonra ihtiyarlar!.. İstanbul'da da artık tat tuz yok!.. Atina'ya gidiyor, Rumlar, Ermeniler... Ermeni ihtiyarlar, televizyon ekranlarında; "Nasıl gideyim ki, bura benim vatanım..." diyor. "Çocuklar, Paris'te, hanım da orda yaşıyor, ben de bazen gidiyorum. Onlar da buraya geliyorlar..."

Oysa Yılmaz Güney'in Yunan Bıçağı adlı film öyküsünde Zinos'un, Dimitri'nin, İren'in yerleştiği "...Paris bin yüzlü bir şehirdir... Bir yanıyla şenliği, bir yanıyla sefaleti, bir yanıyla dehşeti yaşar Paris... O hem genç bir kız kadar çekici ve taze, hem de bir acuze gibi itici ve iğrençtir."

Paris çekici ama, mültite şehri!..

Tartıştığım şahıs; örgütlerin arkasında Ermeniler var diyor!..

Sanki Ermeni olmak suç! Görmüyor ki; Ermeni, Türk'ün kardeşi; Türk, Kürt'ün kardeşi; Kürt, Laz'ın... Çerkez ve birçok ulus birbirinin kardeşi... Sömürü hepsinin illeti!..

Kadınların Mücadele Tarihinden

1789 Fransız Burjuva Demokratik Devrimi'nde kadın hareketleri

Fransa'nın 18. yy.da içine düştüğü ekonomik ve siyasi bunalımlar büyük Fransız devriminin ortaya çıkmasında ana etmen oldu.

Bir yandan feodalizmden kapitalizme geçişi zorunlu kılan tarihsel süreç, öte yandan o günkü üst yapı kurumlarının etkisi 1789 devriminin belirleyici unsurlarıdır.

Alt yapıda etkin olmaya çalışan burjuvazi, üst yapıyı da kendi çıkarları doğrultusunda değiştirme ihtiyacı hissediyordu. Bunun içinde feodal düzenin -krallığın- parçalanıp çözümlenmesi, köylülerin kentlerdeki manifaktürlere için birer "özgür emekçi" olmaları gerekiyordu.

Aynı süreçte geniş emekçi yığınlarda sistemden oldukça rahatsızdılar. Büyük bir yoksulluk ve baskı altında yaşıyorlardı. İşte bu yüzden burjuvazinin attığı hak, eşitlik, adalet sloganlarını kendi talepleri olarak gördüler ve burjuvazinin peşinden mücadeleye katıldılar. Ama süreç içinde gördükleri ki burjuvazi "hak, adalet ve eşitliği" sadece kendisi için istiyor.

1789 Fransız devrimiyle muazzam bir alt-üst oluş yaşandı. Krallığa karşı verilen mücadelede burjuvazi de kendi arasında birkaç kliğe bölün-

müştür. Bunlar bir yandan kendi aralarında çatışırken bir yandan da krallığa karşı savaşıyorlardı. Aynı süreçte krallık kilisenin de desteğiyle iktidarı korumak için direniyor ve her türlü katliama ve komploya başvuruyor, diğer yandan burjuvazinin ihanetini gören halk kendi temsilcileriyle sürece müdahale etmeye çalışıyor, öyleki giyotin bir dönem krallığın elinde, bir dönem çeşitli burjuva kliklerin elinde, bir dönem de halk temsilcilerinin elinde durmadan kelle uçuruyordu.

Böylesi bir dönemde kadın haklarının fazlacada gündeme gelmesi mümkün olamıyordu. Fakat yine de burjuvaların etkinliğinde oluşturulan Kurucu Meclis'ten sonra, devrime kan can veren ve yığınla sorunları olan ezilen emekçi kadınlardan ziyade burjuva kadınlar kadın hakları konusunda ön plana çıktılar ve parlamentoda kadınların da temsil edilmesi noktasında girişimlerde bulundular. Feminist bir yaklaşımla kadınları ancak kadınlar savunur mantığıyla "Temsilcilerle temsil ettikleri kişilerin çıkarları çakışmak zorunda olduğundan, kadınlar ancak kadınlar tarafından temsil edilmelidir" dediler. Kadınlara ilgili talepler

leri ise genel olarak kadınların eğitim düzeylerinin yükseltilmesi ve çalışma hakları üzerindeki kısıtlamaların hafifletilmesi yönündeydi.

Burjuva kadınlar bir yandan parlamentoya temsilci yollama mücadelesi verirken bir yandan da siyasi kulüplerde çalıştılar. 1792'de Parisli erkek ve kadınlardan oluşan bir grup, meclisten aile içindeki despotik erkek egemenliğine karşı yasa çıkarılmasını talep ettiler. Aynı yıl yine aslen Alman olan **Etta Polvmam Aelders** kurucu meclise bir dilekçe vererek kadınlara siyasi özgürlük eşit haklar verilmesini ve boşanma hakkının tanınmasını istedi. Fakat bu talep hoşgörüle karşılanmadı, ertelenmeye çalışıldı.

Siyasal kulüplerde faaliyet gösteren kadınlar süreç içinde halk derneklerinde de kabul gördüler. Bu atılımlar kurucu meclis tarafından hoşgörüle karşılanmadı. Mayıs 1795'te Kurucu Meclis kadınların toplantılara katılmasını yasaklamayı tartışır duruma geldi. 23 Mayıs'ta bir bildiri yayınlarak Pariste'ki kadınların evlerine dönmelerini istedi.

1789 devrim süreci içinde burjuva kadınlar genellikle eğitim, ekonomik, siyasi ve yasal talepler üzerinde dura-

rak program geliştirmeye çalıştılar.

1789 burjuva kadın hareketinin önemli temsilcilerinden biri **Olympe De Gouges** idi. De Gouges kadın hakları bildirgesinde şöyle haykırıyordu: "İdam sehpasına gönderilen kadınlar neden meclise giremezler!" Bu bildirgenin birinci maddesinde şunlar yazılıydı:

"Bütün kadınlar özgür doğarlar ve erkeklerle eşit haklara sahip olarak yaşarlar. Bütün siyasal derneklerin amacı, erkek ve kadınların doğal ve devredilemez haklarının korunmasıdır. Ulus erkek ve kadınların birliğidir... yasa genel iradenin bir ifadesidir. Bütün erkekler ve kadın yurttaşların

kişisel olarak ya da temsilcileri aracılığıyla [yasanın] oluşumuna katılma hakları vardır."

Burjuva kadın hareketinin yanında yoksul emekçi kadınlarda belli bir etkinliği vardı. Ama bunlar daha çok ekonomik talepleri öne çıkarıyor, ucuz gıda maddelerinin elde edilmesi uğraşı veriyordular.

Fransız devriminde ucuz gıda maddesi için sokağa dökülen, burjuvazinin peşine takılan Fransız kadınları süreç içinde sınıf bilinciyle hareket etmesini öğrenmiş

"Yaşasın toplumsal devrim!
Yaşasın Komünizm!"
diye haykırmalarını bilebiliştir.

İŞSİZ KADINLAR VE EŞLERİ İŞTEN ATILMIŞ KADINLAR;

Başkaldırmanın, örgütlenmenin zamanıdır!

Baskı, sömürü ve zulümle örülmüş patron-ağa düzeninde işsizlik kalıtsal bir özellik gibi her zaman kendini dayatmaktadır. Ama dönem dönem bu daha da vahim bir hal almakta ve gün geçtikçe de çoğalmaktadır. Özellikle 5 nisan kararları ve özelleştirme politikaları sonucu işsizlik çığ gibi büyümektedir. Gün geçmiyor ki özel ya da kamu işyerlerinde çalışan işçilerin, emekçilerin atıldığına dair haber olmasın.

Bir yandan ulusal ve sınıfsal savaşımı bastırabilmek için her zaman trilyonlar diğer yandan devlet olanaklarının emperyalistler ve uşakları olan komprador patron-ağalar ve büyük bürokratlar tarafından yağmalanmasının yarattığı bütçe açığını kapatmak için -ki asla mümkün değildir zira her yıl yara biraz daha büyümekte, dış borçlar biraz daha artmaktadır- ekonomik tedbir ve tasarruf adı altında 3 önemli icraatta bulunulmaktadır.

Birincisi özellikle zorunlu tüketim mallarına getirilen zamlar **ikincisi** işçinin emekçinin, esnafın, verdiği vergileri artırma **üçüncüsü** de işten çıkarmalardır. Yani memleketi kurtarmak için ki memleketi batıran emekçiler olmadığı kaldığı "fedakarlık" bombası yine emekçinin üzerinde patlatılmıştır.

İşten çıkarmalarda da ilk sırayı alan yine kadınlar olmaktadır. Birçoğunun kaline eleman olması ya da çocuk doğurma ve bakımı noktasında zaman ayırmanın zorunluluğu kadınların tercih edilmemesini beraberinde getirmektedir. Kadınlar daha çok konfeksiyon ya da fiziğiyle malın-hizmetin pazarlanmasını olumlu etkileyecek yerlerde tercih edilmektedirler.

İşsizlik, özellikle metropollerde -zira her kıpırdanış bir masrafı zorunlu kılmaktadır- soruna sınıfsal ve de bilimsel yaklaşılmadığı koşullarda ölümün, stresin, yıkımın, hırçınlaşmanın, düşünülmenin öbür adı olmaktadır. Cehaletle birleşen yoksulluk insanları ürkek ve za-

Her alandaki mücadelede sırf erkekler değil sizler de görev almalsınız

ha da bencil hale getirmektedir.

İşsizliğe karşı verilecek mücadelede özellikle iki şeye dikkat etmek gerekir.

Birincisi: İşten atılmalara karşı duyarlı olmak, atılanlara omuz vermek ve kendi alanında da bir gün yılanın kendilerine de dokunacağını düşünerek hazırlıklı olmak ve direniş komiteleri oluşturulması.

Devletin büyük bir organize güçle saldırdığı bir ortamda örgütsüz yakalanmak, savaşımdan teslim olmanın ön koşulunu yaratmaktadır. Öncelikle haklarımızı savunmayı ve yeni kazanımlar elde etmeyi hedeflemeliyiz, eğer güçler dengesinden dolayı yenilecekse bile bu mutlak ve mutlak direnerek olmalıdır. Başta teslimiyeti, boyun eğmeyi seçmek geleceğimizin de ipotek altına alınması olur. Oysa direniş geleneği yerleştirmek, hak alınır verilmez şiarını içselleştirmek gelecekte başarılı olacağımızın ön koşulu

umudu yitirmeden, çaresizlik duygusuna kapılmadan, hırçınlaşmadan, çevreyi kırıp dökmekten metanetle kolektif dayanışma ortamı yaratma çabasına girerek mücadeleye daha da kararlı katılmak gerekir.

İşte tam da bu tür dönemlerde sınıf mücadelesi devrimin önemi kendini çok daha yakıcı bir şekilde hissettirir. Devrimden başka kurtuluş yok! Bununda yolu yaşamın her alanında örgütlenmeden geçiyor. Devrimden kaçış olmaz. Kurtuluş devrimdedir. Bunu görmeli bunu göstermeliyiz.

Böylesi dönemlerde özellikle ev kadınlarına oldukça fazla görev düşmektedir. Cehaleti, kadınca düşünmeyi bir kenara bırakıp zorlukları ister aile içinde olsun ister emek cephesinde olsun elbirliğiyle anlayış sevgi ve dayanışmayla aşmak gerekir. Bunun için de **birincisi;** masraflar konusunda mümkün olduğunca ekonomisi davalıdır. İkincisi; evi

geçindirmenin sırf erkeğin sorumluluğunda olduğunu düşünmemeli ve sürekli eşini bu noktada da didiklememeli, ekonomik sorunu birlikte çözme coşkusunda olunmalı. **Üçüncüsü;** Eşinin işsizliğinden utanç duymamalıdır. Eğer karşısındaki insan -ki bunu gözlemlemek o kadar zor değildir- işsizliği tembelliğine kılıf yapıyorsa, ne iş olursa yapma noktasında çırpınıp buna rağmen işsiz kalıyorsa ona güç ve omuz vermek insani bir görevdir. Ve bu dayanışma içinde bulunanlar karşısındaki eziklik içinde kalmamasına, psikolojinin bozulmamasına özel önem göstermelidir. Sürekli eziklik içinde yaşayan insan kişilik erozyonuna uğrar, kendine güveni sarsılır. Oysa haksızlığa, baskıya, zulme, cehalete karşı çıkabilmek için sağlam bir irade ve kendine güven duygusuna sahip olmak gerekir. **Dördüncüsü;** ve de en önemlisi bireysel kurtuluşun mümkün olamayacağına farkına varmalı sınıf mücadelesinin içinde yer alınmalıdır.

Sorunlara bilinçle ve sabırla yaklaşmayan ev kadını ya kırıcı olmakta ya da evi terk ederim tehdidinde bulunmaktadır. Oysa bu bir sistem sorunudur ve kimin ne zaman nasıl işsiz kalacağına garanti yoktur. Böylesi ortamlarda da öyle hali vakti yerinde koca bulmakta kolay olmayacaktır. Kadın "işsiz koca kahri çekmeyeyim" derken ailenin baskısı ve horlaması altında yaşam sürdürmek zorunda kalıyor.

Ekonomik ve siyasi buhranın atıldığına yoğun yaşandığı bu ortamda sınıf bilinçli insan olmak ve sınıf bilinçli insan yetiştirmek noktasında ısrarlı olmak vazgeçilmez bir kavga olmalıdır. Yoksulluğun açtığı yaralar sarılabilir, tahribatın giderilebilir ama **cehaletin, sınıfa ihanetini ya da duyarsızlığın** açtığı yaralar çok daha derinden çok daha yıpratıcıdır.

Halk, bedava peynir ve kapan

Dış Haberler Servisi- Rusya'da, borsa skandalı yüzünden paraları batan yatırımcılar ile polis çatıştı. İflasın eşliğindeki borsa aracı kurumu MMM'de paraları batan kızgın yatırımcıların dağıtım için, polis cop kullandı. Olayda yaralanmalar meydana geldi.

MMM şirketinin temmuz sonlarında ödemeleri durdurması üzerine, şirketin Moskova'daki merkezi önünde kamp kuran yüzlerce yatırımcı, şirket yetkililerinin paraları çaldığını duyunca, binaya girmeye çalıştılar. Bu sırada polis müdahale ederek, binaya girişi engelledi ve girmek isteyenlerden bir kısmını yaraladı.

MMM, yüksek enflasyonun yaşandığı Rusya'da, yılda %1.000 (yüzde bin) oranında gelir vaad ederek, milyonlarca yatırımcıyı çekmişti. Daha sonra şirket, kayıt dışı hisse senetleri çıkararak vergi ödemekten kurtulmuştu.

Yatırımcılar, ellerindeki hisse senetlerini, düşük fiyattan da olsa paraya çevirmek istiyorlar. MMM ise, yatırımcıların ellerindeki hisse senetlerine karşılık, bu senetlerin değerinin %1'i (yüzde biri) değerinde makbuz vermek istiyor. Rusya Maliye Bakanlığı ise, bu makbuzların kayıtlara geçirilmediğine ve tamamen yasadışı olduğuna dikkat çekiyor. TASS Haber Ajansı, Moskova Savcılığı'nın soruşturmasından sonra MMM hakkında ceza davası açılacağını bildirirken, MMM şirketinin avukatı Aleksander Silashen-

MMM adlı dolandırıcı şirketin yüzde bin faiz verme vaadiyle kandırduğu insanlar.

ko, medyayı "çamur atmak"la suçladı. Bu it dalaşı devam ederken, yatırımcılar dayak yedi.

Parasının hiç değilse parasının bir miktarını kurtarmak isteyen yatırımcıların bu makbuzlara talebi hızla artıyor.

İzvestia gazetesinin, olay hakkındaki yorumu ise oldukça dikkat çekiciydi. Izvestia, birinci sayfasında yayımladığı bir makalede, skandal hakkında hırsızlara çatmadı. Ancak "Bedava peynir sadece fare kapanında bulunur" yorumunu

yaptı.

Halkı sömürmek için umut satan kan emicilerle Rus egemen sınıflarının basınının olaya hangi gözle baktıkları ortada.

Halk "fare"ye benziyor ve "bedava peynir" bulmak için "kapan" geldi bile.

Arjantin-İran krizi

Dış Haberler Servisi- 18 temmuzda, Arjantin'in başkenti Buenos Aires'te bir Yahudi demerğine düzenlenen saldırı sonrası, İran ile Arjantin ilişkilerinde gerginlik arttı. Saldırıda 100 kişi ölmüştü. Arjantin Devlet Başkanı Carlos Menem, İran'ın Buenos Aires Büyükelçisi'nin sınır dışı edilmesini istedi. Menem, "İran büyükelçisi sınır dışı edilmek istemiyorsa, yapacağı en uygun hareket ülkeyi terketmektir" dedi. Bu arada, İranlı eski diplomatlar Ahmet Falsafi, Mehveş Golamrezi, Ekber Parvareş ve Abbas Zarrabi Horasani için, Arjantin federal savcısı Juan Jose Galeano tutuklama emri çıkarttı. 4 eski diplomat aranıyor. Tutuklama kararına tepki gösteren Tahrani ise, Buenos Aires'e bir nota verdi. Notada, İran'ın tüm terör eylemlerine karşı olduğu ve diplomatların hakkındaki suçlamaların asılsız olduğu belirtildi.

Nesrin İsveç'e kaçtı

Dış Haberler Servisi- Bangladeşli feminist yazar Teslime Nesrin, İsveç'e kaçtı. İsveç Dışişleri Bakanı Margaret af Ugglas, yaptığı açıklamada "Teslime Nesrin, yasal yollardan ülkesinden ayrılarak İsveç'e geldi" dedi. Ugglas, Nesrin'in İsveç'e İsveç PEN Kulübü'nün davetlisi olarak dinlenmek ve çalışmak için geldiğini belirtti. Bangladeş Dışişleri Bakanlığı olayı doğrularken, bir dışişleri yetkilisi "Bu konuda yeterli kadar bunalmıştık. Çok rahatladık" dedi.

Castro: "İzin verirsem ABD zarar eder"

Dış Haberler Servisi- Küba'nın başkenti Havana'da, polisle göstericiler arasında çatışma çıktı. Çatışmada yaralananlar olduğu bildirilirken, Küba Devlet Başkanı Fidel Castro, göstericileri ABD'nin kışkırttığını söyledi.

Olay şöyle gelişti: Bir grup Kübalı, ABD'ye gitmek üzere bir "feribotu" kaçırmak istedi. Polisin, eylemi engellemek istemesi üzerine çatışma çıktı. Bu çatışma sırasında, iki polis vurularak öldürüldü. Bu arada, binlerce Kübalı, olayı seyretmek için başkent limanını doldurdu. Polis, toplanan klabalığı dağıtmak istedi. Ancak dağıtmak istemeyen kalabalık, polise taş atarak yanıt verdi. Çatışma yayılmaya başlayınca, rejim yanlısı işçiler olay yerine gelerek polise yardım ettiler. Böylece kalabalık gösterici grubu dağıldı. Dağıtılan göstericilerden bazı gruplar, Havana sokaklarında "Özgürlük" diye bağırarak dükkanları taşladılar.

Küba Devlet Başkanı Castro ise, 5 ağustos cuma gecesi geç sa-

atlerde TV'de bir konuşma yaptı. Castro, "Washington, kışkırtma politikasını sürdürürse, ülkeden ayrılmak isteyenlere izin veririm. Amerika da, büyük bir mülteci akınıyla karşı karşıya kalır" dedi. Castro, konuşmasında devamla "Ya onlar (ABD) sahiplerini korumak için ciddi önlemler alırlar ya da biz ülkeden ayrılmak isteyenlerin önüne koyduğumuz engelleri kaldırırız" tehdidini savundu. ABD'den Küba'ya gelmek ve işlerini, yakınlarını görmek isteyenlere koydukları engelleri de kaldırabileceklerini ifade eden Castro, "ABD'nin korsanlara kucak açtığı" saptamasını yaptı. Castro, olayların uzun süredir planlandığını ve bunda ABD yönetiminin önemli sorumluluk taşıdığını vurguladı.

Castro, 1980 yılında da Washington'a misilleme olarak ABD'ye göç etmek isteyenlere izin vermiş, bir kaç ay içerisinde 120 bin Kübalı mülteci Amerika'ya gitmişti.

ABD, bir yandan Küba vatandaşlarına vize uygulamasını sertleştirirken, bir yandan da adadan yasadışı yollarla çıkanlara ikamet vererek Castro'nun muhaliflerini destekliyor.

Öte yandan, olayların gelişim seyri içerisinde, Küba'dan kaçırılan bir gemi, ABD sahil güvenlik kuvvetleri tarafından Florida'nın güneyinde durduruldu. Küba tarafından yapılan açıklamada ise, Mariel kıyısındaki sivil bir teknenin kimliği belirsiz kişilerce kaçırıldığı bildirildi.

Kübalı yetkililer, teknenin kaçırılması sırasında bu eylemi önlemeye çalışan bir teğmenin de kaçırıldığına dair bir bildiri yayınladı. ABD tarafından en-

Başkent Havana limanında çıkan çatışmadan bir görüntü

lan açıklamada ise Küba tarafından yapılan açıklamalar yalanlandı. ABD kaçırılan teknenin sivil değil tam tersine bir hücum bot olduğunu iddia ederken, subayın öldürüldüğüne dair bir iz olmadığını belirtti.

Öte yandan 5 ağustos günü başkent Havana'nın Devrim Meydanı'nda toplanan 600 bine yakın kişi, Castro'yu destekleyen bir gösteri yaptılar. Destekçiler, ülkeyi terketmek isteyen sığınmacılara tepki gösterdiler. Bu arada, Havana'da meydana gelen çatışmada ölen polisler için saygı duruşu sonrası, miting, sığınmacılara karşı gövde gösterisine dönüştü.

Küba İçişleri Bakanlığı kaynaklarına göre verilen haberlerde, Havana limanındaki çatışmada 10'u polis 35 kişinin yaralandığı bildirildi.

1994 yılı içerisinde, çoğu deniz yoluyla olmak üzere yaklaşık 5 bin kişi ABD'ye kaçtı. Bu kaçaklar

arasında Castro'nun kızı da vardı.

Küba'da "Genç Komünistler Birliği'nin yayın organı "Juventud Rebelde"de yazılanlara göre, Havana'da çıkan çatışmalara karşın "önemli grupların" tutuklandığı ve yargılanıp ağır cezalara çarptırılacakları açıklandı. Fakat Küba Genelkurmay Başkanı General Ulises Rosalis del Toro, gençlerden daha yumuşak bir dil kullandı ve Castro ile çelişik ifadeler verdi. Del Toro, ABD'nin iki ülke arasındaki göçmenler sorununa ciddi bir şekilde karar vermesi halinde, ülkesinin de ortak çözüm için çaba harcayacağını söyledi.

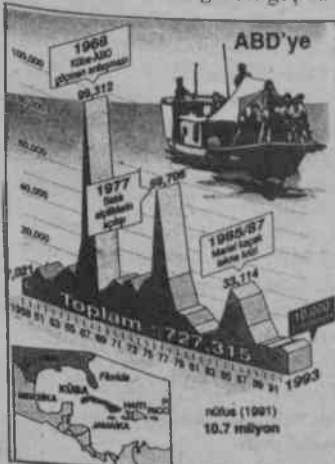
Castro, polisle çatışmaya giren ve dükkanları taşıyanları, "ABD'nin 5. kolu" olarak niteledi. Ancak Castro şunu açıklamayı unuttu: ABD'ye savurulan tehditler bir çelişki taşıyor. Niçin bu kadar insan Küba'dan kaçmaya çalışıyor ve ABD'deki yoğun göçmenleri korkutuyor?

Romanya'da etnik sorun

Dış Haberler Servisi- Romanya'da, nüfusun %7'sini oluşturan Macar azınlığın özerklik talebi, ülkede büyük karışıklığa yol açtı. Macar azınlığın temsilcisi Romanya Macar Demokratik Birliği'nin (HDUR) lideri Marko Bela, Macarların yoğun olarak yaşadığı Transilvanya bölgesinin özel bir statüye kavuşturulmasını istedi. Ancak hükümet ve milliyetçi Romen çevreler, bu istemi tepkiyle karşıladılar. Bela, basına verdiği demeçte "Transilvanya'daki Macar azınlığın, özellikle eğitim ve kültür konularında daha fazla karar verme gücü olmalıdır" dedi. Macaristan Dışişleri Bakanlığı sözcüsü Mircea Gioana ise, "HDUR'un isteminin gerçekleşmesi hayal dahil edilemez. Böyle bir talep Avrupa'nın temel belgelerine, Avrupa Konseyi ve Avrupa Güvenlik Ve İşbirliği Konferansı ilkelerine aykırıdır." dedi.

Bombacı hayvanseverler

Dış Haberler Servisi- Kendilerini, Hayvan Hakları Milisleri olarak adlandıran ve yaptığı bombalama eylemleri yüzünden İngiliz polisinin dikkatle aradığı bir örgüt, 'xford'da dört mağazaya yangın bombası attı. Hedef alınan mağazaların, deri ve yünlül giysiler sattığı belirtildi. Aynı örgüt, geçtiğimiz aylarda Cambridge kentinde bir kaç mağazaya yangın bombası yerleştirmiş ve eylemlerini genişlettiğini açıklamıştı.

ABD'den İsrail'e 50 F-16

Dış Haberler Servisi- ABD tarafından İsrail'e verilmesi planlanan 50 adet F-16 uçağının 6 F-16'lık ilk bölümü İsrail'e verildi. Tel Aviv Ordu Sözcülüğü tarafından yapılan açıklamada, "Uçaklar, İsrail'in Araplarla sürdürdüğü barış görüşmeleri sırasında, bölgesel gücünü koruması için verildi." dedi. Sözcü, uçakların Amerikalı pilotlar tarafından getirildiğini ve İsrail'in orta kesimindeki bir askeri üsse indiklerini belirtti.

Papa İran'a çağrı yaptı

Dış Haberler Servisi- Vatikan, kurtajın yasallaştırılma çabalarına engel olmak için İran'a işbirliği çağrısı yaptı. Vatikan'ın Tahran Büyükelçisi Romeo Pancirelli, İran Dışişleri Bakan Yardımcısı Muhammed Haşimi ile bir görüşme yaparak, bu istemlerini dile getirdi. Pancirelli, Eylül ayı içerisinde Mısır'ın başkenti Kahire'de toplanacak olan Dünya Nüfus Ve Kalkınma Konferansı'nda, kurtajın yasallaştırılmasını önlemek için iki ülke temsilcilerinin birlikte hareket etmesini önerdi. Bilindiği gibi İran, şeriat gereği kurtaja izin vermiyor. Vatikan da, Hristiyan Katolik inançları gereği kurtajı yasaklamış durumda.

TC'ye ABD füzesi

Dış Haberler Servisi- ABD Savunma Bakanlığı, ABD Kongre'sine, TC'ye 137 milyon dolar tutarında 596 adet füze satmak istediğini bildirdi. Pentagon tarafından açıklamada, TC'ye, havadan atılan 80 adet orta menzilli Aim-120 ve 500 adet Aim-9 tipi Sidewinder füzesi ile 16 Harpoon füzesinin satışına ilişkin Kongre'ye bildirimde buldukları belirtildi. Orta menzilli füzeler 52 milyon dolar, Sidewinder füzeleri 55 milyon dolar ve Harpoon füzeleri de 30 milyon dolara satılacak.

Fransa İslamcı avında

Dış Haberler Servisi- Fransa İçişleri Bakanı Charles Pasqua, tüm Fransa genelinde başlatılan kimlik uygulamasının sürdürüleceğini söyledi. Fransız polisinin 8 ağustos akşamı yaptığı operasyonlar sonucu ise Paris'te 34 kişi yakalandı. 5 dinci yayın ise yasaklandı. Bakan Pasqua, kimlik denetimlerinin Cezayirli dincilerin tehditlerinden dolayı başlatılmadığını ifade etti. Pasqua, "Ancak, balığı yakalamak istiyorsanız, önce balığa çıkmanız gerekir" dedi. Öte yandan Cezayir'de 5 Fransız elçilik görevlisinin FIS (İslami Selamet Cephesi) militanları tarafından öldürülmesi üzerine gerçekleştirilen operasyonlarda 2 bin 562 kişi kimlik denetiminden geçirildi. Bu operasyonda, bin 345 otomobil de arandı. Bu arada, Cezayir'de 3 ağustos günü 5 Fransızın öltümü ile sonuçlanan saldırının sorumlusunun bulunduğu iddia edildi. Fransız haber kaynakları, üç Fransız jandarma ile iki büyükelçilik görevlisinin öldüğü saldırının İslami Selamet Cephesi militanı Cemal Zituni tarafından gerçekleştirildiği

Ermeni soykırımını binlerce çocuğu yetim bıraktı.

Soykırım değil, "sürgün" müş

Dış Haberler Servisi- Fransa'nın büyük gazetelerinden Le Monde, Ermeni soykırımının sadece bir iddia olduğunu ve Türklerin Ermenilere "soykırım değil, sürgün uyguladığını" savundu.

KARŞILAŞTIRMANIN BÖYLESİ

1. Dünya Savaşı'nı konu alan bir yazı dizisinde, "Ermeni Kıyımı" başlığını taşıyan ve Jay Winter imzalı yazıda, Türklerin 1915 ve daha sonraki yıllarda Ermenilere karşı giriştiği uygulamaların "ırk kışkırtıcı dayanmadığı" iddia edildi. Yazıda devamla, "Bazı Ermeni kadınları, Müslümanlığı kabul ederek ölümden kurtulmuşlardır ancak 2. Dünya Savaşı sırasında Yahudilerin Naziler karşısında bu şansını bulamadı" denildi.

KAÇINILMAZ İTİRAFLAR

Türkiye ve Türklerin zaman zaman zorunlu olarak "eleştirildiği" yazıda, "1915'te Türkiye Ermenistanı'nda meydana gelen olayların, ileride gerçekleşebilecek olan çok daha kötü işlençliklerin korkunç ön belirtileri olduğu" da "tesbit edildi". Ancak, 1915 öncesi soykırımla, bu tarihten sonraki soykırım arasındaki "çok daha kötü" olma farkı, yazar tarafından ortaya konulmadı.

Yazar Jay Winter, yazısının devamında, kör göze batan gerçekleri

şöyle işlemek zorunda kaldı: "1908'de Jön Türklerin iktidara gelmesiyle birlikte çok daha sert cezalandırmalara gidilmişti. 1916'da Ermeniler, etnik bağımlılıkları ve coğrafi konumları nedeniyle ölüme mahkum edildiler."

TARİH REDDEDİLİYOR

Winter, yazısında, Ermeni soykırımını göz ardı ederek şu saptamaları da yaptı: "1. Dünya Savaşı, Türklerin haklı kaygılarını gösterir gibi oldu. Gerçekten de Ermeni birlikleri Kafkasya bölgesinde Rus kuvvetlerinin yanında görev aldı ve Türk mevzilerinin arkasında bir tehdit oluşturdu...Ermenilerin yok edilmesini öngören kararın ise Talat Paşa, Enver Paşa ve Cemal Paşa tarafından verildiğini ise pek sanmıyorum. Bu yöneticilerin, toplu sürgün kararından sorumlulukları kesin olmakla beraber, bu sürgün bir soykırım kararı olmamıştır."

Winter, bu görüşleriyle çelişkili olarak "Türklerin geniş çaplı göçü, soykırıma dönüştürdüğünü", Osmanlı ordusunun "kokuşmuş ve yeteneksiz" olduğunu, bu ordunun Ermenilere karşı "önce soygun ve sertlik daha sonra ise cinayetler içeren toplu göç" uyguladığını belirtmek zorunda kaldı.

Nijerya'da cuntaya karşı genel grev

Dış Haberler Servisi- 1992 Temmuz'unda, yapılan seçimler sonucu devlet başkanlığına getirilen, ancak ordu tarafından darbe yapılarak görevden uzaklaştırılan Moshood Abiola'nın mahkemesinin ertelenmesi üzerine, 3 ağustosta genel greve gidildi. Genel grevin, Abiola'nın serbest bırakılması amacıyla yönelik olarak yapıldığı bildirildi. Askerler, Abiola'nın ömür boyu hapsedilmesini istiyorlar.

Başkent Abuja'da toplanan mahkemenin erteleme kararı alması sonucu, ülkenin en büyük kenti Lagos'ta da büyük bir yürüyüş düzenlendi. Yürüyüş sırasında polisler çatışan göstericilerden en az üçünün öldüğü tahmin ediliyor.

3 ağustos genel grevi öncesi, 5 haftadır petrol işçileri grevde bulunuyordu ve petrol işçileri Nijerya ekonomisini oldukça sarstı. İşçilerin bu eylemi, dış gelirlerin %90'ını petrol dış satımından sağlayan ülkenin rezervlerinin olağanüstü azalmasına neden oldu. Petrol işçileri, Abiola'nın serbest bırakılmasına ek olarak "demokrasi rejimine hemen dönülmesini" ve "petrol alanındaki reformlar yapılmasını" istiyorlar.

Grev nedeniyle, aralarında bankaların ve havayollarının da bulunduğu pek çok şirket, 4 ağustosta kepenk kapatmak zorunda kaldı.

Genel Grev, Nijerya İşçi Kongresi tarafından düzenleniyor. Bu parti, askeri yönetime karşı. Ancak

Devlet Başkanı Abiola

özünde pek farklı olmayan parlamentar maskeli bir rejimi savunuyor.

Ülke tarihi ise cuntalarla dolu. İlk cunta 1966'da. Bir yıl sonra, doğudaki Biafra bölgesi Nijerya'dan ayrılıyor ve iç savaş çıkıyor. 1970'de savaş bitiyor. 1975'te kansız bir darbe yapılıyor. 4 yıl sonra, 1979'da, ordu yönetimi sivilere devrediyor ancak 1983'te "yolsuzluğa karışıklığı için" sivil yönetimi deviriyor. 1985'te yönetim içi darbe yapılıyor. 1989'da, "demokrasi"ye geçilmesi kararlaştırılıyor. 3 yıl sonra, "demokrasi" için seçim yapılıyor ancak 1992 seçimlerinin

Kayıplar tasarısına kabul

Dış Haberler Servisi- "Kıbrıs'ta Kayıpların Araştırılması" ile ilgili yasa tasarısı, Amerikan Temsilciler Meclisi tarafından onaylandı.

Temsilciler Meclisi, Kıbrıs'ta 1974 yılından bu yana kayıp olan Rum asıllı 5 ABD vatandaşı ile 1619 Rum'un akıbeti hakkında, ABD Başkanı Bill Clinton'dan bir soruşturma komisyonu oluşturmasını isteyen tasarısı 1 ağustosta ele aldı.

Yasa tasarısının görüşülmesi sırasında Cumhuriyetçi Edward Porter,

Türk askerlerinin 1974 yılında 17 yaşında olan ABD pasaportlu Andreas Kassapis'i götürdüklerini söyledi. Porter, ayrıca kayıp Amerikalılar listesinde Socratis Kapsoris (1902, Kıbrıs), Christos Libertos (1903, Kıbrıs), Kyriakos Leontiou (1906, Kıbrıs) ve Jack Sophocleus'un da (1907, Kıbrıs) yer aldığını söyledi.

Tasarıya ilişkin söz alan Cumhuriyetçi Doug Bereuter ise, yasa tasarısının yalnızca Rumları değil Türkleri de kapsaması gerektiğini belirtti.

"Anayasa, özel mülkiyete el koyma hakkı vermez"

Dış Haberler Servisi- İtalya Başbakanı Silvio Berlusconi, İtalya parlamentosunda yaptığı konuşmada, "Anayasa hiç kimseye özel mülkiyete el koyma hakkını vermez" dedi.

Sahip olduğu 7 milyar dolarlık medya imparatorluğu hakkındaki

yolsuzluk iddiaları ayyuka çıkan Berlusconi, konuşmasına "Hiçbir zaman yıkılmayacağım" sözleriyle başladı. Berlusconi, devamla, "Anayasa hiç kimseye özel mülkiyete el koyma hakkını vermez. Çavuşesku'nun Romanya'sında yaşamıyoruz." dedi.

Leoluca Orlando, parlamento'da Berlusconi'yi eleştiriyor.

Berlusconi, bu konuşmayı, parlamentodaki muhaliflerinin "Eğer politika devam etmek istiyorsa, 7 milyar dolarlık medya imparatorluğunun bir kısmını ya da tümünü elinden çıkarmalıdır" istemini yanıtlamak amacıyla yaptı.

Bilindiği gibi İtalya'da egemen sınıf klikleri, birbirleriyle hesaplaşmak için "Temiz Eller" operasyonu adı altında emirlerinde bulunan savcı ve hakimleri harekete geçirmişlerdi. "Temiz Eller" operasyonu, son günlerde Berlusconi'nin sahip olduğu Fininvest adlı şirkete yönelmiş, şirketin hesapları inceleme altına alınmıştı.

Berlusconi başbakanlık koltuğuna oturduktan sonra, şirketin yönetimine geçen kardeşi Paolo Berlusconi'nin ise, mali polise rüşvet vererek soruşturmayı durdurmayı çalıştığı ortaya çıkmış ve tutuklanmıştı. Oکلan kendisine yönelceğini gören İtalya başbakanı ise, adını yolsuzluk suçlamalarından kurtarmak için Fininvest şirketiyle arasındaki bağları dondurma kararını aldı.

conin, kardeşi Paolo'nun mali polise rüşvet vermesinden dolayı tutuklanmasının ardından koalisyon ortaklarıyla arası açıldı.

Berlusconi, yukarıdaki konuşmasını yaparken, parlamentoda tepinmeler had safhaya ulaştı.

Başbakanın, şirket yönetimini Cumhurbaşkanı Oscar Luigi Scalfaro tarafından atanacak bir komisyona devretme yönündeki önerisi ise, koalisyon ortakları tarafından soğuk karşılandı.

2 ağustos günü gerçekleşen parlamento toplantısında, koalisyon ortakları açıklamalardan tatmin olmadılar ve Berlusconi'yi çok sert eleştirdiler.

Berlusconi'ye en sert eleştiriler, 27 Mart seçimleri sonrasında kurulan koalisyonun ikinci büyük ortağı Kuzey Birliği'nden geldi. Kuzey Birliği lideri Umberto Bossi, toplantıda "Berlusconi gibi yoğun ticari ilişkileri bulunan bir kişi başbakanlık koltuğunda oturamaz." dedi.